

ΑΙ ΘΕΙΑΙ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΞΟΣΤΟΜΟΥ
ΚΑΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΣΥΝ ΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΝΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ, ΟΡΟΡΟΥ,
ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

·Ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθεῖσαι καὶ πλουτισθεῖσαι
δι' ὑποσημειώσεων περιέργων

Παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Πατριάρχου
Π. Κωνσταντινουπόλεως

Κ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΤΟΥ Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ Β. ΜΩΡΑΪΤΗΝ.
Ο ΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΑΟΥΣ

1877.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

Επρι / Κανεμαράσαντζ
Ταξιδιώτης (γεγος), '35.
Άθινος 25/5/27

ΑΙ ΘΕΙΑΙ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΚΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΣΥΝ ΤΗ ΤΩΝ ΙΡΩΝΓΙΑΞΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ, ΟΡΟΡΟΥ,
ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Ακριβῶς ἐπιθεωρηθεῖσαι καὶ πλουτισθεῖσαι
δι' ὑποσημειώσεων περιέργων

Παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Πατριάρχου
Π. Κωνσταντίνου πόλεως

Κ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΤΟΥ Α'

ΔΗΜ. Ι. ΚΟΥΤΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Διδάκτωρ τῆς Θεολογίας

ΙΣ Χ. Χ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Α. ΚΟΤΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ Β. ΜΩΡΑΪΤΙΝΗ

ΩΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

1877

Τὸ παρὸν Ἱεροτελεστικὸν ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθὲν καὶ πλου-
τισθὲν δι' ὑποσημειώσεων ἀναγκαιοτάτων παρὰ τοῦ Πανχ-
γιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Πατριάρχου ΙΙ. Κωνσταντί-
νουπόλεως Κ. Κ. Κωνσταντίου τοῦ Α'. τύποις ἐκδίδεται
Ἄδειά Ἐκκλησιαστικῆ.

ΑΩΝΗ. κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

124270

ΑΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΟΥ
ΙΕΡΟΑΙΑΚΟΝΙΚΟΥ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΔΕΙ ΥΠΕΡΕΤΕΙΝ ΤΩ ΙΕΡΕΙ

**Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπεριῳ, τῷ Ὀρθῷ,
καὶ τῇ λειτουργίᾳ.**

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Παραγενομένου τεῦ Ἐσπερινοῦ, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν,
τῷ Δικτόνῳ, καὶ ποιοῦντες Μετανοίας τρεῖς ἐμπροσθεν τῆς
Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ; Θεοτόκου, καὶ εἰς τὴν μέσιν,
εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱεράτειον. Ἐνθα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ
Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὁράριον, καὶ προσκυνήσας, τρὶς
κατὰ Ἀνατολὴς, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν,

Εύλογησον Διεσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὡραῖῳ.
Καὶ τοῦ Ἱερέως εὐλογήσαντος, ἐνδύεται αὐτά. Καὶ ἔξελθων
ἔξω τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἐύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προσιμιακοῦ Ψαλμοῦ λέγει ὁ Διάκονος.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ὕπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ κυρίου δεηθέντεν.

· Ὅπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
· Αγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώπεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

· Ἐπερτοῦ Ἀγίου Οἰκου τούτου, καὶ τῶν μετ' πάτερες,
εὐλαβεῖας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τὸ Κυρίου
δεηθῆμεν.

‘Τπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
Γρεσνυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Δικαιονίᾳς, παντὸς τοῦ Κλήρου
καὶ τοῦ Λαϊοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δενθῶμεν.

Τιπέρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δειθῶμεν.

Τπέρ τῆς Ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας,
καὶ τῶν πιστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Ἔπειρ εὐχρασίς ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς,
καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δειθῶμεν.**

Τπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καρνόντων,
αιχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Τπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργης, κιν-
δύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῇ σῇ χάριτί.

Της Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δε-
σποίνης ὑμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· μετὰ πάν-
των τῶν Ἁγίων μνημόνευσαντες, ἐσυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ὑμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραβόμεθα.

Ο Τερεύς. **Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.**

Είτα τὸ Μαχάριος ἀνήρ.

Οὐ πληρωθέντας, λέγει ὁ Διάκονος,

Ετι, και ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Tης Ηλαυνίας ἀχράντου.

Ο Ιερεύς: Οτι σὸν τὸ κράτος.

**Μετά δὲ τὸ, Κύριε ἔκέκραξα, ὁ Διάχονος λαβὼν τὰ Θυ-
μίαμά ὄμεοῦ μετὰ τοῦ Θυμιατῶν, πρόσειπται τῷ Ἱερῷ, λέγων.
Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Θυμίαμα.**

Καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰεζέως, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ θυμιάζει τὰς Εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν. Καὶ πάλιν ὑποστρέφει ἐν τῷ Βήματι. Ὡταν δὲ ψύλλωσι τὸ Δόξα, καὶ νῦν, ποιεῦσιν ὅμοιον τε Διάκονος καὶ Ἱερεὺς Εἰσοδον, πρυπολευμένου τοῦ Διάκονου μετὰ λαμπάδων καὶ ιστάμενων ἀντικρυς τῶν Ἀγίων Θυρῶν, λέγει ὁ Διάκονος προτείχη τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Ἱερέα.

Τοῦ Κυρου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν. Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας κτλ. Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐύλογησον Δέσποτα τὴν Ἀγίαν Εἰσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Ἐύλογημένη ἡ Εἰσοδος τῶν Ἀγίων σου, Κύρτε.

Εἴτα ὁ Διάκονος θυμιάσας, ἐκφωνεῖ Σοφία· ὄρθοι. Καὶ εἰσρχονται ἐν τῷ Ἀγίῳ Βήματι. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Φῶτος ἵλαρόν· Ὁ Διάκονος πρὸς τὸν λαὸν θεωρῶν, λέγει. Ἐσπέρας προκείμενον Ψαλλομένου δὲ τοῦ προκειμένου ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς αὐθίς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν.

Κύριε Παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα σου ἐπάκουοσον, καὶ ἐλέησον.

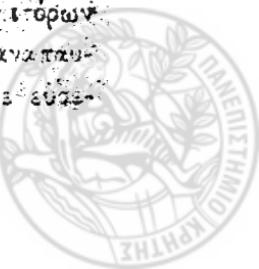
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουοσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπιστόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάρχων, Ἱεροδιακόνων καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μαχαρίων, καὶ ἀοιδίμων καὶ τόρων τῆς Ἀγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπτυσσομένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθέσεως κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

"Ετι δεόμεθα ύπερ ἐλέους ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἀδελφῶν τῆς Ἀγίας Μονῆς ταύτης.

"Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργεύντων ἐν τῷ Ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιῶντων, φυλλόντων. Καὶ ύπερ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὸ σῦ μέγχ καὶ πλεύσιον ἐλεος.

Οἱ ιερεῖς. "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ, Καταξίωσαν. Λέγει δὲ Διάκονος.

III ληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

"Αντιλαβοῦ, σῶσον ἐλεησον καὶ ἐιαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμέρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

"Αγγελον εἰρήνης, πιετὸν διηγὸν, φιλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα

Συγγιώμην καὶ ἀξεσιν τῶν ἀμορτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῇ; Ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

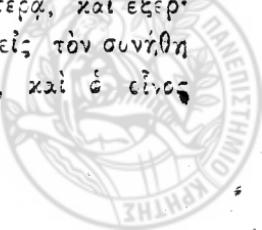
Τῆς Παναγίας ἀγράντου.

Οἱ ιερεῖς. "Οτι ἀγαθός. Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ ιερεῖς λέγει τὴν Εὐχήν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλήνας Οὐρανοὺς; κτλ. Εἶτα ἐκφωνεῖ. Εἶτη τὸ χράτος.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχεται διάκονος εἰς τὸ Βήμα. Καὶ Λιτῆς οὔσης, λαμβάνει τὸ Θυμιατὸν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ἐξέρχεται ὅμοι μετὰ τοῦ ιερέως, καὶ ἔρχονται εἰς τὸν συνάθητόπον ἐπου εἰς πέντε ἀρτοι, καὶ τὸ ἐλαιον, καὶ ἐσίνος

κεῖνται, καὶ θυμιάσας αὐτοὺς τρίς, ἴσταται πλησίον τοῦ Ιερέως. Λέγων ἐκφώνως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαζόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὅψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψων ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη του τὰ πλούσια· πρεσβείας τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀστωμάτων· τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοσόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἀλεξίμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος· Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ· τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων, Τύρωνος, καὶ Στρατηλάτου, καὶ Ἱερομ. Χαραλάμπους. τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Οσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν Ἀγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τοῦ δεῖνος τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε Πολυάλεες Κύριε, ἐπάκουος ἡμῶν τῶν ἀπαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

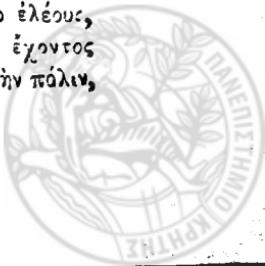
Καὶ φάλλει ὁ δεῖξις Χορὸς τῷ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ο δὲ Διάκονος θυμιάζει. Καὶ καθεξῆς οὕτω ποιεῖ εἰς πᾶν τέλος τῆς στάσεως. φαλλομένου τοῦ, Κύριε ἐλέησον.

Ο Διάκονος.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἀγίαν Μονὴν ταύ-

ΣΗΜ. ὅτι, εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔκκλησις. εἰς τὴν ἀρτοκλασίαν ἀντὶ τοῦ Σῶσον ὁ Θεὸς, λέγουσι τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐτερῶν καὶ . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκ. ἡμῶν (τοῦ δεῖνος). . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ὑγείας, βοηθείας, ἐπισκέψεως καὶ συγγωρήσεως; τοῦ Θεοῦ (τοῦ ἔχοντος τὴν ἀρτοκλασίαν). . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν, ἡ χώραν κτλ.

την, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, σεισμοῦ, κατὰ ποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ Ἰλεων, εὔμενῆς, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν δργὴν, καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινούμενην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐτεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπιπλέαν συνεργῆσαι, κατευοδώσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον· εἴπωμεν.

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

*Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θληθομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τοῦ Ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος Κάσμου, εὐσταθείας τῶν Ἅγιων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, σωτηρίας καὶ έσωθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ καπιώντων καὶ διακονούντων Πατέρων· καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειθρέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, ὑπὲρ ἴλασεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ κοινήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν πάντων τῶν προσπελθόντων εὐσεβῶν Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τὸν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὅρθιοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων· καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ· εἴπωμεν.

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέων, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως ουγχιωτήσεως καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῷ ἐπιτελούντων τὴν Ἁγίαν ἑόρτην ταύτην· εἴπωμεν.

*Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι κύριεν τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεσμεώς ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

*Οἱ λεούσι.

*Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰρήνη πᾶσι.

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ο Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο Ιερεὺς τὴν Εὐχήν. Δέσποτα χύρος Ιησοῦ Χριστέ.

Ἔτη πλη ωθείσης, φάλλονται πάντα τῶν Χορῶν τὸ Θεστό-
κιον. Ο δὲ Διάκονος θυμιάζει τοὺς πέντε ἄρτους.
Εἶτα μετὰ τοῦ Ιερέως σταταὶ κατὰ ἀνατολὰς ἐμπρόσθια
τῶν πέντε ἄρτων, καὶ λέγει.

Τοῦ χυρίου διηθῶμεν. Καὶ ὁ Ιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε Ιησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Ο δὲ Διάκονος θυμιάσας, γ'. Καὶ τὸν Προεστῶτα, εἰσέρ-
χεται μετὰ τοῦ Ιερέως εἰς τὸ Ἀγιον Βῆμα. Καὶ εἰ χο-
ροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου. Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυ-
τίκιον, λέγει ὁ Διάκονος. Σοφία. Ο Χορός.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Ο Ιερεύς. Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστός.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Τέλος τῆς Ιεροδιακονικῆς Τάξεως, τῆς γενομένης

Κατὰ τὴν Ὁραν τοῦ Εσπερινοῦ.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Πᾶς ὁφείλει σὺν τῷ Ἱερεῖ ὑπακρετῆσαι
ἐν τῷ τοῦ Ὁρθρου Καιρῷ.

Ψαλλομένων τῶν Ἀναβοθμῶν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐνὶ δὲ τοῦ ἀγίου Βήματος καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Στιχάριον, ἐνδύεται τεῦτο ὁ Διάκονος υνίθιως· Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, καὶ τοῦ προκειμένου, Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Τῦ Κυρίου δηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς. Ὁι Αγιος εῖ.

Ψαλλομένου δὲ τεῦ πᾶσα πνοή. Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Σοφίᾳ ἔρθοι, ἵκουέωμεν τοῦ ἀγίου Εὐχγελίου.

Ο Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐξ τοῦ κατὰ (τὸν δεῖνα Εὐχγελιστὴν) ἀγίου Εὐχγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο Λιός. δόξα σοι Κύριε δόξα σοι.

Ο διάκονος. Πρόσχωμεν,

Καὶ ἀναγιώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐχγέλιον.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Εὐχγελίου, καὶ τῶν συνθιθιών ψιλομένων, Τροταζίων, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ιστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει μεγαλορύθων·

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν αληρονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ ἔως τοῦ,

Ἐπάκευσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμεῖ, καὶ φιλανθρωπίε.

Ἀρχομένων δὲ τῶν, Κανόνων ψιλλεῖσθαι, ὁ διάκονος θυ-

μιχ τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ τὸν Λαὸν, ὡς ἔθος. Καὶ μετὰ τὸ θυμιᾶσαι πάντας, εἰσέρχεται ἐν τῷ βήματι, καὶ ἀποίθησι τὸ Θυμιατόν καὶ ἐξερχόμενος, ἴσταται ἐν τῷ συνήθῃ αὐτοῦ τόπῳ.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. Ωδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου ἰσηθῆμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέγον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

‘Οἱερεὺς, ἔκφωνοι.

‘Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ομοίως μετὰ τὸ τέλος τῆς σ'. ὥδη; λέγει ὁ Διάκονος.

‘Ετι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

Εἰς δὲ τὴν ἡ. ὥδην ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς ἀμα τῷ Διακόῳ, τῷ Προεστῷ, καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς τοῦ Βήματος, καὶ ἐνδύονται ὡς ἔθος. Πληρωθείσης δὲ τῆς ἡ. ὥδης,

Ψάλλει ὁ Διάκονος.

Τὴν Θεοτόκον, καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς, ἐν ἵμασι; τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Καὶ οὕτως ἐξέργεται, καὶ θυμιᾶς πάντας, καὶ υιοστρέψεις, ποιεῖ μικρὸν συναπτήν, λέγων.

‘Ετι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου ‘Οἱερεὺς. ‘Οτι σὲ αἰνεῦσι.

Πληρωθείσης δὲ τῆς δοξολογίας. ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ αὐτῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

‘Ελέντον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

‘Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὁρθοδόξων.

‘Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

‘Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν.

‘Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Μακράων.

‘Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

‘Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφόρους.

Ο ιερεύς. "Οτι ἐλεήμων.

Εἶτα πάλιν ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείν.

Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ἀδηγόν.
Συγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν.
Τὰ κελά καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστινὴ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Παναγίας ἀχρόντου.

Ο ιερεύς. "Οτι Θεός ἐλέωυς. Εἰρήνη πᾶσι. Ο διάκονος.

Τῆς κεφαλᾶς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐκφωνεῖ ὁ ιερεύς. Σὸν γάρ ἔστι.

Εἶτα ὁ διάκονος. Σοφία. Ο λαός. Εὐλόγησον δέσποτα.

Ο ιερεύς. Ο ὁν εὐλογητός. Καὶ τὰ λοιπά. Καὶ ποιεῖ
τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

Τέλος τῆς τοῦ Ὁρθρου διατάξεως.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Ἐν τῷ Θείᾳ καὶ Ἱερῷ Λειτουργίᾳ τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΚΑΙ Α'. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΑΣ ΗΣ.

Ἐπιστάντος τοῦ καιροῦ τῆς Ἱερουργίας, ὁ ἵερεὺς καὶ ὁ διάκονος λαβόντες παρὰ τοῦ Προσετθούς καιρὸν, ἔρχονται ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ προσκυνοῦντες γ'. κατὰ ἀνατολὰς λέγει ὁ διάκονος τῷ Ἱερεῖ. Εὐλόγησον δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἴτα ὁ διάκονος. Δέξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, Δέξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τὸ Τρισάγιον. Καὶ τὰ ἔξης. Ο Ἱερεὺς.

“Οτι σοι ἐστὶν ἡ βασιλεία. Εἴτα λέγει ὁ διάκονος.

Ἐλένησον ἡμᾶς. Δέξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Ἐπειτα ἔρχονται εἰς τὴν εἰκάσια τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες. Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σοι.

Εἴτα εἰς τὴν τῆς Θεομήτρον, καὶ λέγουσιν.

Εὐσπλαγχνία: ὑπάρχουσα.

Καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθῆναι, κλίνουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐμπροσθεν τῆς ὥραίας Πύλης, καὶ εἰπόντος τοῦ διακόνου.

Τοῦ χυρίου δεηθῶμεν. Λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ἔξαπόστειλον.

Καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον λέγοντες τὸ,

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν εἰκόνα σου. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰσελθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας τραπέζης, καὶ ὀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν. Εἴτα λαμβάνουσιν ἔκαστος τὸ Στοιχάριον, καὶ προσκυνοῦσι, γ'. λέγοντες.

Ο Θεὸς ιλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτιῶ.

Καὶ προσέργεται ὁ διάκονος τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν ἐν τῇ

δεξιά χειρὶ τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὀραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας μικρὸν τὴν κεφαλὴν, φησίν.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὀραρίῳ.

Οὐ δὲ ἴερεὺς λέγει. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτλ.

Ἄποχωρῶν δὲ καθ' ἔαυτὸν ὁ διάκονος εἰς ἐν μέρος, ἐν δύεται τὸ Στοιχάριον, λέγων.

Αγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐνέδυσε γάρ με ἴμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με, ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἦτορ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας αἰώνων.

Καὶ τὸ μὲν ὠράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἄριστερῷ ςτρῳ. Εἰς τὸ δεξιὸν ἐπιμανίκιον λέγει.

Η δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύῃ. Ἡ δεξιά σου χεὶρ κύριε ἔθραυσεν ἔχθρον, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου, συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἐν δὲ τῷ ἄριστερῷ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἴτα ἐνδεδυμένου ὅντος τοῦ Ἱερέως νίπτουσι τὰς χεῖρας λέγων ἔκαστος τὸν ψαλμόν.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

Οὐδὲ διάκονος, ἀπελθὼν εἰς τὴν Πρόθεσιν, εὐτρεπίζει τὰ ἱερὰ, τὰν μὲν δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ ἄριστερῷ μέρει, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς.

Μετὰ δὲ ταῦτα, προσκυνοῦσι γ'. ἐμπροσθεν τῆς Προθέσεως λέγοντες ἔκαστος.

Οὐ Θεὸς ἴλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Καὶ λαβόντος τοῦ Ἱερέως τὴν προσφορὰν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, φησὶν ὁ διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Οὐ διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Οἱ ἴερείς. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ κυρίου. Ἐκ τρίτου.

Εἴτα ἀνατέμνει ὁ ἴερεὺς μετὰ τῆς λόγχης τὴν σφραγίδα, λέγων. Ως πρόβλητον ἐπὶ οφαγὴν, καὶ τὰ ἔξτης.

Λέγει δὲ ὁ διάκονος ἐν ἑκάστῃ ἀνατομῇ.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Εἶτα. Ἐπαρον δέσποτα.

Οἱ ἱερεὺς. Ὄτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς. Οἱ διάκονος.

Θύσον δέσποτα. Οἱ ἱερεὺς. Θύεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Οἱ διάκονος. Νῦξον δέσποτα. Οἱ ἱερεὺς,

Καὶ εἰς τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπειτα λαβὼν ὁ διάκονος τὸν οἶνον καὶ τὸ ὄντων, καὶ ἀφορῶν πρὸς τὸν Ἱερέα, λέγει.

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἀγίαν ἔνωσιν.

Καὶ οὕτως ἔγχεει αὐτὰ ἐν τῷ Ποτηρίῳ. Εἶτα μνημονεύ-
ουσιν ὅτε ἱερεὺς, καὶ ὁ διάκονος, ὃν βούλωνται ζάντων
καὶ τεθνεώτων. Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν ζόντων λέγει.

Ὑπὲρ ἑλέους, ζωῆς εἰρήνης, ὑγείας. Καὶ τὰ ἔξης.

Ὑπὲρ δὲ τῶν τεθνεώτων, λέγει.

Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀ-
φέσεως ἀμαρτιῶν, πάντων τῶν προαναπαυσομένων Πατέ-
ρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εύσεβῶς κειμένων,
καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Τοῦ δὲ ἱερέως πᾶσαν ἀποπληρώσαντος τὴν Προκρι-
δὴν, λαβὼν ὁ διάκονος τὸν Θυμικτὸν, καὶ τὸ Θυμίαμα λέ-
γει πρὸς αὐτόν. Εὐλόγησον δέσποτα τὸ Θυμίαμα.

Οἱ ἱερεὺς. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν. Οἱ διάκονος.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Οἱ ἱερεὺς. Καὶ ἐλθὼν ὁ θυτής.

Οἱ διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Στερεωσεν δέσποτα.

Οἱ ἱερεὺς. Τῷ λόγῳ Κυρίου. Οἱ διάκονος. Τοῦ κυρίου
δεηθῶμεν. Κάλυψον δέσποτα. Οἱ ἱερεὺς. Ικιλυψον.
Οὐρανούς. Οἱ διάκονος. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν Σκέ-
πασον δέσποτα. Οἱ ἱερεὺς. Σκέπασον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ διάκονος. Εὐλόγησον δέσποτα. Οἱ ἱερεὺς

Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὔδοκήσας,
δόξασοι. (Ἐκ τρίτου.)

Οἱ διάκονος ἐν ἑκάστῃ λέγει.

Πάντοτε νῦν, καὶ ἦτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν

Καὶ προσκυνοῦσι εὐλαβῶς ἀμφότεροι ἐκ τρίτου. Ἐπειτα λαβὼν ἐ διάκονος τὸν Θυμιατὸν λέγει.

Ἐπὶ τῇ πρθέσει τῶν τιμίων δύρων τοῦ κυρίου δεηθῶμεν,
Οἱ ἱερεὺς τὴν Εὐχήν. Οὐ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ πληρωθείσης, λέγει,

Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξασι. Οὐ διάκονος δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γ'. δέσποτα εὐλόγησον,
Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυτιν τῆς Προσκομιδῆς.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾶ ὁ διάκονος τὴν ἀγίαν πρόθεσιν, καὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν. Ἐν τάφῳ σωματικῶς. Καὶ τὸ,
Ἐλένεσόν με ὁ Θεός.

Ομοίως θυμιᾷ τό, τε Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν. Καὶ ἐπιστρέψας αὖθις θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Τερέα. Καὶ μετὰ τοῦτο προσέρχεται τῷ ἱερεῖ, καὶ στάντες ἔμοι πρὸ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου. καθ' ἑαυτοὺς εὐχέμενοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. (δις).

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις (ἀπεξ.).

Καὶ ἀσπάζονται ὁ μὲν ἱερεὺς τὸ ἄγιον Εὐχγγέλιον, ὁ δὲ διάκονος τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερίως. Είτα ὁ διάκονος κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν ἱερέα.

Καὶρὸς τοῦ ποιησαι τῷ κυρίῳ, δέσποτα εὐλόγησον.

Οἱ ἱερεὺς. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Οὐ διάκονος.

Εἶται ὑπὲρ ἔμοι δέσποτα Ἀγιε. Οἱ ἱερεὺς.

Κατευθύναι Κύριος. Ο διάκονος.

Μνήσθητί μου δέσποτα Ἀγιε. Οἱ ἱερεὺς.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ὁ διάκονος προσκυνήσας, ἐξέργεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν ἀγίων Θυρῶν, προσκυνεῖ πρῶτον μετ' εὐλαβείας τρις, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις.

Είτα ἀρχεται λέγειν ἐκφώνως.

Η ΘΕΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥΤΟΜΟΥ.

Ο Διάκονος. Εὐλόγησον δέσποτα. Ο ιερεύς.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ο Χορός. Αμήν. Ο Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀναθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ αὐτοπαντος κόσμου. εὔσταθείας τῶν Ἅγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐώσεως, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τεύτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰςιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτίξαι ὑπὸ τοὺς πέδας αὐτῶν, πάντα ἔχθρίν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἅγιας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφραίκῶν τῶν ακρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, γοσούντων, καμψόντων,

αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηπεθῶμεν.

Γιπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, όργης, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, καὶ εἰρήνηλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάρ.τι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδέξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτέκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐκαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ πιραθώμεθα.

Οἱ ιερεύς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ψαλλομένου τοῦ Α'. ἀντιφώνου, ὁ μὲν ιερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν, ὁ δὲ διάκονος ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν τὸ ώράριον τῇ δεξιᾷ χειρί. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν αὖθις ὁ διάκονος ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ, λέγει.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Οἱ ιερεύς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Β'. Ἀντιφώνου, ποιεῖ ὁ διάκονος, ώς ἐν τῷ πρώτῳ καὶ πλήρωθεντος. Λέγει αὖθις.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

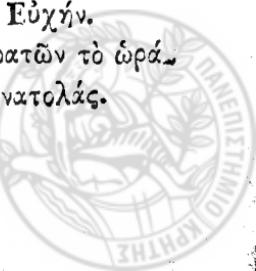
Οἱ ιερεύς. Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Γ'. Ἀντιφώνου, λαβὼν ὁ ιερεὺς τὸ Ἀγιον Εὔχαγγέλιον, δίδωσι τῷ διακόνῳ. Καὶ σύτως ἐξελθόντες, ποιεῦσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον. Καὶ στάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Λέγει ὁ διάκονος.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Οἱ ιερεύς τὴν Εὔχην.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ιερέα, κρατῶν τὸ ώράριον τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ δεικνύων πρὸς Ἀνατολάς.

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἀγίαν εἴεσδεν.

“Οἱερεὺς εὐλογεῖ, καὶ ὁ διάκονος ἔκφω εῖ·
Σοφίᾳ. Ὁρθῇ.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἀγίῳ Βήματι.

Καὶ πληρωθέντων τῶν Τροπαρίων. Λέγει ὁ διάκονος.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ‘Οἱερεύς.

“Οἱ ἄγιοι εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ὁ διάκονος.

Καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρωθείσης δὲ τῆς Εὐχῆς. Λέγει ὁ διάκονος.

Κέλευσον δέσποτα. ‘Οἱερεύς. Εὐλογημένος ὁ ἑρχόμενος.

‘Ο Διάκονος.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἀνω Καθέδραν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου, ἐλθὼν ὁ διάκονος ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, λέγει.

Πρόσχωμεν, Σοφίᾳ, πρόσχωμεν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λαβὼν ὁ διάκονος τὸν Θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν λαόν. Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ ἀγίου ἐνδό. ξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε).

Καὶ λαβὼν τὸ Ἀγιον Εὐαγγέλιον, ἐξέχεται καὶ ιστάται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Εἶτα λέγει ὁ ἱερεύς.

Σοφίᾳ ὥρθῃ, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. ‘Ο Διάκονος.

Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δεῖνα Εὐαγγελιστὴν) ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Οἱερεύς. Πρόσχωμεν.

Πληρωθέντος τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, ὁ διάκονος ἐλθὼν μέχρι τῶν ἀγίων Θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεῖ, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ἐπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διενοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐτεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἴερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέσυς, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειτούντων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφερούντων, καὶ καλλιτερογόνων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, καπιώντων, φωλλόντων. Καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

"Οἱ ἱερεύς. "Οὐτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος. Οἱ διάκονος.

Εὔξασθαι οἱ κατηχούμενοι τῷ κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

"Ινα ὁ κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

Αποκαλύψῃ αὐτοὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

"Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ
Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς
τῇ οῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε.

"Οἱ ἱερεύς. "Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν. Οἱ διάκονοι.

"Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε. Όσοι κατηχούμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν κατηχουμένων. "Οσοι πιστοί. "Ετι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεητοῦτεν,

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δικρύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Οἱ ιερεῖς. Ὁτι πρέπει σοι πᾶσα. Οἱ διάκονος.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. . . Σοφία.

Οἱ ιερεῖς. Ὁπως ὑπὸ τοῦ χράτους σου.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμια-
τὸν, θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸ Λαόν. Εἶτα ἔρ-
χεται εἰς τὴν ἀγίαν Προθεσμίαν, καὶ λέγει. Τὸ,

Οἱ Θεὸς ἴλασθητί μοι τῷ ἀμαρ·ωλῷ.

Μετὰ τοῦτο λέγει πρὸς τὸν Ιερέα. Ἐπαρον Δέσποτα.

Οἱ δὲ ιερεῖς ἄρχες τὸν ἀρότρον, ἐπιτιθῆσι τῷ ἀριτερῷ ὅμιῳ
αὐτοῦ. Εἶτα τὸν ἄγιον δίσκον λαβῶν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ
διακόνου κεφαλῇ. Λαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἄγιον Ποτήριον
ἔκσερχο·ται, καὶ περιέρχο·ται τὸν Ναὸν, λέγοντες μεγάλη
τῇ φωνῇ.

Πάντων ὑμῶν, μνησθείη κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ
αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἦτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ,
αἰώνῳ.

Ἐλθών δὲ ὁ διάκονος ἔνδον τῶν ἀγίων Θυρῶν, ισταται
ἐν δεξιοῖς. Καὶ μέλλοντος τοῦ ιερέως εἰσελθεῖν, λέγει.

Μνησθείη σου κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἀποτίθενται τὰ ἄγια ὑπὸ τοῦ ιερέως ἐν τῇ ιερᾷ
Τραπέζῃ. Καὶ προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου. Εἶτα ὁ ιερεὺς
χαλάσσει τὸ Φελάρον, λέγει πρὸς τὸν διάκονον.

Μνίσθητί μου ἀδελφὲ, καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ διάκονος.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ιερωτύνης σου, ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε. νῦν, καὶ ἦτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ διάκονος κλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ κρατῶν τὸ Όρά-
ριον, τῇ δεξιῇ χειρὶ, λέγει πρὸς τὸν ιερέα.

Εὕξαι ὑπὲρ ἐμοῦ δέσποτα ἄγιο. Οἱ ιερεῖς.

Πνεῦμα ἄγιον ἐκελεύσεται ἐπὶ σοὶ, καὶ δύναμις Ὑψίστου
ἐπισκιάσει σοι. Καὶ ὁ διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Μνήσθητί μου δίσποτα ἄγιε.

Οἱ εἰρεύς. Μνησθείη σου κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἐπειπὼν τὸ, Ἀμὴν, καὶ ἀπασάμενος τοῦ ιερώς τὴν
δεξιὰν, ἐξέρχεται· καὶ στὰς ἐν τῷ συνάθει τόπῳ, λέγει.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὕπερ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τοῦ χυρίου δεητ
θῶμεν.

Ὕπερ τοῦ ἀγίου Εἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως
εὐλαβείας, καὶ φόδου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὕπερ τοῦ βυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάτης θλίψεως, ὀργῆς,
κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβενū, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός
τῇ σῇ γέρει.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀν-
μάρτητον, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ἐδηγήν, φύλακα τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὸ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.
Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελη-
μάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρή-
νην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ
μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστινὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνάδυνα, ἀνεπαι-
σχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβε-
ροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχθάντου. Οἱ εἱρέζες.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου. Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ Διάκονος.

Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Εἶτα προσκυνεῖ γ'. καὶ ἀσπαζόμενος τὸ ὡράριον αὐτοῦ
ἔνθα ἔστι Σταυροῦ τύπος. Ἐκφωνεῖ οὕτω·

Τὰς θύας, τὰς θύρας, ἐν Σοφίᾳ Πρόσχωμεν.

Ο χορός. Πιστεύω. Ο Διάκονος,

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόδου. Πρόσχωμεν τὴν
ἀγίαν ἀναρροὴν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ο Ἱερεύς. Η χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Ο δὲ Διάκονος προσκυνήσις εἰσέρχεται ἐν τῷ ἀγίῳ Βῆτ-
ματι, καὶ λαβὼν Τιπίδιον, φιπίζει τὰ ἄγια εὐλαβεῖς.

Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεύς.

Τὸν ἐπινίκιον ὑμνον.

Ο διάκονος λαβὼν τὸν ἀστερίσκον ἐκ τοῦ ἀγίου δίσκου,
ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν
ἀποτίθησι. Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεύς.

Λάβετε, φάγετε, τοῦ τό μου ἔστι.

Ο διάκονος δεικνεύει τὸν ἄγιον δίσκον, κρατῶν καὶ τὸ
ώραριον. Ωμοίως καὶ ὅταν λέγῃ.

Πίετε ἕκ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἔστι.

Συνδεικνύει καὶ αὐτὸς τὸ ἄγιον Πιοτήριον. Πληρωθέντος
δὲ τοῦ, Σὲ ὑμνοῦμεν κιλ. ὑπὸ τοῦ Χοροῦ, Προσκυνοῦσι γ'.
ὅτε Ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, λέγοντες.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα.

Μετὰ τῶν στέχων. Εἶτα, λεγομένης ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τῆς
εὐχῆς. Ετι προσφέρομέν σοι. Οταν μέλλῃ ὁ Ἱερεὺς εὐλο-
γῆσαι, ὁ διάκονος κλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ δεικνύων σὺν
τῷ ὡράριῷ τὸν ἄγιον ἄρτον, λέγει:

Εὐλόγησον δέσποτα τὸν ἄγιον Ἅρτον.

Ο Ἱερεύς.

Καὶ ποίησον τὸν μὲν ἄρτον....

Ο δὲ διάκονος λέγει. Αμήν. Καὶ αὖθις ὁ διάκονος.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸν ἄγιον πιοτήριον.

Ο Ἱερεύς. Τὸ δὲ ἐν τῷ Πιοτήριῳ....

Ο διάκονος εἶπὼν τὸ, ἀμήν, καὶ δεικνύων μετὰ τοῦ ὡρά-
ριον ἀμφότερα τὰ ἄγια, λέγει.

Εὐλόγησον δέσποτα ἀμφότερα. Οἱ ἵρεις.

Μεταβολών. Οἱ διάκονος. Αμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, λέγει.

Μνήσθητί μου ἄγιε δέσποτα τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

Εἴτα λαβὼν τὸ ριπίδιον, ριπίζει, ὡς πρότερον, μετὰ δέους τὰ ἄγια. Οταν δὲ εἶπη ὁ Ἱερεὺς.

Ἐξαιρέτως τῆς Πχναγίας.

Οἱ διάκονος θυμιάψ τὴν ἄγιαν Τράπεζαν, καὶ μνημονεύει ὅν βούλεται. Καὶ ὅταν τελειώσωσι τὸ, Αξιον Ἐστίν.

Οἱ Ἱερεὺς ἔκφωνετ. Εν πρώτοις.

Εἴτα ὁ διάκονος, πρὸς τῇ θύρᾳ στὸς, λέγει.

Τοῦ (δεῖνος) Πανιερωτάτου Μητροπολίτου, (ἢ ἐπισκόπου, ἐστις ἀν ἥ). Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ τίμια καὶ ἄγια Δῶρα ταῦτα εὐλαβεστάτου ἱερέως (τοῦ δεῖνος). Ὑπὲρ σωτηρίας τῶν Θεοφυλάκτων Βασιλίων ἡμῶν, εὐδόώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν εὔτεβδῶν καὶ ὁ θεόδοξων Χριτιανῶν, σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Οἱ Ἱερεὺς.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι...

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου...

Οἱ δὲ Διάκονος ἔξερχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομίσθεντων, καὶ ἀγιασθέντων τιμίων ὁώρων, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰς εἰς τὸ ἄγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὃς μὴν εὐωδίας πνευματικῆς ἀντιταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης Θλιψεως ὁργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαθοῦ σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρήνικὴν καὶ ἀναμάρ-
τητον, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημελη-
μάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην
τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλειπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ με-
τανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστινὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀνώδυνα, ἀνεπα-
σχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβε-
ροῦ βῆματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου
Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἔχοτος καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν
τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Οἱ ιερεῖς

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς. . . . ‘Οἱ Χοροί.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς . . . ‘Οἱ ιερεῖς.

‘Οτι σου ἔστιν. Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι. ‘Οἱ διάκονοι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνετε.

Καὶ περιέωντες τὸ ὠράριον αὐτοῦ στευροειδῶς, καὶ
προσκυνήσας ἐνῷ τόπῳ θεσταται, λέγει μυστικῶς, τὸ, ‘Ο
Θεὸς ἐλάσθητί μοι, κτλ. Προσέχων δὲ εἰς τὸ Βῆμα, ὅταν
ἴδῃ τὸν ιερέα ἔκτείναντα τὰς χεῖρας, καὶ ἀπτόμενον τοῦ
ἀγίου Ἀρτοῦ, ἐκφωνεῖ. Πρόσχωμεν.

‘Οἱ ιερεῖς. Τὰ ἄγια τοῖς ἀγίοις.

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ διάκονος ἐν τῷ ἄγιῳ Βήματι, καὶ
στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ ιερέως, λέγει.

· Μέλισσον δέσποτα τὸν ἄγιον Ἀρτοῦ.

Εἶτα δεικνύων σὺν τῷ ὠραρίῳ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγει.

· Πλήρωσον δέσποτα τὸ ἄγιον Ποτήριον.

Καὶ λαβὼν τὸ Ζέον λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον.

Καὶ ἐγχέει σταυροειδῶς ἐνδόν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίου, λέγων.

Ζέσις πίστεως, πλήγης πνεύματος ἀγίου. Ἀμήν.

Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ζέον, ἴσταται μικρὸν ὅπισθεν, προσευχόμενος μυστικῶς μετὰ δέους καὶ εὐλαβείας.

Εἶτα ὁ ἵερεὺς λέγει. Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ διάκονος.

Ιδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βισιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν...

Ποιήσας δὲ μετάνοιαν εὐλαβῶς, καὶ αἰτήσας συγχώρησιν, λέγει.

Μετάδος μοι, ἄγιε δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἄγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄσπασάμενος δὲ τὴν μεταδιδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα τοῦ ἴερέως, καὶ λαβὼν τὸν ἄγιον ἄρτον, ἀπέρχεται ὅπισθεν τῆς ἱερᾶς Τραπέζης, καὶ προσεύχεται. Εἶτα μεταλαμβάνει. Ομοίως καὶ ὁ ἵερεὺς μεταλαμβάνει. Σῶμα καὶ αἷμα.

Εἶτα λέγει. Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Ιδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βισιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, ἄγιε δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεταλαβὼν δὲ ὁ διάκονος, λαμβάνει τὸν ἄγιον δίσκον ἐπάνω τοῦ ἄγιου Ποτηρίου, καὶ ἀποσπογγίζει τῷ ἀγίῳ σπόργκῳ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας. Καὶ οὕτω σκεπάζει τὸ ἄγιον Ποτήριον τῷ καλύμματι, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄγιου δίσκου ἀνατίθησι τὸ ἀιτέρα καὶ τὰ καλλύμματα.

Εἶτα ἀνοίγουσι τὴν θύραν τοῦ ἄγιου Βήματος καὶ ὁ διάκονος προσκυνήσας, λαμβάνει τὸ ἄγιον Ποτήριον πάρα τοῦ ἱερέως, καὶ διέκνυσιν αὐτὸ τῷ λαῷ, λέγων.

Μετὰ φόῖου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγίπης προσέλθετε.

Οἱ ἱερεῖς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου.

Είτα δι Διάκονος λαβών τὸν ἀγιον Δίκαιον, θεωρεῖ ἔξω πρὸς τὴν θύσιαν, οὐδὲν δὲ λέγων ἀπέρχεται καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸν ἐν τῇ ἀγίᾳ Προθέσι. Είτι εἰςελθὼν, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ὦρθοι. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρχίων, καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διεφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμέρτητον αἵτησάμενοι, ἔσυτες, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ, τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ιερεύς. Οἱ σὺ εἰ ὁ ἀγιασμός.

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν. Οἱ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Οἱ Ιερεὺς τὴν εὐχήν.

Είτα δι Διάκονος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν προθεσιν, καὶ συστέλλει τὰ ἄγια μετὰ φόρου, καὶ πάσης ἀσφιλείας, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας. Καὶ οὕτως ἀποδύεται τὴν ιεροδικονικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ΧΡΗ γινώσκειν τόν τε ιερέα, καὶ τὸν Διάκονον, ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ οὐ λεγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν κχιροῖς τεταγμένοις· ἦγουν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγάλης τεσσαράκοστῆς πλὴν τῆς κυριακῆς τῶν Βαΐων, καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, καὶ ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, καὶ ἐν ταῖς Παραμναῖς τῆς Χριστοῦ Γενήσεως, καὶ τῶν Φώτων, καὶ ἐν τῇ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τοῦ ἀγίου Βασιλείου, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἥμῶν Ἐκκλησίας.

Ἡ ἑρμηνεία δὲ ταύτης τῆς ιερουργίας ἡ αὐτὴ ἔστι τῇ τοῦ ἀγίου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ἐν τε ταῖς τοῦ ιερέως καὶ τοῦ διακόνου εὐχαῖς. Καὶ διὸ τεῦτο οὐ τίθεμεν αὐτὴν, διὸ τὸ ταύτὸν τῆς διατάξεως, καὶ ἵνα μὴ ταύτιολογίας κατηγορηθῶμεν.

Προσήκει οὖν τὸν διάκονον ὑπερετεῖν ἀχριθῶς, ὡς ἐν τῇ προρρήθείσῃ Λειτουργίᾳ δεδήλωται.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΗΡΟΗΓΙΑΣ ΜΕΝΩΝ.

Ο Ιερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λαμβάνοντες κηπὸν κατὰ τὴν τάξιν, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ιερατείᾳ καὶ ἐνδύονται ἔκαστος τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, ὡς γέγραπται. Καὶ μετὰ τὸ ἀποπληγῶσαι τὸν ιερέα τὴν κατάθεσιν τῶν ἀγίων, λαβὼν ὁ Διάκονος καιρὸν ἑξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Ο ιερεύς.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

Καὶ ὁ Προσιτικὸς παρὰ τὸν Προεστῶτος μεθ' ὃν ὁ διάκονος λέγει,

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀγίου Οίκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι.

Ὑπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Ὑπὲρ εὐερασίας ἀέρων, εύφορίας.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἄντιλαδοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου.

Ο ιερεύς. Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δέξα.

Καὶ στοιχολογεῖται τὸ Κάθισμα. Πρὸς κύριον.

Ἐν ἑκάση δὲ στάσει, γίνεται Συναπτή μικρὰ παρὰ τοῦ διατάξου.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. . . .

Ἀντλαθοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου . . .

Καὶ ἡ ἔκφωνησις παρὰ τοῦ ἵερώς.

Ἄρχομένου δὲ τοῦ, Κύριε ἔκέκραξα, εἰσέρχεται ὁ διάκονος, καὶ λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ πρῶτον τὴν πρόθεσιν, ἐνθι ὁ ἄγιος Ἀρτος· ἔπειτα τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Λαόν καὶ οὕτως ἐπιστρέφει. Εἴς δὲ τὸ δόξα, καὶ νῦν, ἐξέρχονται ὁ τε ἱερεὺς, καὶ ὁ διάκονος, ποιοῦντες τὴν εἰσόδον, ὡς σύνηθες, ἀνευ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁταν δὲ μέλλῃ εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος. Τοῦ χυρίου δευθῶμεν.

Οἱ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν, μεθ' ἡς αὖθις ὁ διάκονος.

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἀγίαν Εἰσόδον.

Οἱ ἱερεὺς. Εὐλογημένη ἡ εἰσόδος.

Εἶτα ἔκφωνεὶ ὁ διάκονος.

Σοφίᾳ ὄρθοι. Οἱ Χορός. Φῶς Ἰλαρόν.

Ἄρχομένων δὲ τῶν ἀναγνωσμάτων, λέγει ὁ διάκονος.

Σοφίᾳ πρόσχωμεν. Οἱ ἀναγνώστης τὴν Γένεσιν.

Πληρουμένης δὲ ταύτης, λέγει ὁ διάκονος. Κέλευσον.

Οἱ ἱερεὺς.

Σοφίᾳ, ὄρθοι φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Οἱ Ἀναγνώστης τὴν παροιμίαν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ ἱερεὺς. Εἰρήνη σοι,

Οἱ διάκονος. Σοφίᾳ. Οἱ ἱερεὺς τὸ κατευθυνθήτω.

Ομοίως καὶ οἱ Χοροί, ὡς ἔθος. Εἶτα ἐξέρχεται ὁ διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνύθει τόπῳ, λέγει.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν.
 *Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
 *Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.
 *Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.
 *Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μηχαρίων.
 *Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποῖς προσεργούντων καὶ καλλιεργούντων καὶ καλλιεργεύσαντων.
 'Οἱ ιερεύς.

*Οἱ ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωποι. 'Ο διάκονος.

Εὔξαθε σὶ κατηχούμενοι τῷ Καρίῳ.
 Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.
 *Ἴνα ἐκάθιση αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
 Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.
 *Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον.
 *Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ.
 Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαθοῦ.
 Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλάς.
 'Οἱ ιερεύς.

*Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι.
 'Ο διάκονος.

*Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε.

Ταῦτα δὲ μόνα λέγονται μέχρι τῆς τρίτης τῆς δ'. ἐδόμαδός. *Απὸ δὲ τῆς τετάρτης τῆς Μεσονιστίμου, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ιερέα. *Ἴνα καὶ αὐτοὶ, λέγει ὁ διάκονος. **Ο**σοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Οἱ κατηχούμενοι πρέλθετε. *Οσοι πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε. Εὔξαθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα. Τοῦ χυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον Φώτισμα εδτρεπει. Ζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ χυρίου δεηθῶμεν.

*Οπως κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, στιρίξῃ αὐτοὺς, καὶ ἐνέυναμώσῃ, τοῦ χυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμὸν γνῶσεως, καὶ εὔσεβείας, τοῦ χυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λυτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κυρίου δεηθῶν.

Χρίσαιτο οὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ Πατρὶ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Σεΐσσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διεφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῆς οἴης χρίτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε.

Οἱ ιερεύς. Ὁτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός.

Ο Διάκονος.

Οσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε· σί πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. "Οσει Κατηχούμενοι, προέλθετε μήτις τῶν Κατηχουμένων. "Οσει πιστοί. "Ετι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Σοφίᾳ. Ο Ιερεύς.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ο Διάκονος.

Ετι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Σοφίᾳ. Ο Ιερεύς.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σι. σι.

Ο Χορὸς ψάλλει τὸ,

Νῦν αἱ δυνάμεις.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, καὶ τῆς Μεγάλης Εἰσόδου. Λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν Εοπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν . . .

Ὑπὲρ τοῦ Ἅγίου Οίκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης . . .

"Αντιλαβού, σῶσον, ἐλέησον...

Τὴν ἑσπεράν πᾶσαν, τελείαν...

"Αγγελον εἰρήνης πιστὸν ὅδηγόν . . .

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν. . .

Τὰ καλὰ καὶ ουμέροντα. . .

Τονύπολειπον χρόνον τῆς ζωῆς . . .

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν. . .

Γὴν ἐνότητα τῆς πιστεως.

"Ο ιερεὺς.

Καὶ καταξίασον ἡμᾶς.

"Ο λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

"Ο ιερεὺς. "Οτι σοῦ ἐστίν.

Εἰρίην πᾶσι.

"Ο διάκονος ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνει,
πατέρ, κοιμοτελοποιοῦται.

Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὁ διάκονος προσκυνεῖ γ'. λέγων.

"Ο Θεὸς Ἰλάσθησι μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.
Καὶ δοκιμήσει τὸν ἵρα ύψοῦντα τὸν ἄγιον Ἀρτον, ἔκφωνε.

Πρόσχωμεν. "Ο ιερεὺς.

Τὰ προηγιασμένα "Ἄγια τοῖς ἀγίοις.

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ διάκονος, καὶ ἐκπληροῦσι τὴν μετάληψιν τῶν θείων Λειψάων ὁμοῦ μετὰ τοῦ ιερέως, ὥσπερ ἐν τῇ τεῦ Χρυσοειδέμενῃ λειτουργίᾳ. Τούτων δὲ τελειωθέντων, δείκνυσι τὸ ἄγιον ποτήριον τῷ λοιῷ, ὁ διάκονος, λέγων·

Μετὰ φέδου Θεοῦ πίετεως καὶ ἀγάπης, προσέλθετε.

"Ο ιερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἴτε ἔρχεται ὁ διάκονος καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει.

Ορθοὶ μεταλαβόντες . . .

"Αντιλαβού, σῶσον ἐλέησον . . .

Τὴν ἡμέραν, πᾶσαν, τελείαν . . .

"Ο ιερεὺς τὴν ἔκφώνησιν, καὶ τὴν ὄπισθάμβωνον Εὔχην καὶ μετὰ ταῦτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

Τέλος τὴν Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

Ε Ε Ο Δ Ι Α Σ Τ Ι Κ Ο Ν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως, καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς, τοῦ κεκοιμημένου διύλου τοῦ θεοῦ (τοῦ δε).

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημέλημα ἔκσύσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Οπως κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπεύνηται· τὰ ἔλεη τοῦ θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἀφεσιν τῶν ἐαυτοῦ ἀμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ χυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν Εὔχην.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΑ

ΤΟΥ

ΛΥΧΝΙΚΟΥ.

ΕΤΧ Η Α'.

Κύριε οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολὺέλεε,
ἐνώπιος τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεως ἡμῶν, ποίησον μεθ' ἡγιῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁ-
δήγητον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σου· εὑφράνων τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φρέσκιθαι τὸ ὅ-
νομά σου τὸ ἄγιον· διότι μέγχει εἰς σὲ, καὶ ποιῶν θυμάτια-
σὺ εἰ Θεὸς μόνος καὶ τούς ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς, Κύριε
δυνατός ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθός ἐν ἴσχυΐ, εἰς τὸ βεηθεῖν καὶ πα-
ρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνο-
μά σου τὸ ἄγιον. "Οἱ πρέπει σοι πᾶσι ὅξι, τιμὴ, καὶ προσ-
κύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

ΕΤΧ Η Β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου
πεδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεί-
κειάν σου, ιατρὲ, καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. 'Οδήγη-
σον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου· φάτισον τοὺς ὄφθαλ-
μοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας,
καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λειπὸν τῆς περούστης ἡμέρας, εἰρη-
νικὸν, καὶ ἀναμάρτιτον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡ-
μῶν πρεσβείας τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἀ-
γίων. "Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ διξιά τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. 'Αμήν.

ΕΥΧΗ Γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἄγιον ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τῷ θέλημά σου. Ὁις ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοι τὴν δέξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'.

Ο τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύστοις δεξιολογίαις ὑπὸ τῶν ἀγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεως σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὁ όματί σου τῷ ἀγίῳ· καὶ δὲς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον, μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείας τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου. Ὁτι πρέπει σοι πᾶσα δέξα τιμὴ, καὶ πρυσύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε'.

Κύριε, κύριε, ὁ τῇ ἀχράντῳ σου παλάμη συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μεχροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν cίκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὲς ἡμῖν διαφαγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ πεικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιδούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὐεύλογητὸς εἰς, σὺν τῷ Πνεύματι, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΧΗ ΣΤ'.

Ο Θείς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ ἀνεκδιηγήτω ἀγαθω-
σύνη, καὶ πλουσίῃ προνοίᾳ διεικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ καὶ τὰ ἔγ-
κόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν
τὴν ἐπηγγελμένην Βισιλείαν διὰ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγα-
θῶν, ὁδοποιήσας ἡμῖν καὶ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθόν μέρος
ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι· κακοῦ, δώρωνται ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοι-
πον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου,
ὑμνεῖν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.
“Οτι; σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δέξιν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΧΗ Ζ'.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθνασίαν
φῶς οἰκῶν ἀπρίσιτον. Ο πᾶσιν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημι-
ουργήσας· ὁ διειχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀναμέσον
τοῦ σκότους, καὶ τὸν Ἡλιον θέμενος, εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέ-
ρας. Σελήνην δὲ, καὶ Ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός.
Ο καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμφρτωλεὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρου-
σίας ὡρας, προόθησαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ
τὴν ἐσπειρινὴν σοι δοξολογίαν προσαγγιγεῖν. Λύτος φιλάν-
θρωπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώ-
πιόν σου, καὶ πρόσδεξι αὐτῇ, εἰς ὅσμην εύωδίας. Παράσχου
δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκια εἰρη-
νικήν. Εὐδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός. Ψύσαι ἡμᾶς ἀπὸ φό-
βου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπο-
ρευομένου, καὶ δός τὸν ὑπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ
ἡμῶν ἐδωρήσω, πάντης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.
Ναὶ Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις
ἡμῖν κάτανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὄνοματός
σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν ἀστῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀ-
γαλλιάζει ψυχῆς δικνιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀ-
γαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ οῇ εὐπλαγγυνίᾳ προσα-

γοντες ὑπὲρ τῶν ἴδιων ἀμαρτημάτων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ
σου, ἐν ταῖς προσεξίαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπί-
σκεψι. Ὅτι ἀγριθός, καὶ φιλάνθρωπος ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπόμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Πληρούμένου δὲ τοῦ Προσιμιακοῦ λέγει
ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου εὔσταθείας τῶν
Ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώπιων,
τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἐνεργῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν τοῦ κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διεκονίας, παντὸς τοῦ κλήρου,
καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ πάλεως ταύτης), πάν-
σης πάλεως χώρας, καὶ τῶν πέστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ
κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐεργασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς,
καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορεύοντων, νασούντων, καμνόντων,
αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλιψίως, ὄργης
κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλξον ἡμᾶς ὁ Θεός
τῇ σῇ χάρει.

Τῇ Ημαγίᾳ, ἀγράντου, ὑπερευλαγημένης, ἐνδόξου Λε-

σποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔχυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Οὐτε πρέπει σοι πᾶσι δόξῃ, τιμῇ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γενῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Μακάριος ἀνήρ, τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δειθῶμεν.

Ἄντλαβος, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διεφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχρίντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δετ σποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ φειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες ἔχυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Οὐτε σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δέξια τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γενοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς Εἰσόδου.

Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημέριας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πωνηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὅτι πρὸς σὲ κύριε, κύριε οἵ ὁρθιλυσοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἡλπίσαμεν μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Οὐτε πρέπει σοι πᾶσα δόξῃ, τιμῇ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ Γενῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογῶν τὴν Εἰσόδου, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ εἰσόδος τῶν ἀγίων σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ. Σοφίη, ὅρθοι.

Μετὰ δὲ τὸ προκείμενον λέγει ὁ Διάκονος, εἰ ἔστεν.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴται μεν.

Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγχ ἐλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐτελῶν καὶ ὄρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς. εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως; συγχώνεσσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐτελῶν, καὶ ὄρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοκύντων ἐν τῇ πόλει (ἢ χώρᾳ) τούτῃ, σὺν γυναιξὶ, καὶ τέκνοις.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακρίων, καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προνικαυτιμένων Πατέρων καὶ ἀδειλφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐεσθῶν κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὅρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν χριτοφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ Ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψυλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπειδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγχ καὶ πλούσιον ἐλεῖς.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφωνεῖ.

Οἱ τι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεός; ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Ηατρὶ, καὶ τῷ Γιώ. καὶ τῷ Ἑγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μετὰ τὸ Καταξίωτον ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δικαιολάξον ἡμᾶς ὁ Θεός; τῇ οῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

**Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν φύλακα τῶν ψυχῶν,
καὶ τῶν σωμάτων ἡγῶν παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.**

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελη-
μάτων ἡμῶν, πιστὰς τοῦ χυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καὶ λὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχῆς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην
τῷ κόσμῳ, παντὸς τοῦ κυρίου αἰτησάμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον, τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέται, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὸς τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνύδυνος, ἀνεπαίσχυν-
τα, εἰρηνικὰ καὶ κακλήν ἀπελογίζει, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βῆ-
ματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησάμεθα,

Τῆς Πνευματικής ἀχρίντιος, ὑπερευλογημένης, ἐνδέξου Δε-
σποιόντος ἡγῶν Θεοτόχου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάν-
των τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔχυτούς, καὶ ἀλλήλους,
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡγῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ, παραθάμεθα.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Ου ἀγαθὸς καὶ φιλίνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Kai εύθυς. **Eἰρήνη πᾶσι.**

‘Ο Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο Ιερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Κύριε ὁ Θεὸς, ἡμῶν, ὁ κλίνες Οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς
ἐπὶ σωτηρίχ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δού-
λους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίκην σου· σοὶ γάρ τῷ φοῖβῳ,
καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, σὶ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφα-
λὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένις, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων
ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν πενιμένοντες ἔλεος, καὶ
τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφέλιξον ἐν παντὶ¹
κινῆσθαι, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑταίροιν, καὶ τὴν προτεῦ-
σαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς; ἐχρόος, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐ-
νεγγείας δικθολινῆς, καὶ δικλογοι σμῶν ματιών, καὶ ἐνθυμή-
σεων πονηρῶν.

Ἐκφώνως.

Εἴη τὸ κρήτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸ τριτάγιον ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυτίκιον, εἰ μὲν ἔστιν Ἀετοκλασία,
Λέγει ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογία χυρίου καὶ ἑλεος; ἑλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ
χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰ δὲ οὐ λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Οἱ ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυτις οὕτω.

Ἄρχασι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἑλπὶς ἡμῶν δόξα σοι. Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου
καὶ Παναμάρμου ἀγίας αὐτεῦ Μητρός. Δυνάμει τοῦ Τιμίου
καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, Προστασίας τῶν Τιμίων Ἐπου-
ρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προ-
φήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἅγιων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἀγίου (τῆς Μο-
νῆς, τῶν ἐν Ἅγιος Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν με-
γάλων διδασκάλων καὶ ἴεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορί ο τοῦ Θεολόγου, καὶ Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολίου Αρχιεπισκόπου Μύ-
ρων τῆς Λικίας τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν Ἅγιων ἐνδόξων
καὶ καλλινίκων Μαρύρων, τῶν ὄσων καὶ Θεοφόρων Πα-
τέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ Δικτίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ-
καὶ Ἀννης, τοῦ Ἅγιου (τῆς ἡμέρας εἰς ἐρτίζεται), καὶ
πάντων σου τῶν ἀγίων, ἐλεηταὶ καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγα-
θὸς καὶ φιλανθρωπος καὶ ἐισήμων Θεός.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἔνεστά σε, ἐπὶ τὰ κρί-
ματα τῆς δικαιοσύνης.

Ψαλμ. ρή. 164.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΑ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

**Ποιεῖ ὁ Ιερὸς εὐλογητόν καὶ εὐθὺς Τρισάγιον.
Δέξα Πατρί. Πχαρια Τριάς. Ηὔτερος ἡμῶν ὅτι σοῦ ἐστίν.
Σῶσον Κύριε. Ο Υψωθείς. Προστατείς φοβερά.**

Εἶτα λέγει. ὁ ιερεὺς.

Ἐλέητον ἡμῖν; ὁ Θεὸς; κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα
σου ἐπάκουονταν καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθι υπὲρ τῶν εὐερῆῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστικῶν.

Ἐτι δεόμεθι υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς υπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἦτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς ἐκφώνως.

Δέξα τῇ Ἅγιᾳ καὶ Ὁμοουσίᾳ, καὶ Ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἦτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

ΕΥΧΗ Α'.

**Εὐχαριστοῦ καίν σοι Κύριε ὁ Θεός; ἡμῶν, τῷ ἐξινχυτήταντε
ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβιβλοντει εἰς τὰ στόματα
ἡμῶν λόγον αἰνεσεως, τοῦ πιοσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ
ὄνομά σου τὸ ἄγιον, καὶ δεόμεθα τοῦ; σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς
πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέρχν ζωήν· καὶ νῦν ἐξαπό-
στειλον τὴν βοηθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐστῶτας πρὸ προσώ-
που τῆς ἀγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σου
πλούσιον ἔλεος· καὶ δός αὐτοῖς, μιτὰ φόδου καὶ ἀγάπης πάν-**

τοτέ σει λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδίήγητόν σου ἀγαθότητα. "Οἱ πρέπει σαι πᾶσα ἔόξα, τιμὴ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Χριστῷ, καὶ τῷ ἀντίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ Β'.

Εκ νυκτὸς ὁρθίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἀγαστὸν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόρῳ σου συνέτισον ἡμᾶς· σὲ γάρ δοξαζομεν τὸν ὄντων ἐντα Θεὸν ἡμῶν, κλίνον τὸ σέσσον, καὶ ἐπάκουεσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι κύριε τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἀγίασον τὴν κλητονομίαν σου, εἰς ἡνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. "Οἱ θύλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

ΕΥΧΗ Γ'.

Εκ νυκτὸς ὁρθίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου· δίδαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου· φώτισον τεὲς ὁφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπελασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης Ἡλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, ἐν τῇ σφραγίδει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος· κατεύθυνον· τὰ διαδήματα ἡμῶν εἰς ἐδὸν εἰρήνης· δός ἡμῖν τὸν ὄρθρον, καὶ τὴν ἡμέαν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοὶ τὰς ἐωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς. "Οἱ σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστίν ἡ βρασιλείχ, καὶ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

ΕΥΧΗ Δ'.

Δέσποτα ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀκταληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ

σοκός τους φῶς λάμψει, ὁ ἀναπτίσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὑπνῷ, καὶ διανυστέσας πιὸς διξιολογίαν, καὶ ἵκεσίαν τῆς σῆς ἀγκάρητος, δύσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἴδιας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν πρεσβυτοῦντάς σε, καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι, καὶ δύρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ κληρονόμους τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν μνήσθης κύριε ἐν τῷ πλιθει τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. τῶν συμπορόντων, καὶ συνεγγομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῇ, τῶν ἐν θαλάσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοηθείας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἰνα σεσωμένοι ψυχὴ τε καὶ σώματι πάντοτε δικαιούμενοντες, μετὰ πορρόησίας διξιλωμέν τὸ βαυμαστὲν, καὶ εὐλογημένον ὄνομά σου. τοῦ Πατέρος καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΕΥΧΗ Ε'.

Αγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, Πάτερ ἄγιε, θαυμαστοποιὲ, παντοδύναμε, καὶ παντοκράτωρ, πάντες σὲ προσκυνοῦμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη, καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλεύμενοι εἰς βοήθειαν, καὶ ἀντιλήψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι Κύριε τῶν σῶν ἰκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἑωθινὰς ἔνεσεις ὡς θυμιάματα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδέ·α ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσας, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιπόησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι κύριε τῶν ἀγρυπνούντων, καὶ ψαλλόντων εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενεῖς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος. Γενεῦ αὐτοῖς βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἰκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήρον. Ὁτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τεὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΕΥΧΗ ΣΤ'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα

Θιὰ παντὸς πρὸς οὲ ἀτεβλέπωμεν. τὸν σωτῆρα, καὶ εὐ-
εργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, δτὶ θιανέπαισας ἡμᾶς ἐν τῷ
παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἔξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν
κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ἐνό-
ματός σου· διὸ δεόμεθι σου κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύ-
ναμιν, ἵνα καταξιοθῶμεν φάλειν σοι συετῷς, καὶ προσεύτ-
χεσθαι ἀδικλείπτως ἐν φέβῳ καὶ τούμῳ, τὴν ἐκυτῶν· σωτη-
ρίαν κατεργάζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου.
Μνήσθητι· Κύριε καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πόδες σὲ βώτων, ἐπά-
κουσον αὐτῶν, καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτῶν τοὺς ἄστραίους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γάρ εἰ ὁ
Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ
ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἅσι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'.

Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ
ἔξαναστής τοις ἡμάσις ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν
ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προτευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ
στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύ αμιν εὐ-
χαριστίας, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, διὰ προσεύ-
χοσθαι καθ' ὃ δεῖ οὐκ εἰδόμεν, ἐὰν μὴ σὺ Κύριε τῷ πνεύμα-
τί σου τῷ ἀγίῳ ἀδηγήσῃς ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴ τι ἡ-
μάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ
κατὰ διάνοιαν, ἐκευσίως, ἢ ἀκουσίως, ἀνεξ, ἀφες, συγχώ-
ρησον· ἐὰν γάρ ἀνομίας παρατηρήσῃς. Κύριε, κύριε, τίς ὑ-
ποστήσεται; διὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἀγιος, βιο-
θός, κραταιός, ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ
ὑμητερίας ἡμῶν διὰ παντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς βιασιλείας σου
εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γίου,
καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἅσι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Η'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὑπνου ῥιθυμίαν ἀποσκε-
δάσσας ἡφ' ἡμῶν καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἀγίᾳ, τοῦ καὶ
ἐν νυκτὶ ἐπάραι τὰς χειρας ἡμῶν, καὶ ἔξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡ-

μῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἔξουολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λα-
τρείας καὶ γάρ σαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἐκαταίσχυντο, ἐλ-
πίδα βεβίχιν, ἀγέπην ἀνυπόκριτον, εὐλόγησεν ἡμῶν, ει-
σόδους, καὶ ἔξόδους, πρίξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις καὶ
δός ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀριὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας,
εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφάτου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα.
Οὐτὶ ηὔλογηται τὸ πανάγιόν σου ὄντας καὶ δεδόξασταί σου ἡ
Βασιλεία, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύμα-
τος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'.

Αάμψον Δέσποτα φιλάνθρωπε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ
τῆς οὓς θεογνωσίες φῶς ἀκήραιον, καὶ τοὺς τῆς διενοίας ὁ-
φθαλμούς; διάνειζον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κυριγμά-
των κατανόησιν. Ἐνθεσθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐν-
τολῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σφρικικὰς ἐπιθυμίας κατα-
πατίσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα
τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες.
Οὐτὶ οὐ εἰ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν ἑόξενην ἀναπέμ-
πωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἀφεσιν τεῖς
ἀνθρώποις ἐωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἀμαρ-
τημάτων, καὶ ἔξουολογήσεως, τὴν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ με-
τάνοικὸν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας αὐτὸς Δέσποτος, πολ-
λαῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωχότας πλημμελήματιν,
ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου εἴαλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν. Οὐτὶ σοὶ ἡ-
μάρτομεν Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἀδηλὰ καὶ τὰ κρύφια τῆς καρδίας
τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἔξουσιαν ἀφίέναι
ἀμαρτίας καρδίαν δὲ καθαρὸν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτη-
ρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώ-
που σου. Ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, μέ-
χει τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπονῆς, προσφέρειν σοι θυσίαν δι-
καιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἀγίοις σου Θυσιαστηρίοις.
Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμεῖ, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς

Τίοῦ, μεθ' οὐ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Ι. νεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΙΑ'.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερίς καὶ λογικές ὑπο-
στησάμενος δυάμεις τῷ σῷ θελήματι, σοῦ δεέμεθ, καὶ
σὲ ἵκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν, μετὰ τῶν κτισμάτων σου
πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν ξοῇ λογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις
τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι ἐωρεαῖς ὅτι σοὶ κάμπτει
πᾶν γόνον ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ
πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν·
μόνιος γάρ εἰ Θεός ἀληθινές καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσε
πᾶσαι αἱ ἐναμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πουσι τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΙΒ'.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογεῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι
ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς
νυκτὸς καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀλλ'
ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἰλίσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡ-
μῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐ-
σπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταρέύομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παν-
τεδύναμον Θεόν λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθι-
νὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης σου φώτισον τὸν νεῦν ἡμῶν καὶ
τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησεν, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημό-
νως περιπατοῦντες τὴν ἔδην τῶν ἐντολῶν σου, καταντή-
σωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιν, ὅτι παρὰ σοὶ ἐστιν ἡ πη-
γὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν
τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα ἡ μεγάλη συναπτὴ, καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα ...

Μετὰ δὲ τὴν ἀ. στοιχολογίαν, ἡ μικρὰ Συναπτὴ,
καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Οἱ σὸν τὸ χράτος . . . ;

Μετὰ τὴν β'. στοιχολογίαν, αὕθις μικρὰ Συναπτή,
καὶ ἐκφώνησις.

“Οτι ἀγαθὸς, μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια,
συναπτή, καὶ ἐκφώνησις.

“Οτι πόλογηται σου τὸ ὄνομα.

Μετὰ τοὺς Ἀναβαθμοὺς ὁ Διάκονος.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ‘Ο ιερεύς.

“Οτι ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἅγιοις ἐπαναπαύῃ.

Μετὰ τὸ Πᾶσα πνοή. ‘Ο Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῖς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου, κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Σοφίᾳ ὁθοῖ, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Καὶ ὁ ιερεὺς λέγει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ
τὸ, ‘Ανάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν ν'. Ψελμόν.

‘Ο Διάκονος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου, ἐπίσκεψοι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ σίκτηρ-
μοῖς· ὑψώσον κέρας Χριστιανῶν ὁθοδέξων, καὶ κατάπεμ-
ψον ἐφ' ἡμῖς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια πρεσβείας τῆς πα-
ναγράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μα-
ρίας, Δυάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ Προστα-
σίας τῶν Τιμίων Ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων. Τοῦ
τιμίου ἐνδόξου, προφήτου Πρεδρόμου, καὶ βρπτιστοῦ Ιωάν-
νου. Τῶν ἀγίων ἐνδέξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν
ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οίκουμενικῶν μεγιστῶν Δι-
δασκάλων, καὶ ιεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγο-
ρίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τοῦ ἀγίου
(τῆς Μονῆς) τοῦ ἐν ἀγίοις πατέρος ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιε-
πισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ τῶν ἀγίων
ἐνδέξων καὶ καλλιέκων Μαρτύρων τῶν Ὁσίων καὶ Θεο-
φόρων Πατέρων ἡμῶν τῆς ἀγίας ἐνδέξει μεγαλομάστυρος,
καὶ πανευφήμου Εὐφημίχει τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατό-
ρων Ιωακείμ, καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων, ἵκε-
τεύομέν σε μόνε πολυέλεε κύριε, ἐπάκουοσον ἡμῶν τῶν ἀμαρ-
τωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο ιερεὺς ἐκφώνωσε.

Ἐλέει, καὶ οἰκτροσίς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μανογενοῦ σου

Τίοῦ, μεθ' εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωσποιῷ σεν Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄστι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

'Απὸ γ'. τῶν κανόνων ὡδῆς μικρὰ Συναπτή, καὶ
ἐκφώνησις.

"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

'Απὸ ζ'. Συναπτή, καὶ ἐκφώνησις.

Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς....

'Ἐν δὲ τῇ θ'. ὡδῇ. 'Ο Διάκονος.

Τὴν Θεοτόκου καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Εἶτα Συναπτή, καὶ ἐκφώνησις.

"Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σὺ τὴν δεξιὰν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄστι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένης δὲ τῆς Δοξολογίας λέγει ἔπειθεν ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγχ ἐλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουοντος καὶ ἐλέησον.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστιων κτιτόρων,

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

'Ο Ιερεύς.

"Οι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ . . . τὴν . . .

'Ο Διάκονος.

Πληγώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέσμοιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

'Αντιλαβούσαν σῶσον, ἐλέησον, καὶ διασύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρήνην.

'Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Παναγίας, Ἀχράντου ὑπερευλογημένης.

·Ο Ιερεύς.

·Οτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις.
Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ κυρίῳ κλίνωμεν.

·Ο ιερεὺς μυστικῶς.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἔφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοι ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου, Ἄγιε ἀγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀσέρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἔκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια, καὶ ὑπερχόσμια ἀγαθά σου.

·Ἐκφώνως.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο Διάκονος. Σοφία, καὶ ὁ Ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος, ὁ ἵερεὺς καὶ ὁ Διάκονος μετὰ τὸ παῖδες τὴν συνήθη μετάνοιαν, ἵστανται ἐμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ προσκυνοῦσι τρίς. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα· τοῦ δὲ ἵερέως ποιήσαντος; Εὐλογητὸν, ὁ Διάκονος αὐθὶς λέγει, τὸ Τρισάγιον· καὶ ὁ ἵερεὺς. Ὅτι σοῦ μετὰ δὲ τὰ συνήθη Τριπάρια καὶ τὸν ἀπατιστὸν τῶν Εἰκόνων, κλίνουσιν ἀμφότεροι τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ ἵερεὺς, λέγει.

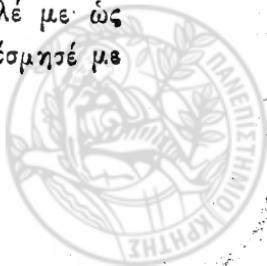
Κύριε ἔξτροφόστειλον τὴν χεῖρά σου ἔξ ὑψους κατοικητῆρίου σου, καὶ ἐνίσχυσό, με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατηκρίτως παραστάτας τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναιματικὸν ἱερουργίαν ἐπιτελέσω· ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Εἶτα μικρὰ ἀπόλυτις, καὶ σύτῳ; εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον, λέγοι τες τὸ, Εἰνελεύτομαι εἰς τὸν σίκον σου· ἐπειτα προσκυνήσαντες τρίς ἀσπεζονται τὸ ἱερὸν Νύαγγέλιο, καὶ τὴν ἄγιν Τράπεζην κρατῶν, δὲ ὁ διάκονος τὰ ἵερα αὐτοῦ ἀμφιεπ προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ωραίῳ καὶ ὁ ἵερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάτοις, νῦν καὶ ἅζει, καὶ εἰς τεὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνδυόμενος δὲ ὁ δάκονος τὸ Στοιχάριον, λέγει.

Ἄγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐνέδυσε γάρ με ἴμάτιον σωτηρίου, καὶ χιῶνα εὔχροσύνης περιέβαλέ με ὡς νυμφίῳ περιέθηέ με μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ τὸ μὲν Ὡράριον ἀσπασάμενος ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὄψι, τὰ δὲ ἐπιμάνικα, ἐπιθέμενος ταῖς χερσὶν, ἐν μὲν τῷ, δεξιῷ, λέγει.

‘Η δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἴσχυΐ· ἡ δεξιά σου χειρ Κύριε ἔθραυσεν ἔχθρον, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνετριψε τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ.

Αἱ χειρές σου ἐποίησάν με· καὶ ἐπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μυθήσομαι τὰς ἐνιολάκς σου.

Εἶτα ἀπελθὼν ἐν τῇ Ἱερῷ Προθέσει εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά· δὲ ἵερεν σφραγίσας τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, ἐνδύεται αὐτὸ λεγῶν, ὡς ὁ Διάκονος, τὸ Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου· περιτιθέμενος δὲ τὸ Ἐπιτραχήλιον, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἔχχέων τὴν χάριν ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μῆρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐκ τῶν πώγωνα, τὸν πώγωνα, τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥστην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τὴν ζώνην, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωνύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄκμαμον τὴν ὅδέν μου.

Καὶ εἰς μὲν τὰ ὑπομάνικα ὡς ἀνωθεν εἰς δὲ τὸ ὑπογονάτιον οὕτως.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίην σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὲ, τῇ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ προχότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς δὲ τὸ Φελάνιον, λέγει.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοι σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Εἶτα νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες.

Νίψουσαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου,

καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θυμάσιά σου. Κύριε ἡγάπησα εὐ-
πρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· μὴ
συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν
αἰμάτων τὴν ζωήν μου, ὃν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίας· ἡ δεξιὰ
αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἔγρῳ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ ποὺς μου ἔστιν ἐν εὐ-
θύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύρε.

Καὶ οὗτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει προσκυνοῦντες, λέ-
γοντες τὸ, ὁ Θεός· ἵλιοθητί μοι· καὶ τὸ,

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτις τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ
σου αἷματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς,
τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, εὐλόγησον δέσποτα· καὶ ὁ Ἱερεὺς
ποιήσας εὐλογητὸν, λαμβάνει ἐν μὲν τῇ ἀκιστερᾷ χειρὶ τὴν
προσφορὰν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν ἀγίαν λόγχην, καὶ σφραγί-
ζων μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπὶ τῆς σφραγίδος τῆς προσφορᾶς, λέ-
γει τρίς.

Εἰς ἀλέμησιν τοῦ κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ εὐθὺς πήγνυσε τὴν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς
σφραγίδος, καὶ ἀνατέμνων, λέγει.

Ω· πρόβοτον ἐπὶ σφραγὴν ἤχθη.

Ἐν δὲ τῷ ἕριστερῷ.

Καὶ ὡς Ἀμνὸς ἄμωμος, ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἀ-
φωιος, οὕτως οὐκέτι ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω.

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τὶς διηγήσεται;

Ο δὲ Διάκονος κρατῶν τὸ Ωράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις
αὐτοῦ λέγει.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ἐπαρον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐρχετάς τὴν ἀγίαν λόγχην ἐκ τοῦ πλα-

γίου τοῦ ἁεξιοῦ μέρους τῆς προσφορᾶς, ἐπαρέι τὸν ἄγιον Ἀρτον λέγων.

Οὐτὶ αἰρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θεὶς αὐτὸν ὅπτιον ἐν τῷ ἀγίῳ Δίσκῳ, λέγει ὁ Διάκονος. Θύσον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θύων αὐτὸν σταυροειδῶς λέγει.

Θύεται ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρέψων ἐπάνω τὸ ἔχον τὸν Σταυρὸν μέρος, νύττων δὲ αὐτὸν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς λέγχης, ἀμέσως ὑπὸ τὸ ὄνομα ΙΣ. ἐπιλέγει.

Εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγκη αὐτοῦ τὴν πλευρὴν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἔξηλθεν αἷς, καὶ ὑπώριος καὶ ὁ ἑωρακὸς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινὴ ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ δὲ Διάκονος λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἀγίαν ἔνωσιν.

Καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἐγχέει ὁ διάκονος τῷ ἀγίῳ Πιστηρῷ ἐκ τοῦ νάματος ὄμοιον, καὶ τοῦ ὄνδρος ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην σφραγίδα λέγει.

Εἰς τειχὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ φειπροθένου Μαρίας, τοῖς ταῖς πρετερείαις πρός δεξιὰν Κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπουράνιον σου θυσιαστήριον.

Καὶ αἴρων μερίδα, τὸ θυσίαν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἀγίου ἄρτου, πλησίων τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων.

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἴματισμῷ διαχρόσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν β'. σφραγίδα, λέγει.

Τῶν τεμίων ἐνδόξων οὐρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου, καὶ Βικτιστοῦ Ἰωάννου.

Καὶ αἴρων μίαν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ ἀγίου Ἀρτου, ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως. Εἶτα λέγει.

Τῶν ἀγίων ἐνδόξων Προφητῶν, Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἡλιού, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί, τῶν ἀγίων τριῶν Πατῶν, Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθησι δευτέραν μερίδαν ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐτάξιως εἰτια λέγει.

Τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν ἰβ'. καὶ σ'. καὶ πάντων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Καὶ τίθησι τὴν τρίτην μερίδαν ὑποκάτω τῆς δευτέρας τελεῖων τὴν πρώτην τάξιν καὶ αὖτις λέγει.

Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χριστοστόμου, Ἀθρανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύραις, καὶ πάλιν τῶν ἀγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἱρων τετάρτην μερίδαν, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς πρώτης μερίδος πλιῶν δευτέραν ἀρχὴν, καὶ λέγει.

Τοῦ ἀγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιεκόνου Στεφάνου, τῶν ἀγίων μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἀγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἱρων πέμπτην μερίδαν, τίθησιν ὑποκάτω τῆς πρώτης τῆς οὔτης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας τάξις καὶ λέγει.

Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάδδα, Ὄνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθώ, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Καὶ αἱρων ἔκτην μερίδαν, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς δευτέρας μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς δευτέρας τάξις· μετὰ ταῦτα δὲ λέγει.

Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάξου, καὶ πάνπολιν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων.

Καὶ αἱρων ἑβδόμην μερίδαν, τίθησιν αὐτὴν ἀνταντα τέττην ἀρχὴν κατὰ τάξιν, καὶ λέγει.

Τῶν ἀγίων καὶ δικτύων Θεοπατόρων Ἰωάννείμ καὶ Ἀννηζέας (τοῦ Ἅγιου ἦς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ὃν ταῖς ἵκεσίκις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς; ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ὁρόδην μερίδην ὑποκάτω τῆς πρώτης καὶ λέγει.

Τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἅρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως τοῦ Χρυσοτόμου.

Εἶπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ εἰ δὲ λέγεται τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τούτου μνημονεύει καὶ οὕτως. αἱρων καὶ τὴν ἐννήτην μερίδην, τίθησιν, αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν εἶτα λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει.

Μνήσθητι, Δέσποτα φιλίνθωπε, πάστος ἐπισκοπῆς ὁ θεοδόξων, τοῦ Ἅρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμέου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διεκονίας, καὶ παντὸς ιερατικοῦ τάγματος, (τοῦ δεῖνος) Καθηγουμένου, τῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, σὺς προσεκλέσω εἰς τὴν σὴν κοινίαν, διὰ τῆς σῆς εὐεπλαγχῆς, Πανάγαθι Δέσποτα.

Καὶ αἱρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἄγιου Ἅρτου. Εἶτα μνημονεύει καὶ ὅν ἔχει ζώντων καὶ ὄνομα, καὶ οὕτως αἱρων τὰς μερίδας, τίθησιν αὐτὰς ὑποκάτω. ἐπειτα λαβὼν ἑτέραν σφραγίδα, λέγει.

Τοῦτο μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Εἶτα μνημονεύων τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἅρχιερέως καὶ ἑτέρων ὃν ἔχει κεκοιμημένων, τελευταῖνον ἐπιλέγει.

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῶν τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων, ὁρθοδόξων Πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ αἱρεῖ μερίδα· εἶτα λέγει.

Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Εἶτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ θυμιατήριον καὶ θυμίαμα βαλὼν, λέγει πρὸς τὸν Ιερέα.

Ἐύλογησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν τοῦ θυμιάματος.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστὸν θεόν, εἰς ἀσμὴν εὐώδικας πνευματικῆς, ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικαταπεμψυν θημῖν τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος.

‘Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν στερέωσιν Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιάσας τὸν Ἀστερίσκον, τίθησιν ἐπὶ τοῦ ἄγλου Ἀρτου, λέγων.

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω, οὗτον τὸ παιδίον.

‘Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν εὐπρέπισον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ κάλυμα, σκεπάζει τὸν ἄγιον Ἀρτον, λέγων.

‘Ο Κύρος ἔβασιλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύματο δικύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

‘Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κάλυψιν Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν ἔτερον κάλυμμα, σκεπάζει τὸ ἄγιον Ποτηρίον, λέγων.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστὲ, καὶ τῆς αἰνεσιώς σου πλήρης ἡ γῆ.

‘Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν σκέπασσον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸν ἀέρα σκεπάζει ἀμφότερον, λέγων.

Σκέπασσον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀποδίωξιν ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

‘Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὴν Πρόθεσιν, λέγει ἐκ τρίτου.

Ἐύλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας δεξιός.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐν ἔκστω

Πάντοτε νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
Ἀμήν.

Καὶ προσκυνούντων ἐκ τρίτου ἀμφοτέρων, ὁ Διάκονος,
λέγει.

Ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ καὶ ἴερῷ Προθέσει τῶν τιμῶν Δώρων, τοῦ
Κυρίου δειθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην εἰχὴν τῆς Προθέσεως εἶτα
ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, μνημονεύων καὶ τοῦ ὑπὲρ εὐτίνος ἡ λει-
τουργία τελεῖται μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν ἀγίαν Τράπεζαν σαυροειδῶς, λέγων καθ' ἐκυτὸν, τὸ
ἐν τάφῳ σωματικῶς, καὶ τὸν Ν'. Ψαλμόν εἶτα στάντες ἀμ-
φότεροι πρὸ τῆς ἀγίας Τράπεζης, ἀπάζονται αὐτὴν μετὰ
τοῦ ἀγίου Εὐχγελίου, λεγοντες τὸ Βασλεῦ οὐράνιε, Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ, Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξει. Εἶτα
κλίνας ὁ Διάκονος τῇ ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱερεῖ, λέγει.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ εὐλόγησον, Δέσποτα ἄγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Εὕξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἄγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Κατευθύνοι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος.

Μηδὲθητί μου, Δέσποτα ἄγιε.

Ο δὲ Ἱερεὺς.

Τῆς Ἱεροδιακονίας σου μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ Διάκονος, εἰπὼν, τὸ Ἀμήν, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν
τῷ τόπῳ αὐτοῦ, προσκυνεῖ εὐλαβῶς εἶτα λέγει τὸ, Εὐλό-
γησον δέσποτα· καὶ ὁ Ἱερεὺς, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ
Πατρὸς, ὡς ἀκολούθως.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ, τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἀγίου Ἀρτου, ἐν οἷς τιθέναι εἰώθαμεν τό τε ἄγιον Ποτήριον, τὴν σφραγίδα τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Ἅγιων ἐννέα μερίδας, καὶ τίνος ἔνεκεν ἐννέα, καὶ οὐ πλείους, ἣ ἐλάττους τιθέμεθα· καὶ τέλος ποῖον ὑπάρχει τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης.

Ἀφραστον τωόντι, καὶ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς φρικτῆς καὶ ιερᾶς τελετῆς Μυστήριον, καὶ οὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις Δυνάμεσι τὸ γέροντό πανακύριαν τοῦ κυρίου σῶμα, ἐν τοῖς οὐρανίοις καὶ αὐτοπρεπωδεστάτοις αὐτῷ θρόνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε καὶ ἐμφόσως κεκιλλυμένις πτέρυξι λειτουργοῦσι· τοῦτ' αὐτὸν καθ' ἑκάστην ἐπὶ γῆς τοῖς γηῖνοις ἡμῖν ὄρατοις τελούμενον. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὕτως ὁ τοῦτο τελῶν καὶ τελούμενος Ἰησοῦς, δι' ἣν ἀνυπέρβλητον πρός τὸν ἀνθρώπον ἀγάπην ἔχων δὲι διατελεῖ, ἀνθρωπος γενέσθει τούδοκησε, καὶ κατὰ πάντα τοῦ ἡμετέρου φυράματος, πλὴν τῆς ἀμαρτίας, κεκοινώνηκε, (τρόπος τοῦτο τῆς θεῖκης αὐτοῦ συγκαταβάσεως ἀρρότος) τέλειος γενόμενος ἀνθρωπος· καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπαθετῇ σαρκὶ οὐ τῇ Θεότητι· καὶ ὡς πρόσβατον ἐπὶ σφαγὴν ἡχθη, καὶ ὡς ὅμνες ἐναντίον τοῦ κεροντος αὐτὸν ἀφωνος· καὶ ἀναληφθεὶς ὁφέλιμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, μετὰ τὸ παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι αὐτὸν, ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος μεθ' ἡμῶν ἐπηγγείλατο· εἶναι, σωματικῶς καθ' ἑκάστην διὰ τῆς ιερᾶς τελετῆς μέλλων τελεῖσθαι· διά τοι τοῦτο καὶ σημάναι διὰ λόγου τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, ὡς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ ἀράτου αὐτοῦ Πατρός, δ' ἀκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα ἡμῖν ἐνετείλατο σοφίαν καὶ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαροῦν αὐτῷ θαρροῦντες, τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς οἵν τε, σαφηνίζομεν, οὕτως ἀρχόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τοῦ ἀγίου Ἀρτου λέγεται, ἐν οἷς οὐ τίθεται

τὸ ἄγιον Ποτέριον, καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀγίᾳ προθέσει ὁ Ἱερεὺς θύων τὸν ἄρτον, ποιεῖ τὴν σταύρωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὸ, διὰ τὴν ἀκριν αὐτοῦ μακροθυμίαν καὶ συγκατάθεσιν, οὐκ' ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὅποιος τοῦ παναγίου Σώματος αὐτοῦ εἰχε τὸν Σταυρόν, ὃν ὁ ἵερευς ποιεῖ διὰ τῆς ἀγίας Λόγγης, λέγων τὸ, τὸ Σταυρωθέντος σου Χριστοῦ τέ καὶ οὕτος μὲν ἐστιν ὁ ἀληθῶς ἐννοούμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Οὐ δὲ ἔτερος, διὰ τὴν ἐπιφάνειαν καθορώμενος, οὐ κεῖται γεγονὼς εἰς δήλωσιν τῆς Σιαυρώσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον, καὶ διοριζεται τοῦ ἀγιασθησομένου τούτου Ἀρτού. Διὸ καὶ παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ἑυλίης σφραγίδες, πρὸ τοῦ διπτυχῆναι τὸν ἄρτον, ἐντυποῦται, οἵτινες οὐδόλως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Μυστηρίου συντελοῦσιν. Οὐθεν τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἄρτου, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν ἀποτελεύμενον, ἐστὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ τὰ δὲ ἔτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγγης ὁ ἵερευς τυγχάνει τὰ ὅπισθεν. Τούτων δὲ οὕτω διοριζεται τὸ ἄγιον Ποτέριον μέρη εἰσὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ἀγίου ἄρτου τὰ δὲ λαϊκά, ἐν οἷς κεῖται τὸ ἄγιον Ποτέρον, ὑπάρχει τὰ ἀριστερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος, τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας, (καθ' ὃ καὶ τὴν λόγγευσιν ποιοῦμεν) κατὰ τὸν Ηροφήτην τὸν λέγοντα. «Παρίστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου» (Αὕτη δὲ ἡ Μερίς τῆς Θεοτόκου, ἡ παρά τινων τιθεμένη κλίνουσα τῷ ἀγίῳ Ἀρτῷ, δεῖ τίθεσθαι, ὡς καὶ τὰ ἐννέα τῶν ἀγίων Τάγματα κατὰ κάθετον οὕτω (Δ []).
 Εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τιθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν ἀγίων, ἃς οὐ πλείους, οὐδὲ ἐλάττους, ἀλλ' ἐννέα τιθέμεθα, κατὰ μηνούς τῶν οὐ ανίων ταγμάτων. Ωσπερ γάρ ἐκεῖσε, κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγματα πᾶσα τούτων ἡ στρατιὰ διήρηται, οὕτω καντιθεθα θεοπρεπέστατα· ὁ αὐτὸς γάρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησοῖς. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις, ἵνα, ὡς αὐτὸς πάλιν ἐν τῷ περὶ οὐρανίου Ἱεραρχίας ἔκτῳ, ἑδδόμῳ τε καὶ ὅδόῳ Κεφαλαίῳ, εἰς τρεῖς ἀφορίζει τριαδικὰς μετακοσμήσεις πάσας τὰς οὐρανίους Ἱεραρχίας, ὅλην εὐτάκτως ἔχει τὴν μίμησιν.
 Έκ τούτων οὖν ἀπάντων δῆλον ἐστι, ὅτι δεξιὸν μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐστὶν ἐκεῖνο, ὅπερ καὶ τὸ τοῦ ἀγίου Ἀρτού, ἐν ᾧ τίθεται ἡ Παναγία, καὶ τοῦτο ἐστιν ἀναμφισβήτητον.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εύχη τῆς Προθέσεως.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἀρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξκοστείλας Σωτῆρι, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον μηνημόνευσον ὥς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος τῶν περιτενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακριτούς διεφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μητρώιων ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄντος σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ὅμην

‘Ο Διάκονος.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

‘Ο ιερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τοῦ χοροῦ δὲ εἰπόντος, Ἄμην, καὶ πάντοτε ἀποκρινομένου, τὸ Κύριε ἐλέησον, λέγει ὁ Διάκονος.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς ἀναθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Της ειρήνης τοῦ σύμπαντος κέσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Της ειρήνης Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως θεού, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ θεοῦ θῶμεν.

Της ειρήνης, καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Της Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ θεοκανίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Της (ἀγίας Μονῆς ἡ πόλεως, ἡ γάρας) ταύτης, πάσης πόλεως, γύρως, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Της εὐκαστίας λέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Της πλεόντων, ὁδειπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Της τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαδοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποινῆς ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐσυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Ιερεὺς ἔχφωνως.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Αντιφώνου Α'. ἣν λέγει ὁ ιερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκαλληπτος, οὐ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία

ἀφοτος· αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἐπὶ
βλεψόν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποίη-
σον μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη-
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

‘Ο Διάκονος.

“Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῇ σῇ χάριτι.

Ἔτις Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδέξου, Δε-
σποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ φειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάν-
των τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐσυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

“Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύ-
ναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ φει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐύχὴ Ἀνιιφώνου Β’.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύ-
λαξον ἀγίασαν τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου
σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδέξασον τῇ Θεῖῃ σου δυνάμει, καὶ μὴ
ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

‘Ο Διάκονος.

“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῇ σῇ χάριτι.

Ἔτις Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδέξου, Δε-
σποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ φειπαρθένου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐσυτοὺς καὶ ἀλλήλους,
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Οι ἀγαθοίς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σὸν τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ φει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Εύχὴ Ἀντιφώνου Γ'.

Ο τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὺ καὶ τρίσι συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὄνόματέ σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρεσσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ περόντι αἰώνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εύχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἀγίου Εὐχγγελίου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταρτήσας ἐν Οὐρανοῖς τάγματα, καὶ Στρατιὰς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσεδον ἀγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτοργούντων ἡμῖν καὶ συδεξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἅει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Διάκονος.

Σεφία ὁρθή.

Εἴτα ὁ αὐτός.

Τοῦ κυρίου δεινῶμεν.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

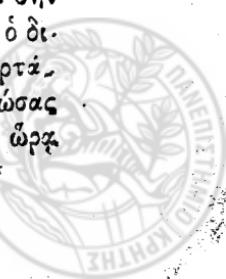
Οτι Ἀγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἅει.

‘Ο Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ιερεὺς τὴν Εύχὴν τοῦ Τρισαγίου Ὅμνου,

Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, ὁ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισχίων ἡ νόπο τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐποχανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγάγων τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἀνθρωπὸν κατ’ εἰκόνα σὴν καὶ ὅμοιόωσιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνετιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτίνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνειαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς καὶ ἀναξίους δούλους σου, ἐν τῇ ὥρᾳ

τεύτη σιτῖναι κατ' ἐνώπιον τῆς ἁδέης τοῦ ἀγίου σεν Θεοῖς αστηρίευ, καὶ τὴν ἐφειλομένην εἱς προσκύνησιν καὶ δεξιολογίαν προσάγειν· αὐτὸς, δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τριεάγιον· Ὁμνεν, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ γρητοτέτητι σου· συγγάρησον ἡμῖν πᾶν τλημέλημα ἔκσυσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐσιότητι λατρεύειν σει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἅγιων τῶν ἀπ' αἰώνος σοι εὐαρεστησάντων. Ότε ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν ἁδέην ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων· Αμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσιν ἀμφότεροι τὸ Τριεάγιον· εἶτα λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν Ιερέα.

Κέλευσον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θεωρῶν πρὸς τὴν Πρόθεσιν, λέγει.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄντατι κυρίου ἡ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

'Ο δὲ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἀνω καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου δέκτης τῆς Βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἐύχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐγλαυψίον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς Θεογνωσίας ἀκήραιον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμίους, εἰς τὴν τῶν Εὐχαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησον· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φένον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸ εὐτρέστησιν σου φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γάρ εἰ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν ἁδέην ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀράργῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Πληρούμένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, κρατῶν ὁ Διάκονος τὸ ἅγιον Εὐχγέλιον, ὑποκλίνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Ἱερεῖ, λέγων.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν τεῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε).

Καὶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Ο Θεὸς διὰ πρεσβειῶν, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου, Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε), δώῃ σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελίζομένῳ δυνάμει πολλῆς, εἰς ἔκπλήρωσιν τοῦ Εὐχγέλιου τοῦ ἀγαπητοῦ Κυρίου αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, πιστοποιούμενον τοῦ χροοῦ τὸ, Κύριος ἐλέησον τρία, λέγει ὁ Διάκονος.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν.

Κύριε Παντεκράτω, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἵκεσίκς, ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μαστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴν ταύτην ἵκεσίαν πρόσθεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς; κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς σικτηριους σου κατίπερψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σου πλούσιον ἔλεος.

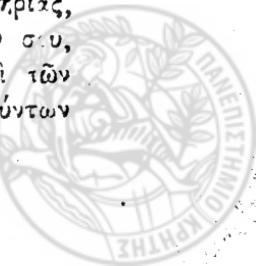
‘Ο Διάκονος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄφθοδέζων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεὶ ος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσῃ τῇς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους Λαῆς εἰρήνης, ὑγείας σωτηρίας, συγγενείας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμφιτῶν τῶν δούλων σου, πάντων, τῶν εὔσεβῶν, καὶ ὄφθοδέζων Χριστιανῶν, καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, (ἥ καὶ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει τῆς Καρπάσιας), σὺν γυναιξὶ καὶ τέλειοι.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαντιπαναμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθίδε εὔσεβῶν καιρένων καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθοιόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ, καὶ πανσέπτῳ, Ναῷ τεύτῳ, καιπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ πκρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Διάκονος.

Εὕκασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῷμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ, κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐνώπιον αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ οῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ἐύχη κατηχουμένων, ἵνα λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς,
πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὸ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐπίδεψον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας, καὶ κατεξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λευτροῦ τῆς πιλιγγενεσίας, τῇ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύνατος τῆς ἀφθονίας, ἐνώπιον αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγχαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐλεκτῇ σου πίμνη.

· Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος. νῦν, καὶ ἦτορ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἔξαπλοι τὸ εἰλητὸν ὁ Ιερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λέγειν

“Οσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε·”
ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε μήτις τῶν κατηχουμένων ὅσοι πιστοί.

· Ετι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Εὔχη πιστῶν Α'. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητὸν, ἦν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαοιστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τῷ κατηξίωσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὑπὲρ των ἡμιστέρων ἀναρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· πρόσοδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἴκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, σὺς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος σου τοῦ ἀγίου ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπιως, ἐν καθιρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλείσθαι σε, ἐν πιντὶ κατιρῷ καὶ τόπῳ ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγιόθετος.

· Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἦτορ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

· Ο Διάκονος.

· Ετι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Εὔχη πιστῶν Β'. ἦν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγριθέ καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρῶς καὶ πνεύματος καὶ δώῃς ἡμῖν ἀνέοχον, καὶ

ἀκατάχριτον τὴν παρίστασιν τοῦ ἀγίου σου Θυσιαστηρίου
γάγγισαι δὲ ὁ Θεὸς καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν
βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς δός αὐτοῖς πάν-
τοτε μετὰ φύσου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι ἀνενόχως καὶ
ἀκαταχρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς
ἐπισυρραΐου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

‘Ο Διάκονος.

‘Αντιλαβοῦ, εῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῇ σῇ χάριτι. Σορία.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Οπως ὑπὸ τοῦ ἱκράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ
δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀξί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς,
τοῦ Χερούβικοῦ ἀδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίξις
καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν
σοι Βασιλεῦ τῇδε δόξῃς· τὸ γέρα διακονεῖν σοι μέγα καὶ ὁσ-
τερὸν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις δυνάμεσιν· ἀλλ' ὅμως
διὰ τὴν ἀφτονίαν, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλικήθρωπιαν, ἀρέ-
πτως καὶ ἀναλλοιώτως γέροντας ἀνθρώπος, καὶ Ἀργερεὺς
ἡμῶν ἔργημάτισας, καὶ τῇδε λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀνα-
μάκτου θυσίας τὴν Ιερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπο-
της τῶν ἀπό των σὺ γέρα μόνος. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δε-
σπόζεις τῶν ἐπιυρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνου
γερουσιαῖς ὑ ἐποχούμενος, ὁ τῷ Σερχεῖμ Κύριος, καὶ Βασι-
λεὺς τοῦ Ισραὴλ, ὁ μόνος Ἄγιος καὶ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμε-
νος. Σὲ τοίνου δυσωπῶ τὸν μάνον ἀγαθὸν καὶ εὔήρον, ἐπί-
βλεψον ἐπ' ἐμὲ τον ἀμαρτιωλὸν, καὶ ἀχρεῖον διῆλόν σου, καὶ
καθηρίσοι, μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως;
πονητᾶς, καὶ ικάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἀγίου σου Πνεύ-
ματος, ἐνδεδυμένον τὴν Ιεροτείας γάριν, περαστῆσαι τῇ
ἀγίᾳ σου ταυτῇ Τραπεζῇ, καὶ ιερουργῆσαι τὸ Ἅγιον καὶ
ἄχριντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γάρ προσέρ-
χουμαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐγένα, καὶ δέομαι σου, μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοι, μηδὲ ἀπεδοκιμάσῃς με ἐκ-

παιδών σους ἀλλ' ἀξίωσον προσενέχθησί σαι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἀνάβοι σοι διάβολοι σου τὰ Δῶρα ταῦτα· σὺ γὰρ εἰς ὁ προσφέρων, καὶ προφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοι τῇ δέξαι ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ περ αγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωσποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θυμιάσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀπέργονται ἀμφότεροι ἐν τῇ Προθέσει, καὶ ὁ Διάκονος λέγει. Ἐπαρον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἄερα, ἐπιτίθησι τῷ τοῦ Διακόνου ὄμψιν λέγων.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλεγεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα τὸν μὲν ἄγιον Δίσκον ἐπιβιβλῶν τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, αὐτὸς δὲ τὸ ἄγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβῶν, ἔξεργονται ἀμφότεροι, λέγοντες.

Πάντων ἡμῶν, μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Εἰσελθόντες δὲ ἐν τῷ Βήματι, καὶ ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸ ἔθος τοποθετήσας τὰ ἄγια, θυμιτά τρὶς αὐτὰ, λέγων.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μάσχους.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλήν λέγει, πιὼς τὸν Διάκονον.

Μνήσθητί μου ἀδελφὲ, καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς αὐτόν.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἶτα καὶ ὁ Διάκονος πέδεις αὐτὸν αὖθις, ὑποκλίνας τὴν κεφαλήν.

Εὗξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα ἄγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Πεῦμα ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ τὸν, καὶ δύναμις Ὑψίτου ἐπισκιάζει σε.

‘Ο Διάκονος.

Αύτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν μνήσθητί μου δέσποτα ἄγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς; τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ
Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

‘Ο δὲ διάκονος εἰπὼν τὸ ‘Ἄμην καὶ ἀσπασάμενος
τὴν Ἱερατικὴν δεξιὰν, ἔξερχεται λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

‘Γιέρετον προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ κυρίου δεη-
θῶμεν.

‘Τιέρετον ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως,
εὐλαβείας, καὶ φόρου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου δεη-
θῶμεν.

Εὐχὴ τῆς προσκομιδῆς, ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς
μετὰ τὴν ἐν τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ τῶν θείων δώρων
ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεὸς; ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἀγιος, ὁ δεχόμενος
Θυσίαν αἰνέσεως πρὸ τῶν, ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,
πρόσδεξι καὶ ἡμῶν, τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσά-
γγει τῷ ἀγίῳ σου θυσιεστηρίῳ· καὶ ίκένωσον ἡμᾶς προσε-
νεγκείν σοι δῶρά τε, καὶ θυσίας πνευματικής, ὑπὲρ τῶν
ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· κα-
ταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιον σου, καὶ γενέσθει σοι
εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ πνεῦμα
τῆς χάριτός σου τὸ ἀγρυθὲν ἐφ’ ἡμῖς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα
δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

‘Ο Διάκονος.

‘Αντιλιθοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείν, ἀγ' αν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀνα-
μέρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

*Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῷ ψυχῶν,
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτῶν, καὶ τῶν πλημμε-
λημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ τῷ
κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετε-
νοῖξ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὸν τὸ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνον, ἀνεπαίσχυν-
τα, εἰρηνικὸν, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βή-
ματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχοάντου, ὑπειευλογημένης, ἐνδέξου, δε-
σποίνης ἡμῶν, Θεστόκου, καὶ ἀξιπριθένου Μερίκης, μετὰ
πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔσυστον, καὶ ἀλλήλους,
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ πραθώμεθα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' εὗ-
γητὸς εἰ, σὺν τῷ παταγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύ-
ματι, νῦν, καὶ φέλ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθύς.

Εἰρήνῃ πᾶσι.

Ο Διάκονος.

*Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὅμολογήσωμεν.

Ο Ἱερεὺς προτεκνήτας τρίς, ἀσπίζεται τὸ *Αγια
λέγων μυστικῶς.

*Αγαπήσω σε Κύριε ἡ ἴσχύς μου, Κύριος επερέωμά μου,
καὶ κατεψυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ο λαὸς τὸ Πιεστεύω εἶτα ὁ Διάκονος.

Στῶμαν καλῶς, στῶμαν μετὰ φόδου, πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν
ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἡγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος, εἴτι μετὰ πάντων ἡμῶν.

‘Ἄγω σχῶμα, τὰς χειρίδας εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμαγεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σὲ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν, ἐν παντὶ τότῳ τῆς δεκαποτεάς σοι, σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἀνέκρουστος, ἀπεριμότος, ἀέρποτος, ἀκατάληπτος, φελ, ὅν, σὺ καὶ ὁ Μονογενῆς σου Γιός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον σὺ ἐξ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστητας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστητης πάντα ποιῶν, ἔως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίζω τὴν μέλλουσαν· ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ Μονογενῆ σου Γιῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἄγιῳ ὑπὲρ πάντων ὅν ιταν, ὃν εὐκ ιζμεν, τῶν φωνερῶν, καὶ ἀρχανῶν, εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενιμένων· εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἦν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξαθαι κατηξίωσας, καὶ τοι σοὶ παντετάκουσι χιλιάδες· Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδας· Ἄγγέλων, τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ἐξαπτέρυγα, πολυόρματα, μετάρσια, πτερωτά.

Αἱρων τὸν Ἀστερίσκον ὁ θιάκονος, ἐκτῶνει ὁ Ιερεὺς.

Τὸν ἐπινέκιον ὕμνον ἀθοντα, βοῶντα, κειρχότα καὶ λέγοντα.

‘Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν. ‘Ἄγιος εἰ, καὶ Πανάγιος, σὺ, καὶ ὁ μονογενῆς σου Γιός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον ἄγιος εῖ, καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπῆς ἡ δέξα σου· ὃς τὸν κόσμον σου οῦτως ἡγάπησας, ὥστε τὸν Μονογενῆ σου Γιὸν δοῦναι, ἵνα πάς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπέλλυται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν σικενομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδετο, μᾶλλον δὲ ἔχον παρεδίδου ὑπὲρ τὴν τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄριον ἐν ταῖς ἀγίαις; αὕτοῦ, καὶ ἀχράτων, καὶ ἀμεμήτοις χερσὶν,

εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλήσας, ἔδωκε τοῖς
ἄγίσις αὐτοῦ Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις εἰπών.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Ἄκετε, φάγετε, τοῦτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Ομοίας καὶ τὸ πιττύριν, μετὰ τὸ ἀειπνῆσαι, λέγων.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς
καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν εκχυνόμενον, εἰς
ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Μεμνημένει τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ
πάντων τῶν ὑπὲρ ὑμῶν γεγενημένων, τοῦ Σιαυροῦ, τοῦ
Τάφου, τῆς τριπυέσου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβά-
σεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πά-
λιν παρουσίας.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, Σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα, ~~καὶ διὰ~~
πάντα.

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Ετι προσφέρομέν σοι, τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμα-
κτον λατρείαν, καὶ παρακελοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἰκετεο-
μεν, κατάπεμψον τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ
τὰ προξείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος λέγει μυστικῶς, δεικνύων τὸν ἄγιον
Ἀρτον.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν ἄγιον Ἀρτον.

Καὶ ὁ Ιερεὺς σφραγίζει τρίς, τὰ ἄγια ἐῶρα λέγων.

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἀρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χρι-
στοῦ σου.

Ο δὲ διάκονος εἰπὼν τὸ, Ἀμήν, ἐπιλέγει δεικνύων τὸ
ἄγιον Ποτήριον.

Εύλόγησον δέσποτα τὸ ἄγιον ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τεύτω τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ο διάκονος εἰπὼν καὶ αὐθις; τὸ, Ἀμὴν ἐπιλέγει.

Εύλόγησεν Δέσποτα ἀμφότερα τὰ Ἅγια.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερα, λέγει,

• Μεταβαλῶν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἄγιῳ.

Ο διάκονος τρὶς τὸ, Ἀμὴν, καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ωστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν, εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς καίνωνάν τοῦ ἄγιου σου Πνεύματος, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρόντος εἰς τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαισαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφήτων, Ἀποστόλων, Κηρύκων Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ο Ἱερεὺς ἔκφώνως.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ο Διάκονος μνημενεύει τὰ δίπτυχα τῶν κεκοιμημένων, καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Τοῦ ἄγιου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν ἄγιων ἐνδόξων καὶ Πανερήμων Ἀποστόλων τοῦ ἄγιου (τοῦ δεῖνος) οὐ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἄγιων ὡν ταῖς ἵκεσίνις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιες (1) καὶ ἀνάπτωσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι Κύριε πάστης ἐπιεκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὁρθομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβύτερου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ, καὶ μοναχικοῦ τάγματος· ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λα-

(1) Ἐνταῦθα μνημονεύει καὶ ὁ Ἱερεὺς ὡν βούλεται νεθνεώτων.

τρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης. ὑπὲρ τῆς ἀγίας, καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς. Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ, καὶ σεμνῆ πολιτείᾳ διαχόντων, ὑπὲρ τῶν πιστετάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, πατρὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν· δὲς αὐτοῖς, Κύριε εἰρηνικὸν τὸ Βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἡρεμήν, καὶ ἡρύχιον βον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐθεσειᾳ καὶ σεμνότητι.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Εν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ὃν χορισαὶ ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, ἐν εἰρήνῃ σῶσν, ἐντιμον, ὄγια, μακρομερεύοντα, καὶ ὁρθομοῦντα τὸν λόγον τῆς οῆς ἀληθείας.

‘Ο Διάκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων, καὶ ὁ

‘Ιερεὺς μυστικῶς.

Μνήσθητι Κύριε τῆς πόλεως ἐν ᾧ παρεικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστιοιούντων ἐν αὐταῖς, μνήσθητι Κύριε πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμόντων, οἰχμαλώτων, καὶ τῆς οωτηρίξ αὐτῶν· μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργουντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέης σου ἔξαπόστειλον.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Καὶ δὲς ἡμῖν ἐν ἐις στόματι, καὶ μιᾶς καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γεοργίου, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν.

‘Ο Διάκονος.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἀγιασθέντων τιμίων Δώρων τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

‘Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰς εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερευράξιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ Θυσιαστή-

ριον, εἰς ὅσμην εὐωδείας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη τῇν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Τύπερ τοῦ ρυσθήναι τὸν ἡμῖν ἀπὸ πάσης θλίψεως ὄργην, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Σοὶ παρακαταθέμεθα, τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδον. Δέσποτα φιλόθεωπε, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεέμεθα, καὶ ἴκατεύμεν, καὶ ἔιώσον ἡμᾶς; μεταλλαξῖτε τῶν ἐπευρανίων σου, καὶ φρικιῶν Μυστηρίουν, ταύτας τῆς Ιερᾶς, καὶ πνευματικῆς Τροπέζης, μετὰ καθοσοῦ συνειδότος εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς ουγγάρωσιν πλημμελημάτων, εἰς πνεύματος ἀγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας σύριγνων κληρονομίαν, εἰς παρῆσιαν τὴν πρὲς σὲ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα.

Ο Διάκονος.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆς οῆς χάριτος.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ἑδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον γρόνον τῆς ζωῆς, ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φενεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, αἰτησάμενοι ἔαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς δέσποτα μετὰ παρότοις ἀκατηκτίως, τολμῶν ἐπικαλεῖσθαι, σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

‘Ο λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Καὶ ὁ Ιερεὺς ἐκφώνως.

‘Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἄγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἦστι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι. ‘Ο Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Εὑγχειστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀδράτε, ὁ τῇ ὁμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών τὰ σύμπαντα. Αὕτοὶς δέσποτα εὐρυκύθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κερχλάς· σὺ γάρ ἔκλιναν σφριτὶ καὶ αἴρατι, ἀλλὶ σοι τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ δὲν Δέσποτα τὰ προκάτενα εναντίον πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλυνον, κατὰ τὴν ἑκάστου ίδιαν χρείαν· τοῖς πλέοντας σύμπλευσον, τοῖς ὅδοιποροεῦσι συνέδευσον, τοὺς νυτισοῦντας ιασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡγῶν.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ πανχρίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἦστι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Αμήν.

‘Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Πρόσχες Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου διξιης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἀνω τῷ Πατρὶ συγκεθῆμεν, καὶ ὡδε ἡμῖν ἀσφάτως συνάντι καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀγρόντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λεῷ.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Διάκονος ζώννυται τὸ Ωράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγων ἐκφώνως.

Πρόσχωμεν.

‘Ο δὲ Ιερεὺς ὑψῶν τὸν ἄγιον Αρτὸν ἐκφωνεῖ.

Τὰ Ἅγια, τοῖς Ἅγιοις.

Είτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ ἀγίῳ Βήματι, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως, κρατοῦντος τὸν ἄγιον Ἀρτον, μυστικῶς λέγει.

Μέλισον Δέσποτα τὸν ἄγιον Ἀρτον.

Ο δὲ Ἱερεὺς μερίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας λέγει.

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄρνας τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἑσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Πλήρωσον, Δέσποτα τὸ ἄγιον Ποτήριον.

Ο δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὴν ἄνω κειμένην μερίδα, (1) καὶ ποιῶν σὺν αὐτῇ Σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἄγιου Ποτηρίου, ἐμβάλλει ἐν αὐτῷ λέγων.

Πλήρωμα Ποτηρίου, Πίστεως, Πνεύματος ἄγίου.

Ο δὲ Διάκονος εἰπὼν τὸ, Ἄμην, καὶ δεχόμενος τὸ Ζέον, λέγει· **Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον.**

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων,

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἅγίων σου, πάντοτε, νῦν, καὶ ἅει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.

Ο δὲ Διάκονος ἔχει εἰπεῖν τὸ σταυροειδῶς ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ λέγων.

Ζέσις Πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἄγιου. Ἄμην.

Είτα ἀμφότεροι τὰς κεφαλὰς κλίναντες, προσεύχονται λέγοντες, τὸ Πιστεύω Κύριε καὶ ὁμολογῶ ὡς ὅπισθεν γέγραπται καὶ σύτως ὁ Ἱερεὺς λαβὼν μίαν μερίδα τοῦ ἄγιου Ἀρτού, λέγει.

Τὸ τίμιον, καὶ πανάγιον Σῶμα, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεταδίδοται μοι (τῷ δεῖνι) Ἱερεῖ, εἰς ἀφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

(1) Τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸ ὄνομα ΙΣ· οὕτω γὰρ ὀφείλει κείσθαι τὰς τέσσαρας μερίδας, μετὰ τὸν μερισμόν. Ν Ι Κ Α,
Χ Σ.

Είτα μεταλαμβάνων τοῦ ἐν χερσὶ μετὰ φόβου καὶ
ἀστραλείας, λέγει.

Ἵεροδιάκονε πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος λέγει.

Ἵδοù προσέρχομαι Χριστῷ : ᾧ ἂθα ἀτῷ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ
ἡμῶν μετάδος; μοι Δέσποτα τὸ τίμιον, καὶ ἄγιον, καὶ ζωο-
ποιὸν Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ο δὲ Ἱερεὺς χρητῶν τὸν ἄγιον "Ἄρτον δίδωσι τῷ διακόνῳ ὃ
δὲ διέκονος ἀσπασμένος τὴν μεταδιδοῦσαν αὐτῷ χειρά,
ἀπέρχεται ὅπισθεν τῆς ἱερᾶς Τριποζίτις, καὶ μεταλαμβά-
νει τοῦ ἐν χερσὶν, ὡς ὁ Ἱερεὺς εἴτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἄ-
γιον Ποτήριον μεταλαμβάνει τρὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ οὕτω κα-
λεῖ τὸν διάκονον λέγων.

Ἵεροδιάκονε, ἔτι πρόσελθε.

Καὶ ὁ διάκονος.

Ἵδοù ἔτι προσέρχομαι Χριστῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, καὶ
Θεῷ ἡμῶν μετάδος μοι δέσποτα τὸ τίμιον, καὶ ἄγιον αἷμα
τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
εἰς ἀφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δὲ τοῦ διακόνου διὰ χειρὸς τοῦ

Ἱερέως, λέγοντος, τό.

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφέλει τὰς ἀνομίκις
σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαιρεῖ.

Λαβὼν δὲ διάκονος τὸν ἄγιον δίσκον ἐπὶ τοῦ ἄγίου Ποτη-
ρίου, ἀποσπογγίζει μετὰ προσοχῆς τῷ ἄγίῳ Σπόγγῳ,
καὶ τῷ καλλύμματι σκεπάζει τὸ ἄγιον Ποτήρον εὐλα-
βῶς, εἴτα ὁ Ἱερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας εὐχὴν
μυστικῶς.

Φύγαρστοιμέν σει, δέσποτα φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ πατούῃ ἡμέρᾳ κατηξωσας ἡμᾶς
τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ ἀθανάτων μυστηρίων ὁρθοτέμησον
ἡμῶν τὴν ὁδὸν, στηριξον ἡμᾶς, ἐν τῷ φέβῳ σου τοὺς πάν-
τας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διεβή-
ματα, εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐδεξίου Θεοτόου καὶ ἀε-
παρθένου Μιρίας, καὶ πάντων τῶν σου Ἀγίων.

Ο διάκονος.

Μετὰ φέρει Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ο δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαὸν, ἐκφωνεῖ.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Εἶτα θυμιῶν τὴν ἄγιαν τράπεζαν τρίς, λέγει μυστικῶς.

Τψώθητι ἐπὶ τοὺς σύραντος, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Καὶ οὕτως ὁ μὲν διάκονος φέρων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν ἄγιον δίσκον, ἀποτίθησιν αὐτὸν τῇ Προσέσει, ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτίριον, λέγει μυστικῶς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἐκφώνως.

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἦστι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο διάκονος.

Ορθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων ἄγιων, ἀγράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αντιλαβοῦ, οῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ οῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἄγιαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, αἰτησάμενοι ἔαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραχθείσα.

Ο Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἦστι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ο διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ὀπισθάμβων εὐχὴν, ἔξω τοῦ βήματος ἐκφωνούμενην.

Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογεῦντά σε Κύριε καὶ ἀγιαζῶν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεπιθότας. σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον.

ἀγίσσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἶκου σου· σὺ
αὐτὸς δὲ εἰς τὴν Θεῖκή σου δυνάσθει, καὶ μὴ ἐγκατα-
λιπῆς ἡμᾶς; τὸ δὲ ἐλπιζόντας ἐτί σέ· εἰρήνης τῷ κόσμῳ σου
διώροσιν, ταῖς Εὐκλησίαις σοι, τοῖς Ιερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦ-
σιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· διὶ πᾶσα δόξης
ἀγαθῆς, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἀνωνέα, ἐστι, καταβεῖνον ἐκ
σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φύτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχα-
ριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀνατέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γενῷ,
καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς τὴν ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ "Ἄγια εὐχὴν μυστικῶ·

Τὸ πλήρωμα τοῦ νότου, καὶ τῶν Προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρ-
χων Κριετὲ ὁ Θεὸς; ἡμῶν, ὁ πληρώσας πέπαν τὴν Η-
τεικήν οἰκονομίαν, πλήρωσαν χιρῖς; καὶ εὐρροτύνης τὰς καρ-
δίες ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. 'Αμήν.

'Ο Διάκονος.

Τεῦ κυρίου δεηθῶμεν.

'Ο Ιερεὺς ἔχομένως.

Εὔλογίς Κυρίου καὶ ἔλεος ἔκθοι ἐρ' ἡμῖν, τῇ αὐτοῦ Θείᾳ
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας τῶν αἰώνων.

Εἶτε τὸ δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ γίνεται ἡ συνήθης
ἀπόλυτος,

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Η τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρσὸς· ἐκλάμψα κα-
ρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, χρ.λαργυρίζεις τῷ κόσμῳ θυσία-
ρους· ἐναπέθετο, τὸ ὑψός ἡμῶν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδεινεν,
ἄλλα σοις λόγοις παριδεύων, Μάτεος Ιωάννη Χρυσόστομος,
πρέπεινε τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τίς ψυχὰς
ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Η ΘΕΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ τον ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἀρτον, τὴν τρεφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερευράνιον σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσῆγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διατύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μαστιχίων· ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πίντυμαν καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

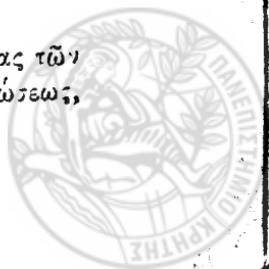
Ἐύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Τοῦ χοροῦ δὲ εἰπόντος, Ἀμήν, καὶ πάντοτε ἀποκρινομένου, τὸ, Κύριε ἐλέησον· λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ὕπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ὕπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐταύθιέας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Τπέρ τοῦ ἀγίου Οἰκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὔλαβειας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰςιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

‘Τπέρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

‘Τπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Τπέρ τῆς ἀγίας Μονῆς, ἡ πόλεως, ἡ χώρας τεύτης, πάσης πόλεως χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Τπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Τπέρ πλεόντων, δδειπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Τπέρ τοῦ ρύθμηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κτλ.

‘Αντιλαθοῦ, σῶσον ἐλέησον. κτλ.

Τῆς Παναγίας, ἀγράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, κτλ.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Οτι πρέπει σει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνης, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῇ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἀντιφώνης Α'. ἦν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δέξια ἀκατάληπτος· οὐ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφτος, αὐτὸς Δέσποτας, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἐπιβίλεψεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μὲθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

‘Ο Διάκονος.

‘Επι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Αντιλαθοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς....

Τῆς Παναγίας, ἀγράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Οτι σὸν τὸ κρίτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βαλεία, καὶ ἡ ἐύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἄστε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἀντιφώνου Β'. ἦν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φυλάξ, ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οίκου σου· σὺ αὔτοὺς, ἀντιδόξατον τῇ Θεῖῃ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

‘Ο Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός. Τῇς Πιναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλίνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄστε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἀντιφώνου Γ'. μυστικῶς.

Ο τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χρισάμενος προσευχάς, ὃ καὶ δυσὶ, καὶ τρισὶ συμφωνίοις ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αὐτές καὶ νῦν τῶν δύλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, γορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωῇ, αἰώνιοι χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων καὶ Ἀργαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς οὐρανοῦ, ποιησον σὺ, τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσόδον ἀγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργὸν ὑντων ἡμῖν, καὶ συνδεξιολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Οτι πρέπει οοι πᾶσι δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄστε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

‘Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

“Οτι ἄγιος εἰ δὲ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ, Πνεύματι, νῦν, καὶ ἅσιν

‘Ο Διάκονος. Καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ιερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισάγιου Ὅμινον.

Ο Θεὸς δὲ ἄγιος, δὲ ἐν Ἀγίοις ἀναπαύμενος, δὲ Τρισάγιος φωνῇ ὑπὸ τῷ Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δεξιᾷ ληγούμενος, καὶ ὑπὸ πάστης ἐπουρωνίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· δὲ ἐκ τοῦ μήδοντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγών τὰ σύμπαντα· δὲ κτίσας τὸν ἀνθρώπον κατ’ εἰκόνα σὴν καὶ δημοίωσιν, καὶ παντὶ σου χρίσματι κατακοσμήσας· δὲ διδοὺς αἰτοῦντι σορίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμφρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· δὲ καταξάωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς, καὶ ἀστέρας δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ἀρα ταύτῃ, στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἀγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὁφειλούμενην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτὸς δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὅμινον, καὶ ἐπὶ σκεψὺς ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον ἀγίασσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ δός ἡμῖν ἐν δσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαίς τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, τῶν ἐπ’ αἰῶνόν σοι εὐαρεστησάντων. “Οτι ἄγιος εἰ δὲ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἅσιν, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσιν ἀμφότεροι τὸ Τρισάγιον.

Εἴτια λέγει δὲ Διάκονος πρὸς τὸν Ιερέα.

Κέλευσον δέσποτα.

Καὶ δὲ Ιερεὺς θεωρῶν πρὸς τὴν Πρόθεσιν, λέγει.

Εὐλογημένος δὲ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, δὲ Βασιλεὺς τοῦ Ιεράτη.

‘Ο δὲ Διάκονος.

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἀνω καθέδραν.

Καὶ δὲ Ιερεὺς.

Εὐλογημένος εἰ δὲ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, δὲ

παθήμενος ἐπὶ τῷ Χερουσίῳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ, αἰώνων.

Ἐγένη πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου, μυστικῶς.

Ελλαμψόν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε ἀέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς δικνοιας ἡμῶν διάνοιξον ὄφιαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐχγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανοησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σφρικὰς ἐπιθυμίας καταπιτήσῃς, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησίν σου φρονοῦντες καὶ πράττοντες· σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψ χῆς.

Κύριε Παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ο Ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ἑκτενοῦς ἴκεσίας μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ὑμῶν, τὴν ἑκτενῆ ταύτην ἴκεσίαν πρόσθε· ξαὶ παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησο, ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οίκτι μούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σου πλούσιον ἔλεος.

Ο Διάκονος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τὸν εὐσεβῶν· καὶ Ὁρθοδόξων...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ιερέων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Οτι ἐλεήσων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

‘Ο Διάκονος.

Εὖξασθε οἱ κατηχουμένοι τῷ Κυρίῳ
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τὸν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.
‘Ινα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεησῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.
‘Αποκειλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιούντης.
‘Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ.
Σῶσον ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διεφύλαξον αὐτούς.
Οἱ κατηχουμένοι τὰς μεφτάλικας ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Εὐχὴ κατηχουμένων πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίστεψὺν ἐπὶ τοὺς ἐούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τοὺς ἔαυτῶν αὐχένες ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν ποιησον αὐτοὺς μέλη τίμιας τῆς ἀγίας σου Ἑκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως; τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθρωτες, εἰς ἐπίγνωσιν συῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν διεξιζωσι ἂδ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς διομά σου, τοῦ Ιειρὸς, καὶ τοῦ Πίον, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἐξηπλοὶ τὸ Εἰλητὸν ὁ Ιερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος λέγει.

‘Οσοι Κατηχουμένοι προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ Κατηχουμένοι προέλθετε· μή τις τῶν Κατηχουμένων ὅσοι πιστοί.

‘Ετι καὶ ἔτι ἐνείρηνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Α'. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν.

Σὺ Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τεῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθι λειτουργοὺς τοῦ ἀγίου σου Θυσιαστήρίου σὺ ικάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ίνα ἀκατακρίτως πάντας ἐ-

νώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως· Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι· Δός Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν ιοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

‘Ο Διάκονος.

‘Αντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ. Σοφία.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφύω ως.

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος.

‘Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δευθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Β'. ἦν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς, καὶ ἀμαρτωλούς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, κατενώπιν τῆς ἀγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσεν ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην καὶ ἐδέσθητος ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στέμματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

‘Ο Διάκονος. ‘Αντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ. Σοφία.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Ο πως ὑπὲ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἦν λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς, τοῦ χερουδί-
κου ἀδομένου.

Ο ὕδεις ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἡ προσεγγίζειν, ἡ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα καὶ φοβερὸν, καὶ αὐτοῖς ταῖς ἐπισυρινίαις δυνάμεσιν ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλιώτως γέγονας ἀνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἔχρη-

μάτητας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρεδικχες ἡμῖν, ὃς Δεσπότης τῶν ἀπαντων. Σὺ γὰρ μός ος Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεσπόζεις τῶν ἐπιυρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὃ ἐπὶ θρόνου χερουδικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφείμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰοραΐλ, ὁ μόνος ἄγιος καὶ ἐν ἄγιοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκον Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δεῦλόν σου, καὶ καθάρισόν με τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πινηρᾶς, καὶ ἵκανωσον με τῇ δυνά- μει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χώρην, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἄγιον καὶ ἀγραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τέμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἔμαυτοῦ αὐχένα καὶ δέο- μαί σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐξ παιδῶν σου ἀλλ' ἀξιωσόν προσενεγθῆναι σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ δρόσεις ἀπέρχονται ἀμφότεροι ἐν τῇ προθέσει, καὶ ὁ Διάκονος λέγει. Ἐπαρον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἀρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ τεῦ Διακόνου ὥμων λέγων (1).

Ἐπόρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύρον.

Είτα τὸν μὲν ἄγιον Δίσκον ἐπιβαλὼν τῇ τοῦ Διακόνου κε- φαλῇ, αὐτὸς δὲ τὸ ἄγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν ἐξέρχον- ται ἀμφότεροι, λέγοντες.

Πάντων ἡμῶν, μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀέτη, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(1) Οὐκ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ὥμου, ἀλλ' ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὥμων τοῦ Διακόνου συνήθως ἐπιτίθεσιν τὸν Ἀέρα. Οὕτω δὲ ἐπιτίθεται αὐτὸν καὶ ὁ Ἱερεὺς, μὴ ὅντος τοῦ Διακόνου.

Είσελθόντων δὲ ἐν τῷ Βήματι, ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸ ἔθος ποπλεθετήσας τὰ ἄγια, θυμιᾷ τρὶς αὐτὰ, λέγων.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν διάκονον.

Μνήσθητί μου ἀδελφὲ, καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, κτλ.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος πρὸς αὐτὸν αὕθιτι, ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει.

Ἐῦξαι ὑπὲρ ἐμοῦ ἑσποτα ἄγιε. Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύνχμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σε.

Ο Διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· μνήσθητί μου δέσποτα ἄγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο δὲ διάκονος εἰπὼν τὸ, Ἀμὴν καὶ ἀσπασάμενος τὴν Ἱερατικὴν δεξιὰν, ἐξέρχεται λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθήναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὄργης, κτλ.

Ο Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν Εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ τῶν θείων δώρων ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὅδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἀγίου, εὐδόκησον δὴ Κύριε τοῦ γενέσθαι διακόους τῆς Κα-

νῆσοςου διαθήκης, λειτουργούς τῶν ἀγίων σου μυστηρίων πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλήθες τοῦ ἑλέους σου ἵνα γενώμεθα ἕξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀντίμακτον θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμυρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνομάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἄγιον, καὶ ὑπερουράνιεν, καὶ νεερόν σου θυσιαστήριον, εἰς ὅσμην εὐώδειαν, ἀντικατάπεμφον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος ἐπίστεψον ἐφ' ἡμές ὁ Θεός, καὶ ἐπίδειπον τίνη λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσδέξω 'Ἄβελ τὸ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀδραίμ τὰς δλοκαρπώτεις, Μωσέως, καὶ Ἀαρὼν τὰς Ιερωτύνας, Σημουὴλ, τὰς εἰρηνικάς. Ως προσδέξω ἐκ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθεύην ταύτην λατρείαν, σύτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ δῖρα ταῦτα ἐν τῇ γρηστότητι σου Κύριε, ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὔρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, καὶ φρονίμων οἰκονόμων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῇ δικαίᾳ.

'Ο διάκονος ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ λέγει.
Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικήν.

'Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῇς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, κτλ.

'Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Μονογενοῦς σου Τίοῦ μεθ' εὖ-
λογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀδεῖ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εύθύς.

Εἰρήνη πᾶσι.

'Ο Διάκονος.

'Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονείᾳ ὁμολογήσωμεν.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν,

Μετὰ τὸ Πιστεύω, ὁ διάκονος.

Στῶμαν καλῶς, στῶμαν μετὰ φόδου πρέσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προστέρειν.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. (Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν)

‘Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο ιερεὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ο ὃν δέσποτα, Κύριε, Θεὲ, Πάτερ Παντοκράτωρ, προσκυνητὲ, ἀξιον, ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν. Ότι σὺ εἶ ὁ χαρισμένος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ τις ἵκενδος λαλῆσαι τὰς δυνακτείες σου, ἀκουστὰς πιεῖσαι πάντας τὰς αἰνέσεις σου, ἡ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάτια σου ἐν παντὶ καιρῷ, δέσποτα τῶν ἀπάντιων, Κύριε σύρχνευ καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως ὄρωμένης τε, καὶ οὐχ ὄρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀέρυσσες, ἄνυρχε, ἀόρχτε, ἀκαταληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· δις ἔστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφαγίας ἰσότητος ἐν ἔχυτῷ, δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς, ἡ πρὸ αἰώνων σσφία, ζωὴ, ἀγιασμὸς, δύναμις, τὸ ζῷον τὸ ἀληθινόν, παρ' οὐ τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγιον εξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς Τίθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρρόχθων, τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ, παρ' εὑ πᾶσα κτίσις λογικὴ τε καὶ νοερὰ, δυναχμουμένη σοι λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν αἰδίον ἀναπέμπει δο. Εἰσοδοί, διτὶ τὰ σύμπαντα δοῦλά σοι. Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἀγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, ἀρχαὶ ἔξουσίαι, δυνάμεις, καὶ τὰ πολιόρκητα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλω τὰ Σεραφίμ, ἐξ πιέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ἐξ πιέρυγες τῷ ἐνὶ· καὶ

ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσιν τὰ πρόσωπα ἔχυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγεν ἔτερον, πρὸς τὸ ἔτερον, ἀκαταπάυστοις στέμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

‘Ο Ιερεὺς ἔχφώνως.

Τὸν ἐπινίκιον ὑμνον ἄδεντα, βοῦντα καὶ κραγότα καὶ λέγοντα.
‘Ιερεὺς μυστικῶς.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων δυνάμεων Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν, ἄγιος εἰ ὡς ἀληθῶς καὶ πανάγιος, καὶ εὐχέστι μέτρον τῇ μεγολοπεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, διὸ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ χρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν· πλάσας γὰρ τὸν ἀνθρώπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰς κόνι τῇ σῇ δὲ Θεὸς τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντά σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς εἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἔξωθισας αὐτὸν ἐν τῇ ἐκκαιοκρισίᾳ σου, δὲ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τεῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἣς ἐλήφθη, οἰκονομῶν, αὐτῷ τὴν ἐκ παλλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σε, οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, δὲ ἐποίησας ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ᾽ ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας, ἐπείησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἀγίων σου τῶν καθ' ἑκάστην γενεὲν εὐαρεστησάντων σοι, ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, πεοκαταγγέλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν, νόμον ἐδωκας εἰς βοήθειαν, ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. ‘Οτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Γίῳ σου, διόν καὶ τοὺς αἰῶνας ἐπείησας, ὃς ὁν ἀπαύγασμα τῆς δέκτης σου, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῶν ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, εὐχάριστον ἡγήσατο τὸ εἶναι, ἵσα σοι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἀλλὰ Θεὸς ὁ, προκιώνιος ἐπὶ τῆς γῆς ὥφη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου Ἀγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἐαυτὸν μερφὴν δούλου λαβὼν, σύμμαρφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς ουμμάρφους ποιήσῃ τῆς εἰκό-

νας τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γάρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰσῆκθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ἐθάνατος, ηὔ-
δοκήσεν δὲ Μονογενής; σου γάρ, δὲ ὃν ἐν ταῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς γενόμενος ἐκ γυναικός, τῆς ἀγίας Θεοτό-
κου, καὶ φειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμου, κατακρί-
ναι τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σερκὶ αὐτοῦ, ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδεὶ μά-
θητοι τε καὶ θεοφόροι, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, καὶ ἐμ-
πολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ δεῖν προστάγματά σωτη-
ρίας, ἀποτήσας ἡμᾶς τῇ πλάνης τῶν εἰδώλων προσήγαγεν
τῇ ἐπιγάνωσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμενος
ἡμᾶς ἔσωτῷ, λαὸν περιούσιαν, βρασίλειον, ἱεράτευμα, ἔθνος ἄγιον,
καὶ καθαρίσας ἡμᾶς ἐν ὅδετι, καὶ ἀγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ
ἄγιῳ, ἐδιωκεν ἔσωτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θυνάτῳ, ἐν ᾧ κατειχό-
μεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ
Σταυροῦ εἰς τὸν "Ἀδην, ἵνα πληρώῃ ἔσωτῷ τὰ πάντα, ἐλυσε
τὰς ὁδύνχας τοῦ θυνάτου, καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ
ὅδοποιήσας πάντη σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν, ἀνάστασιν, καθότι οὐκ
ἥν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ζωῆς,
ἔγενετο ἀπαρχὴ τῶν κεκιμημένων, πρωιότοκος ἐκ τῶν νε-
κρῶν, ἵνα ἦν αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτείων, καὶ ἀνελθὼν
εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου
ἐν ὑψηλοῖς· ὃς καὶ ἡσεῖ ἀπεδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ
πάθεις ταῦτα, ἢ προτεθείκαμεν ἐνώπιόν σου κατὰ τὰς αὐτοῦ
ἐντολάς· μέλλων γάρ ἔξιέντι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον, καὶ ἀδί-
μον καὶ ζωοποιὲν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ ἦν παρεδίδου ἔσω-
τὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου Ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἄγίων
αὐτοῦ καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδεῖξας σοι τῷ Θεῷ καὶ
Πατρὶ, καὶ εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας.

"Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

"Ἐδωκεν τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις,
εἰπών. Λέθετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ
ὑμῶν, κλώμενον εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

"Ο Ιερεὺς μυστικῶς

"Ομοίως καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου,
λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, ἀγιάσας.

"Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

"Ἐδωκεν τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις, εἰ-

πών. Πίστε ἐξ αὐτοῦ πάντες, ταῦτό ἔστι τὸ Αἴμα μου τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἔχυνόμενον εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν (1).

‘Ο Ιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὅμολογεῖτε. Μεμνημένοις εὖν Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου ταφῆς, τῆς ἔχ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανὸν ἀνόδου, τῆς ἔξιδιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου, καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, Σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

‘Ο Ιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ, καὶ ἀνάξιοι δοῦλοι σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστήρῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν, οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἔξεχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς θαρροῦντες προσεγγίζομεν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἀγίου Σώματος, καὶ Αἵματος, τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Ἄγιε ἀγίων, εὐδοκία τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, καὶ ἀγιάσαι καὶ ἀναδεῖξαι.

Εἶτα εὔχονται λέγοντες, τὸ, ὁ Θεὸς Ἰλάσθητί μοι, καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος λέγει μυστικῶς δεικνύων τὸν ἄγιον Ἀρτὸν.

(1) Σημείωσαι ὅτι εἰς τὰ Κυριακὰ λόγια τά· «Δάβετε φάγετε» καὶ «Πίστε ἐξ αὐτοῦ πάντες» οἱ ιερουργοῦντες δὲν πρέπει νὰ δεικνύωσι, λέγοντες ταῦτα, διὰ τῶν χειρῶν τὰ προκείμενα τίμια Δῶρα, καθ' ὅτι οὐκ ἀναφέρονται ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' εἰς ἄπερ ὁ Ιησοῦς, λαβῶν τότε ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δὲ τὰ εἰρημένα δεσποτικὰ ἐκεῖνα λόγια, ἐπαναλαμβάνονται διηγηματικῶς, καὶ ἐπομένως περιττὴ ἡ δεῖξις, μᾶλλον δὲ ἐγνατία εἰς τὸ ὄρθὸν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας φρόνημα,

Εὐλόγησον δέσποτα τὸν ἄγιον ἄρτον.

*Ο δὲ Ἱερεὺς εφραγίζει τρὶς τὰ ἄγια δῶρα, λέγων μυστικῶς·

Τὸν μὲν Ἀρτὸν τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

*Ο δὲ διάκονος εἰπὼν τὸ, ἀμήν, ἐπιλέγει δεικνύων τὸ
ἄγιον Ποτήριον.

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ Αγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ, αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ κυ-
ρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

*Ο διάκονος εἰπὼν καὶ αὖθις τὸ, Ἀμήν, ἐπιλέγει.

Εὐλόγησον δέσποτα ἀμφότερος τὰ ἄγια.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερος τὰ ἄγια, λέγει.

Τὸ ἔκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

*Ο διάκονος τρὶς τὸ ἀμήν, καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ημᾶς δὲ πάντας τοὺς; ἐκ τοῦ ἑνὸς Ἀρτοῦ ναὶ τὸ Ποτη-
ρίου μετέχοντας, ἐνῶσαι ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνεύματος Αγίου
κοινωνίαν, καὶ μηδένας ἡμῶν εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα πει-
στι μετασχεῖν τοῦ ἄγιου Σώματος, καὶ εἶματος τοῦ Χριστοῦ
σου· ἀλλ' ἵνα εὑρωμεν ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν ἀ-
γίων τῶν ἥπ' αἰῶνος σοι εὐχρεστησάντων, Ηροπατόρων Πατέ-
ρων, Πετροπατέρων, Προφητῶν, Αποστόλων, Κυρύκων, Εὐχγ-
γαλιετῶν, Μαρτύρων, Όμολογητῶν, Διδασκόλων, καὶ παν δὲ;
πεύματος δικαιού, ἐν πίστει τετελειωμένου.

*Ο Ἱερεὺς ἔκφωνως.

*Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας ἀγρίντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ φειπαρθένου Μαρίας.

ΣΗΜ. Τὸ Μεταβαλὸν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἄγιῷ ἐκ τῆς τοῦ Θείου
Χρυσοστόμου λειτουργίας μεταγραφὲν, θεωρούμενον κατὰ σύντοξιν,
οὐκ ἔχει χώραν οὐδεμίαν ἐνταῦθα εἰς τὴν τὸ Μεγάλου Βασιλείου,
ἀλλ' ἔστι προσθήκη τολμηρὰ χειρὸς ἀμοθεστάτης, ὡς καὶ Νικόδημος
ὑποστημείωσεν ἐν τῷ Πηδαλίῳ αὐτοῦ, (Κανόνι ιθ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ
Συνόδου). *Ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης εὐλογίας τῶν τιμίων Διόρων, εἰσίν
λέγειν, Τῇ ἔκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Οὕτω. ηπα... ἀ
ἐν χειρογράφοις παλαιοῖς.

‘Ο Διέκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν τε ζώ.των καὶ πεκοιμημένων, καὶ ὁ Ἱερεὺς κλίνχει τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἀγίου Ἰωάννου, Πρεφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ τῶν ἀγίων, ἐνδέξαν, καὶ πανευφύμαν Ἀποστόλῳ τοῦ ἀγίου (τοῦ δεῖνος, εὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελεῖμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου ὡς ταῖς ίκεσίαις ἐπίκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός). Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκιμημένων, ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεω; Ζωῆς; αἰώνιου, καὶ ἀνάπτων αὐτοὺς; ὅπου ἐπιοκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι σοῦ δεόμεθα, μνήσθητι Κύριε τῆς ἀγίας σου Καθολικῆς; καὶ Αποστολῆς ἐκκλησίας; τῆς ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς Οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἵνα πεισποιήσω τῷ τιμώντι Αἴματι τοῦ Χριστοῦ σου καὶ τὸν ἄγιον Οἶκον τοῦτον στρέωσον, μέγρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε, τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι’ ὧν, καὶ ἐφ’ οἷς; αὐτὰ ποσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργεύντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, ἀμειψιι αὐτοὺς; τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπιυρανίοις χαρισματί, χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὅρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείχ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ ἐιχόντων. Μνήσθητι Κύριε τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν, ἐπὶ τῆς γῆς διπλῷ ἀλιθείᾳς, διπλῷ εὐδοκίας, στεφάνωσον αὐτοὺς, ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, ἐνίσχουσι αὐτῶν τὸν βραχίονα, ὑψώσον αὐτῶν τὴν δεξιὴν, γράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν, ὑπότερον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρδαρα ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν, καὶ ἀναφορετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διέγωμεν, ἐν πάσῃ εὔσεβει καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσῃ; ἀρχῇ; καὶ ἐξουσίᾳς, καὶ τῶν ἐν τῷ Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου, τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου δικτήρησον, τοὺς πονηρούς; ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ γρηγορότητί σου. Μνήσθητι Κύριε τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι’ εὐλόγους

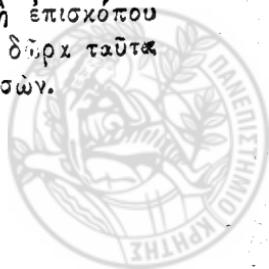
αξίνες ἀπολειφθέντων καὶ ἐλέησαν αὐτούς, καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, τὰ ταὐεῖκα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ, τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὅμοιοί ἦσαν εἰς τὴν περικράτησον, τοὺς ὄλιγούχους παριμύθησον, τοὺς ἐσκοτισμένους ἐπισυνίγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναψον τὴν ἀγίαν σου Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, τοὺς ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων, ἀκεθάρτων ἐλευθέρωσον, τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ἐδοιποροῦσι συνόδευσον, χηρῶν πρόστιθι, ὁρφανῶν ὑπερχρόπισον, αἰχμαλώτους ῥῦσαι, ὁσοῦντας ἵσται, τῶν ἐν βέβασι, καὶ μετάλλαις, καὶ ἔξοριαῖς καὶ πικρεῖς δουλεῖαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει ὁ·των, μνημόνευσον ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὔπλαγχνίας, καὶ τῶν ἀγαπῶντων ἡμᾶς, καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντιλαμένων, ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ παντεῖς τοῦ λαοῦ σου. Μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντας ἔχχεον τὸ πλεύσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ὅν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἀγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτές μνημόνευσον ὁ Θεός, ὁ εἰδὼς ἔκάστου τὴν ὥλικίαν, καὶ τὴν προσηγερίχν, ὁ εἰδὼς ἔκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἰ Κύριε, ἢ βασιλεῖα τῶν ἀδοηθήτων, ἢ ἐλτὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν, ὁ τῶν νοσεύοντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἔκαστον, καὶ τὸ αἴτημα αὐτοῦ, οἶκον καὶ τὴν χρείαν αὐτοῦ. Ρῦσαι Κύριε τὴν πόλιν (ἢ τὴν Μονήν) ταύτην, καὶ πᾶσσαν πόλιν, καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ σεισμοῦ καταποντισμοῦ, πυρῆς, μαχαραῖς, ἐπιδραμῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) ὃν χάριται ταῖς ἀγίαις σου ἔχκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγια, μακροημερεύοντα, καὶ ὄρθιομεντα τὸν λόγον τῇ σῇ: ἀληθείᾳ.

Καὶ ἡ Διάκονος λέγει, πρὸς τῇ Θύρᾳ στάσι.

Τοῦ δεῖνος Παναγιώτατου, ἢ Μητροπολίτου, ἢ ἐπισκόπου δοστις ἢ τοῦ διοικούσοντος τὰ ἄγια δῆρα ταῦτα καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ, Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μνήσθητι Κύριε πάσης ἐπισκοπῆς ὁρθοδόξων, τῶν ὁρθοτεμουντῶν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι Κύριε, καὶ τὸ πλήθυος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἔκοβσιν τε, καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμᾶς ἀμαρτίας κωιύσῃς τὴν χάριν τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων δώρων. Μνήσθητι Κύριε τοῦ πρεσβυτερίου, τῇ: ἐν Χριστῷ διακονίᾳ, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς τῶν κυκλούντων τὸ ἄγ.όν σου Θυσιαστρίουν, ἐπίσκεψις ἡμᾶς ἐν τῇ χρονιτότητί σου Κύριε, ἐπιφύνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐχράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν, χάρισαι, ὅμορους εἰρηνικούς τῇ γῇ πρὸς ακροτορίαν δώρησαι, εὐλόγησον τὸν στέφχον τοῦ ἐνικυτοῦ τῇ: χρονιτότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σθέσων τὰ φυσίγματα τῶν Ἐθνῶν, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπιναστάσεις ταχέως καταλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, νίοὺς φωτὸς, καὶ νίοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντα γάρ ἐπέδωκας ἡμῖν (1).

‘Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐ··ι στόματι, καὶ μιᾷ κορδίᾳ ἐξέάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπεπέτες ὄντες σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υιοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ δει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἴτα ἐπ στρέψει πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν, λέγει ἐκφώνως.

Καὶ ἔστε τὰ ἔλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν.

‘Ο Διάκονος.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔ τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

‘Υπέρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἀγιασθέντων.

‘Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεός ἡμῶν.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. κλπ.

(1) Σημείωσαι ὅτι ἡ εὐχὴ οὕτη λέγεται παρὰ τοῦ ιερέως μυστικῶς.

Ο Ιερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ δὲ Θεὸς ἡμῶν ὁ προσδέξαμενος τὰ ἔωρα τεῦτα, καὶ καθήρησον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἀγιωτύνην ἐν φόρῳ σου, ἵνα ἐν καθηρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ὑμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μετάδοτον τῶν ἀγιασμάτων σου, ἐνθάπτουεν τῷ ἀγίῳ Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος. Ναὶ δὲ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν φρικτῶν σου τούτων, καὶ ἐπουρωνίων μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆς καὶ σώματος, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβίνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδαν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφεδρίον ζωῆς αἰώνιου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φεβεροῦ βῆματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἀν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐχρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀγρυπνοῖς σε· Κύριε.

Ο Διάκονος.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς κτλ.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείχν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν κτλ.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσίν τῶν ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παρρήσίας ἀκατέκριτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι, σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Καὶ ὁ Ιερεὺς ἐκφώνως.

Οτι σεῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος . . .

‘Ο Ιερεὺς, Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο Ιερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ πατὴρ τῶν σίκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης
πιρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλιότας σοι τὰς ἑαυτὸν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίσσον, φρούρησον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔρ-
γου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ
καταξίωσον ἀκατεκρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τού-
των καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς πνεύ-
ματος ἀγίου κοινωνίαν.

Εἶτα ἐκφώνως.

Χάριτε, καὶ σίκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς
σου υἱοῦ, μεθ' εὑλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

‘Ο Ιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κα-
τοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος,
καὶ ὡδεῖ ἡμῖν ἀρόττως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ χραταιᾳ
σου χειρὶ, μεταδοῖναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ
τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι’ ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

‘Ο Διάκονος ἐκφώνως. Πρόσχωμεν.

‘Ο Ιερεὺς ἐκρώιως. Τὰς Ἀγιὰς τοῖς Ἅγιοις.

Εἶτα τῆς μεταλήψεως τελειωθείσης, ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν
τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ, καὶ τῶν ἀγίων Λειψάνων
ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Τραπέζης ἀρθέντων, λέγει ὁ ιερεὺς μυστικῶς.

Εύχαριστοῦμεν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῇ μεταλήψει
τῶν ἀγίων, ἀχράντων, ἀθινάτων. καὶ ἐπουρανίων σου Μυστη-
ρίων, & ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, καὶ ἀγιασμῷ, καὶ λάσει
τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν
ἀπίντων, δὸς γενέσθι μήτι, τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου Σώμα-
τος, καὶ αἴρατος τοῦ Χριστοῦ σου εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον·

εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἵστεν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοιτεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

‘Ο Διάκονος.

‘Ορθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων ἀγίων, ἀχρίντων, κτλ.

‘Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν. . . .

‘Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

“Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι.

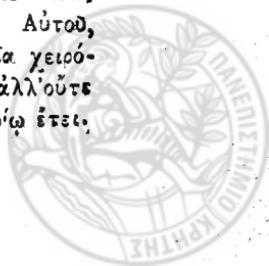
‘Ο Ιερεὺς. ‘Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

‘Ο Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὔχὴ ὁ πισθάμβωνος, ἔκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ιερέως.

Ο εὐλογῶν τεÙς εὐλογοῦντά σε Κύριε, καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν ακληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον ἀγίασσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου σὺ αὐτοὺς ἀντιδιδάσσον τῇ Θεῖῃ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰς ἡντιν τῷ κέσμῳ σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ιερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσης ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἀναθέν ἐστι καταβαίνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων (1).

(1) Ἡ ἐν τισι λειτουργικαῖς δέλτοις κειμένη ὁ πισθάμβωνος εὐχὴ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου «ὁ θυσίαν αἰνέσσεως» δὲν πρέπει νὰ ἀναγινώσκηται, ώς μὴ εῦτα ποίημα τοῦ ἀγίου, καὶ οὐκ οἶδεν ὅπως ἄνευ ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας προστεθεῖσα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Αὔτοι, τοῦτο δὲ εἴκαζεται, ἐπειδὴ ἡ εὐχὴ αὕτη οὔτε εἰς τὰ ἀρχαῖα γειρόγραφα εὑρίσκεται τὰ περιέχοντα τὴν Λειτουργίαν τοῦ ἀγίου, ἀλλ᾽ οὔτε εἰς τὰ ἀπαντα Αὔτοι ἐκδόθέντα ἐν Βενετίᾳ τῷ 1535 σωτηρίᾳ ἔτει,

Καὶ εὐθὺς τὴν ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἄγια εὐχὴν, μυστικῶς.
Ηνυσται, καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν,
 Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας μυστήριον. Ἔ-
 σχομεν γάρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἴδομεν τῆς Ἀνα-
 στάσεως σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήρου ζωῆς,
 ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἃς καὶ ἐν τῷ μέλ-
 λοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὔδόκησον. Χάριτε
 τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἀγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ
 ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ φέτος, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Διάκονος.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι! ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ
 χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ φέτος, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τὸ δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ γίνεται ἡ συνήθης
 ἀπόλυτις.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ώς δεξαμένην
 τὸν λόγον σου, δι' οὗ Θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν
 ὄντων ἐτρίνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἥθη κατεκόσμησας, Βα-
 σίλειον Ιεράτευμα, Πάτερ, ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣ ΜΕΝΩΝ.

Ο Διάκονος. Εύλογησον Δέσποτα.

Ο Ιερεὺς ἔχφωνως.

Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἅζε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνιων.

Μετὰ δὲ τὸν Προσιμιακὸν, λέγει ὁ Διάκονος.

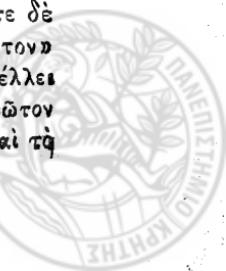
Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τοῦ ἀγίου Οἶκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. (α)

(α) Ἰστέον ὅτι τῇ Κυριακῇ, μεθ' ἣν ὁ Ιερεὺς μέλλει ποιῆσαι Προηγιασμένην, μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον ἄρτον ἐν τῇ προσκομιδῇ, καὶ θύσαι καὶ κεντησαι, περικόπτει καὶ τοὺς ἑτέρους ἄρτους λέγων εἰς ἓν ἔκαστον, «εἰς ἀνάμνησιν», «ώς πρόβατον θύεται», καὶ τὸ αείς τῶν στρατιωτῶν. Ηὕτα ἐγγένει ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ οἷνον καὶ ὄδωρ, λέγων τὰ συνίθη, ὡσαύτως καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Προθέσεως. Ότε δὲ μέλλει σφραγίσαι τοὺς ἄρτους λέγει «Ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον ἐνικῶς, οὐχὶ δὲ τοὺς ἄρτους, ὡς εἰς ἐστιν ὁ Χριστός. Καὶ ὅτε μέλλει ὑψωσαι, ὑψεῖ ὅλους ὁμοῦ, καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν Μερίδα ἐν τῷ ἀγίῳ ποτηρίῳ ἐγγένεων καὶ τῷ

‘Γιπέρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου. δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμένου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ τῆς ἀγίας Μονῆς. (ἢ πόλεως, χώρας) ταύτης, πάσης πόλεως χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ εὐχαρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ πλεόντων, ἀδειπορεύντων, νοσούντων, καμνέντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Γιπέρ τοῦ ῥυτῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὁργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Αντιλαβεῖ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Τῆς Παναγίας, ἀγράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ φειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες. ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ περαθώμεθα.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφώνως.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῇ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, κτλ.

Εἴτα ἀναγινωσκομένου τοῦ Ψαλμοῦ, λέγει δὲ Ιερεὺς μυστικῶς τὴν Εὐχὴν τοῦ Α'. ἀντιφώνου.

Κύριε, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτησαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεή-

Ζέον, ὃς ἔθνος. Εἴτα λαβὼν τὴν ἀγίαν Λαβίδα τῇ δεξιᾷ χειρὶ, καὶ βάψας αὐτὴν ἐν τῷ ἀγίῳ Αἷματι, τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἔκαστον ἄρτον ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀντιμηνσίῳ Μούστης, καὶ εἰσφέρει τὴν ἀγίαν Λαβίδα μετὰ τοῦ ἀγίου αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐγγίζει αὐτὴν ἐν τῷ ἀγίῳ ἄρτῳ σταυροειδῶς, ἐν τῷ μέρει ἐγκαράχθη ὁ Σταυρὸς ὑπὸ τὴν φύκα, μηδὲν ὅλως λέγων, καὶ ἀποτίθησι συστέλλων αὐτοὺς ἐν τῷ ἄρτοφορῷ

β'. Ότε δὲν μέλλει ιερουργῆσαι Προηγιασμένην, ἐνδύεται, τὴν ιερατικὴν στολὴν, σφραγίδων καὶ ἀσπαζόμενος μόνον ἔκαστον τῶν ἐνδυμάτων, μηδὲν ἐπιλέγων, εἰψή, «τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Ἀρξαμέν-

οεως ἡμῶν, ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἄγαθον· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφραντὸν τὰς κορδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φρεσίσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἀγιον· διότι μέγας εἰς οὐ, καὶ πιῶν θαυμάσια. σὺ εἰ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς. Κύριε δυνατὸς ἐνέλεει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύi, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τεὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἀγιον.

‘Ο Διάκονος μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί.

‘Ετι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς...

Τῆς Παναγίας, Ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδέξου κτλ.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

“Οτι σὸν τὸ κράτες καὶ σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δεξιά τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Ηγεύματος, νῦν, καὶ φέτι καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὔχὴ Αντιφώνου Β’.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεικείαν σου, ιατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τεὺς; ὄφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. Προσθεῖταις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

‘Ο Διάκονος μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί.

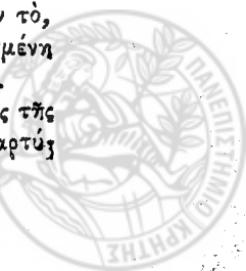
‘Ετι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδέξου κτλ

νης δὲ τῆς στιχολογίας, ἀπέρχεται ἐν τῇ Προθέσει, καὶ λαβὼν τὸν Προηγιασμένον Ἀρτον ἐκ τοῦ Ἀρτοφορίου, τιθησιν αὐτὸν εὐλαβῶς ἐν τῷ ἀγίῳ Δίσκῳ, ἐπειτα ἐμβάλλει καὶ εἰς τὸ ἄγιον ποτέριον σῖνον καὶ ὑδωρ, καὶ λαβὼν θυμίαμα, θυμιᾶ τὸν ἀστερίσκον καὶ τὰ Καλύμματα, καὶ περικαλύπτει αὐτὰ, μηδὲν ἔτερον λέγων, ἀλλ' ἡ μόνον τὸ, δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων. Προηγιασμένη γάρ ἔστι καὶ τετελεσμένη αὕτη ἡ θυσία. Πιειε δὲ τὴν εἰσόδον Ὁ Ιερεὺς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Ότε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ώς ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς εὑρέσεως τῆς Στιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀγίων Μ'. μαρτύρ

Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Οτι ἁγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις ταὶ τοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄετι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμερτωλῶν καὶ ἀχείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὲν διοικά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ καταξίων ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς κυρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖ ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ο Διάκονος μετὰ τὸ, Δόξα Πατρί.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δειθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διφύλαξον ἡμᾶς. . .

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, κτλ.

Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Οτι σὺ εἶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄετι, καὶ εἰς τεὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Κύριε ἔκέραξα, ὁ Διάκονος Θυμιᾶ κατὰ τὴν τάξιν, καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ Εἰσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου, λεγομένη παρὰ τοῦ Ιερέως μυστικῶς.

Ἐσπέρας καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν. καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων,

ρων καὶ τῇ Μ. Ἐβδομάδι, τότε ποιεῖ τὴν εἰσόδον μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

γ' Ἐν δὲ τῇ Μ. εἰσόδῳ τῆς Προπηγιασμένης ἀνάρμοστον ἔστι κρατεῖν τὸν Διάκονον, λειτουργικὸν, ὄντα, ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ζωοποιὸν ἄρτον, τὸν δ' Ἱερέα, τελεστικὸν ὑπάρχοντα, παρακολουθεῖν μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Ποτηρίου, πλήρους μόνον Νάματος καὶ ως ἐκ τούτου ὑποδέεστερον τοῦ Διακόνου δοκεῖν· ἀλλὰ τὸν μὲν Διάκονον χρὴ, ως λειτουργικὸν, προηγεῖσθαι τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδος καὶ θυμιατοῦ, τὸν δ' Ἱερέα, ως τελεστικὸν, ἐπιεισθαι μετὰ τοῦ Ζωοποιοῦ ἄρτου ἐπὶ κεφαλῆς κρατουμένου τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ μετὰ τοῦ Νάματος Ἱεροῦ

τιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίᾳ με τὸν ἀπίστονον, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρεύοντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὅτι πρὶς σὲ Κύριε, οἱ ὁρθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἡλπίσαμεν μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σει πᾶσα ζόëx, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ, αἰώνων. Ἄμην.

Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς μετὰ Εὐαγγελίου.

‘Ο Διάκονος. Σοφία ὄρθοι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήσωσιν τῆς Γενέσεως, ὁ ἵερεὺς χρατᾷ τὴν λαμπάδα μετὰ τοῦ θυμιατηρίου, λέγει ἐκφώνως.

Σοφίᾳ, ὄρθοι· Φῶς Χριστοῦ φείνει πᾶσι.

Μετὰ δὲ τὴν Παροιμίαν, ὁ ἵερεὺς ἔσωθεν τὸ Κατευθυνθήτον καὶ ἀκολούθως τὸ αὐτὸ ἔξωθεν οἱ φάλται.

Εἶτα, εἰ ἔστιν ἡμέρα ἑορτάσιμος, ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ δ' οὖ, λέγει τὴν ἐκτενῆδό Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης...

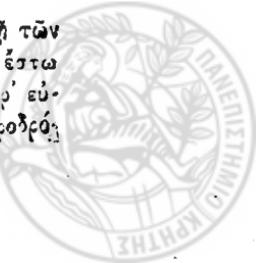
Κύριε Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Ποτηρίου τῇ δεξιᾷ. Ἀπαντας δὲ ἐν γένει τοὺς πιστοὺς δεῖ προσπίπτειν εὐσεβάστως μέχρις ἐδάφους ἐν αὐτῇ τῇ ὄρφᾳ, ὡς ὅντων τετελειωμένων τῶν θείων Δώρων καὶ ἐν αὐτοῖς ἀληθῶς ὑπάρχοντος αὐτοῦ τοῦ ἴδιου Σωτῆρος ἡμῶν. Τὸ γάρ ἐν τῷ ἵερῳ Δισκαριώ εὑρισκόμενον, ἔστιν αὐτὸ τὸ ἴδιον πανάγραντον Σῶμα μετὰ τοῦ θειοτάτου αἷματος τοῦ Κυρίου.

δ'. Οταν δὲ μέλλῃ ὑψησαι τὸν ἄγιον ἄρτον, οὐκ ἀποκαλύπτει τὰ ἄγια, ἀλλ' ἔτι κεκαλυμμένων ὅντων τῶν θείων Δώρων, εἰσάγει ὁ ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, φέει πολλῷ καὶ ἀπτεται τοῦ θείου ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου. Λέγοντος δὲ τοῦ Διακόνου τὸ, Πρόσχωμεν, ἐκφωνεῖ ὁ ἵερεὺς. «τὰ προγιασμένα ἄγια τοῖς ἄγιοις.»

έ. Οὐκ ἔζεστιν ἀρχαιόθεν οὔτε συλλειτουργεὶν ἀρχιερεῖς ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων ἴερᾳ Λειτουργίᾳ, οὔτε χειροτονίαν ἐπιτελεῖν, ἔστω καὶ Διακόνου. Βάν δέ τις τυχόν τῶν ἀρχιερέων προσκληθεὶς παρ' εὐσεβῶν ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τῆς εὐρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου

Εύχη τῆς ἐκτενοῦς ἵκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταῦτην ἵκεσίαν πρόσθεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέευσ σου, καὶ τοὺς σίκτιρμάς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλεύσιον ἑλεος.

‘Ο Διάκονος τλπ. τῆς ἐκτενοῦς καὶ ὁ ἱερεὺς ἔχοντες.

“Οτι ἐλεύμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἄγιῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, κτλ.

‘Ο Διάκονος. Εὔξασθε, οἱ κατηχούμενοι τῷ χυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων, δειθῶμεν.

‘Ινα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ· Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας·’ Αποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐικαστούης· ‘Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ ‘Αποστολικῇ Ἐκ-λησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀνιιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ χυρίῳ κλίνατε.

Εύχὴ κατηχουμένων.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀλη-

μου, ἦ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων, αὐτὸς ὁ μέλλων λειτουργῆσαι ἀρχιερεὺς, ἴσταται ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ κενέδρᾳ, ἀκρώμενος τῶν ὥρῶν, μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Προικιακοῦ ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν «πρὸς κύριον» ψαλμῶν, κατέρχεται τοῦ θρόνου, λαμβάνει καιρὸν, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ καὶ ἐπενδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν. Ψαλλομένων δὲ τῶν τοῦ Ἐσπερινοῦ τροπαρίων, ἐξέρχεται καὶ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Τοῦ δὲ Διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐκφωνήσαντος, «Σοφία, ὄρθοι·» ὁ ἀρχιερεὺς λέγει χῦμα τὸ «φῶς ἰλαρόν» κτλ. Εἴτα εἰσέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ μηδὲν ὅλως λέγων ἢ ἐκφωνῶν, ἀλλ' ἐν σιωπῇ. Τῆς δὲ Γενέσεως ἀναγνωσθείσης, καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος «κελεύσατε,» ὁ ἀρχιερεὺς λαβὼν παρὰ τοῦ διακόνου τὴν δεξιὰν χειρὶ τὸ δικήριον ἀντημένον μετὰ τοῦ θυμιατηρίου, καὶ ὥρῶν πρὸς ἀνατολὰς, λέγει ἐκφωνῶς «Σοφία, ὄρθοι·» εἴτα βλέπων τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, λέγει Φῶς Χριστοῦ,» καὶ τελευταῖον ἐπιστρέψων πρὸς τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ «φαίνει πᾶσι.» Πληρωθείσης δὲ καὶ

Θείας ἐλθεῖν, ἐπίβολεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλιᾶς πανήσ, καὶ τῆς μεθιδεῖς ἑντικειμένου, καὶ προσκινεῖσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ συγχαταρθυμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφῆν τὸ ὄνομά σου τὸ ἀγιον ἐπικέκληται.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Iνα καὶ αὐτοὶ οὖν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἦστι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Διάκονος.

“Οσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχουμένων ὅσοι Πιστοί.

“Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ χυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνα λέγονται μέχρι τῆς τρίτης τῆς Δ' ἑβδομάδος· ἀπὸ δὲ τῆς Δ'. τῆς Μεσονηστίμου, μετὰ τὸ, “Ινα καὶ αὐτοὶ, τὰ περὶ τῶν Κατηχουμένων Διακονικὰ λέγονται οὕτως.

“Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα, προέλθετε. Εὔξαθε οἱ προς τὸ φώτισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

τῆς Παροιμίας. Φάλλει τὸ, Κατευθυνθήτω καὶ θυμιᾶ περιῶν κύκλῳ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ λέγων τοὺς στίχους· μετὰ δὲ τὸ ἑσχατονικόν την θυμιάνθητων καὶ τὴν παρὰ τοῦ χοροῦ ἀποπλήρωσιν τούτου· ἐπαρσις τῶν χειρῶν μουν καὶ τὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως θυμίσιν, ἀναγνώσκεται ὁ ἀπόστολος καὶ τὸ θύμαγγέλιον, ἢ τῆς ἐρτῆς τῆς εὑρέσεως, ἢ τῆς τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Ότε δὲ φάλλεται τὸ εἴην αἰδηνάμεις, οὐ ὁ ἀρχιερεὺς; μετὰ τὸ θυμιᾶσαι, ἐλθὼν εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, δίδωσι τῷ ιερεῖ μηδὲν λέγων τὰ ἀγια δώρα ἀμφότερα, καὶ προπορευομένων δύο διακόνων, τοῦ μὲν κατέχοντος ἀνημμένην λαμπάδα, τοῦ δὲ τὸ θυμιατήριον καὶ θυμιῶντος φέρων ὁ ιερεὺς· τὸν ἀέρα ἐπ' ἀμφτέρων τῶν ὄμων, κομίζει τὰ προηγιασμένα δώρα ἐν φοῖνι καὶ σιωπῇ, διερχόμενος πλαγίως τῶν δεσποτικῶν εἰκόνων, ὡς ἔθος ἀρχαίον καὶ διδώσιν αὐτὰ τῷ Ἀρχιερεῖ ἴσταμένῳ κατα μέσον τῶν ιερῶν Πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, δις παραλαβόν ἀμφότερα εν σιωπῇ. ἐναποτίθησι τῇ ἀγίᾳ Τράπεζῃ, ἐπικαλύπτων ταῦτα τῷ ἀέρι. Οὐ γαρ

Οι πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ χυρίου δεηθῶμεν.

“Οπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυνμάσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὔσεβεις, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθροσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὑδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίστεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτῇ πολιμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσεν, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς...

Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε

Ἐύχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένων,

λεγομένη ἀπὸ τῆς Δ'. τῆς Μεσονηστίμου μυστισκῶς.

Ἐπίφανον Δέσποτε τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθεῦντας τὸν τῆς

ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων λειτουργίᾳ ἐν ἡμέραις τηλικαύταις νηστείας τελουμένης ἐν αἷς μετανοητέον καὶ δακρυτέον, ἔξεστι μνημονεύειν ὄνομάτων, ὡς προσφροῶν μὴ εἰσαγομένων ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν αὐταῖς τῆς τῶν ἱερῶν ἐντεύξεων ἐκδυσιστήσεως καὶ ἔξηλεώσεως τῆς ἐκ τῶν μυστηρίων προερχομένης χάριτος ἀποστερώμεθα διόλου, οἱ θεῖοι ὅμηληται τῶν Ἀποστολῶν καὶ οἱ τούτων θεσπέσιοι Πατέρες καὶ διάδοχοι τελείσθαι τὴν ἀγιστείαν ταύτην διέταξαν.

ζ'. Συλλειτουργοῦσι δὲ ἐν τῇ Προηγιασμένῃ μετὰ ἀρχιερέως; δύω μόνοι τῶν ἱερέων, λέγοντες ἐν τε τῇ ἔκτενεὶ καὶ τῇ ὑπὲρ τῶν κατηγοριμένων τὰς ἐκφωνήσεις τὴν δὲ «κατὰ τὸν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου» ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐπίσης ὁ αὐτὸς τὴν τοῦ Καταξίωσον Δέσποτα τὴν, τὰ Προηγιασμένα ἄγια τοῖς ἄγιοις, καὶ τὴν ἐν τῷ τέλει. Ότοι εὖ εἰ ὁ ἀγιασμός.

ζ'. Ἐν τῇ Προθέσει, ἀπὸ τοῦ ἀρτοφορίου ὁ ἱερεὺς δέον μετακομίζειν τὸν Προηγιασμένον ἄγιον ἄρτον ἐν εὐλαβείᾳ, φέβω καὶ σιωπή-

εκμετίας μολυσμὸς, ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν
διέζοισαν βεβίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ Πίστει στήριξον ἐν ἐλπίδι·
τελείωσον ἐν ἀγάπῃ μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον,
τοῦ δόντος, ἔχυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν, ἡμῶν.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Οτι· σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν Σόζεν ἀναπέμ-
πομεν, τῷ Ιατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἅει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Διάκονος.

Οσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθεται· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα
προέλθεται. ‘Οσοι Κατηχουμένοι προέλθεται· μήτις τῶν Κα-
τηχουμένων ὅσοι Πιστοί.

‘Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ἐως ὥδε τὰ ἀπὸ τῆς Δ'. τῆς μεσονηστίμου.

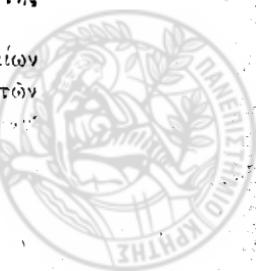
Εὔχὴ πιστῶν Α'. μυστικῶν.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωτικοὶ τοῦ Χριστοῦ
σοι θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ
πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέ-
ρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸ ἐδόθεν λογισμὸν ἐπιστή-
σας· καὶ ὄφελμὸς μὲν ἀπέστω πάντας πονηροῦ βλέμματος,
ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς; ἀνεπίθατος; ή δὲ γλῶσσα καθ-

καὶ ἐν σιωπῇ ἐγγέζειν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ τὸν οἶνον καὶ τῷ ὅμῷ, οὐδὲν
λέγων, ὃς τοῦ ἀγίου ἀρτοῦ ὄντος προηγιασμένου. Μελίζεται δὲ ὁ ἄγιος
ἄρτος, φυλλομένου, τοῦ. Γεύσασθε, ὀλλὰ σιωπηλῶς, εἰς τέσσαρα τρή-
ματα, καὶ ἐμβάλλεται ἐν τούτων, πάλιν ἐν σιωπῇ, τῷ ἀγίῳ Ποτη-
ρίῳ, πρὸς ἀγιασμὸν τοῦ ἐν αὐτῷ οἴνου, ἀτε δὴ τοῦ ἀγίου ἀρτοῦ βε-
βαμένου ὄντος τῷ τιμίῳ Αἵματι, ὅπως οἱ συλλειτουργοῦντες καὶ
ἐκ τοῦ Ποτηρίου μεταληφόμενοι, μετασχῶσιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀγίου
αἷματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ἡ. Μετὰ δὲ τὴν τῶν ὥρῶν ἀπόλυσιν καὶ πρὸ τῆς ἐνόρκεως τὶς τῶν
Προηγιασμένων λειτουργίας, οὐκ' εἰθίσται ὅλως ἀργανίθεν θυμιάν τὸν
ιερέα, ἀλλὰ φυλλομένου τοῦ, Κύριε ἐκέραξα, ἐν τῷ ἐσπερινῷ τῷ τῆς
Προηγιασμένης.

θ. ‘Η τῶν προηγιασμένων λειτουργία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπ' ἀρχαίων
χρόνων ἐτεθέσπιστο πρὸς ἐσπέραν τελείσθαιώ; δῆλον γίνεται εἰ τὸν
εἶται· ετῇς ἐσπέρας ἐπιστάσαι, ἀθροίσον, ὃ ἐπίσκοπε, τὴν Ἱερά-

ρευέτο ῥημάτιων ἀπρεπῶν. "Αγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἱ νῦν ἀσ. Κύριε τὸς χειρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων τοιχοῖς πορχεῖσθαι, ἐφεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα τοιχοῖς τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χριτί.

‘Ο Διάκονος.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι· Σωρία.

‘Ο Τερεὺς ἔκφώνως.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατῷ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἅσι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

‘Ο Διάκονος.

‘Ετι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Εὔχὴ πιστῶν Β. μυστικῶς.

Δέσποτα ἄγιε, ὑπεράγαθε, ὑστωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πληυσιον, ἕλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους μῆς ποιῆσαι τῇ; ὑποδοξῇς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ θεῦ ἡμῶν, τοῦ·Βασιλέως τῆς δεξεῆς. Ἰδοὺ γάρ τὸ ἄγραν. ον·ὑποῦ Σωμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν· εἰστοεσύμενα, τῇ μυστικῇ τούτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τριπένη, ὑπὸ πλήθυσος Στρατιᾶς εύρηται· δερυφο-

ἀναγνωσθέντος; δὲ τοῦ λυχνικοῦ φαλμοῦ (τοῦ Προσιμιακοῦ), ὁ διάκονος τὴν ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων καὶ τῶν χειμαζομένων ποσθάλλεται δέσπινα· Ἀπόστολ. Διαταγγ. Βιβλ. ή. Κεφ. λέ. καὶ λς'). ὁ δὲ Σωκράτης (Βιβ. έ. Κεφ. κβ') γοάφει. «ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ Ηαρασκευῇ τῆς Τεσσαρακονθημέρου Γραφαὶ ιεραὶ ἀναγινώσκονται, καὶ οἱ διδασκαλοὶ αὐτὰς ἐρμηνεύουσι. Πάντοτε τὰ τῆς συναξεως γίνεται διχα τῶν μυστηρίων τελετῆς· τούτεστι τῆς τελείας λειτουργίας» (Ηαραβ. καὶ Μ. Βασιλείου ἐν τῇ πρὸς Καισαρίαν Ηατρικίαν ἐπιστολῇ) ἡ κατὰ τὸ 361 ἔτος; συστᾶσα ἐν Λαοδικείᾳ Σύνοδος (καν. ΜΘ'. καὶ ΝΑ'), διορίζεται, ὅτι, οὐ δεῖ τῇ Τεσσαρ. Ἀρτον πραστέρειν, εἰμὴν ἐν Σαββατῷ καὶ Κυριακῇ. Ὁ δὲ ὄρος οὗτος οὐδέποτε ἡθετήθη, ἀλλὰ κατέγεται καὶ διατερεῖται αὐστητῇσι· ἐν πάσαις γάρ ταῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης νυκτείας, πλὴν Σαββάτου καὶ κυριακῆς, καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐρής, προσφορᾷ οὐ προσάγονται, τελεῖται δὲ ἡ τῶν Προηγιασμενῶν

ρούμεναί ὡν τὴν μετάληψιν ἀκατάχειτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα δι’ αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμιλον καταυγχζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς, καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

‘Ο Διάκονος.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διεφύλαξον κτλ. Σοφία.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ’ εὖ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σὺν Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ, Νῦν αἱ δυνάμεις· γίνεται
ἡ Εἰσοδος. Εἴτα ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

‘Τπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ κυρίου δευθύμεν.

‘Τπὲρ τοῦ ἀγίου Οίκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως . . .

‘Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτά....

‘Τπὲρ τοῦ ῥυοθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὄργης. . . .

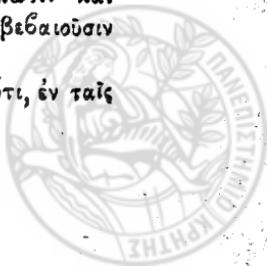
‘Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεὸς, πρὸ ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σεφίας καὶ τῆς γνώσεως εἰς ἀπόκρυφοι· ὁ τὴν δια-

λειτουργία. ‘Ἄλλ’ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ, ἡ τοῦ Χρυσοστόμου ἐκτελεστέα.

ί. Καὶ ἡ ἔκτη Οἰκουμενικὴ τῶν συνόδων (Καν. ΝΒ’.) Συμφώνως τοῖς ἐν Λαοδικείᾳ δροῖς ἐθεσπίσατο δι’ ὅλης τῆς Τεσσαρακονθύμερου (ἔξαιρουμένου, ὡς εἴρηται, τοῦ Σαββάτου, τῆς Κυριακῆς, καὶ τῆς τοῦ Βύσσαγγελισμοῦ ἑορτῆς) τὴν τῶν Προηγιασμένων ἀγιστείαν ἐκτελεῖσθαι. Εἴτι καὶ ὁ Θεσαλονίκης ιερὸς Συμεὼν (έρωτ. ΝΕ’) ἀποκρινόμενος τῷ Μητροπολίτῃ Πενταπόλεως, φησὶν, διτοι εἴ τὴν προηγιασμένων τελετὴν ἀνέκαθεν ὑπὸ τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν διετέταχτο· τὴν δὲ παράδοσιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τε εἶναι (λέγει) καὶ ἀποστολικὴν τωντι πιστεύομεν, ἔξαιρέτως διαταχθεῖσαν ἐπὶ ταῖς τῆς νηστείας ἡμέραις.» Τὴν ἀρχαίαν οὖν τῆς λειτουργίας ταύτης διατύπωτιν καὶ εἰ ὑπὸ Κλήμεντος συγγραφεῖσαι Ἀποστολικαὶ διαταγαὶ βεβαιοῦσιν (βλ. ἀνωτέρω).

ιά. ‘Ἐφ’ οἵς ἀνιόντες εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους, λέγομεν ὅτι, ἐν ταῖς

κονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψεις ἡμῖν, καὶ θέμε-
νος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρω-
πίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμε-
τέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῷ τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐ-
τὸς ἀόρατε Βισιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνιαστα, ἐν-
δοξά τε, καὶ ἔξαισια, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἐπιδε ἐφ' ἡμᾶς
τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἄγιῳ σει τούτῳ Θυσια-
στηρίῳ, ὃς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους Θρόνῳ, ἐφ' ὃ
ὅ μνονογενῆς σου Υἱὸς, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὸ τῶν προκειμέ-
νων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων καὶ πάσης ἡμᾶς,
καὶ τὸν πιεστόν σου Λαὸν ἐλευθερώσας ἀλαθροσίας, ἀγίασσον
πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναραι-
ρέτω ἵνα ἐν καθηρῷ οὐειδότι, ἀνεπαισχύντω προσώπῳ καὶ
πεφωτισθένῃ καρδίᾳ τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες ἀ-
γιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῷ, ζωοποιεύμενοι, ἐνωθῆμεν αὐτῷ
τῷ Χριστῷ σου τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· «Ὦ
τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμσὶ μέ-
νει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἡ ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπερι-
πατοῦντος τοῦ Λόγου σου Κύριε, γενώμεθα νεὸς τοῦ Πανα-
γίου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης
διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἡ λόγω. Ἡ κατὰ διάνοιαν
ἐνεργουμένης, καὶ τύχων τῶν ἐπηγγελμάτων ἡμῖν ἀγαθῶν,
σὺν πᾶσι τοῖς· 'Ἄγιοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σας εὐχρεατήσασιν.

Ο Διάκονος.

'Αντιλαβοῦ, σῶμαν, ἐλέησον, καὶ διεψύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς...

έξ Ἀλεξανδρινῶν παλαιοτάτων χειρογράφων Κωδίκων γεγραμμέναις
λειτουργίαις ἑλληνιστὶ, καὶ κατὰ τὸ 1716 ἑτος ἐν Παρισίοις ἐκδο-
θείσαις, ἐν τῇ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λειτουργίᾳ, μετὰ τὸ, Πάτερ
ἡμῶν, τὸ Βιρήνη πᾶσι, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὑποκλίσεως τῆς κε-
φαλῆς· αδέσποτα Κύριε ὁ πατήρ τῶν οἰκτιμῶν κτλ. ἀπαντᾶται ἡ
ἐπιγραφή· «Εὐχὴ ἐπέρα παρ' Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τῶν Πρωτηιασμένων
λειτουργίας Μάρκου τοῦ ἀπόστολου. μετὰ τὴν τῶν ἀγίων μυστηρίων
μετάλψιν. Τετελείωται τὰ τῆς σῆς εὐεργεσίας Δῶρα, τὰ φρικτὰ καὶ
ἀνωθεν εὐλογηθέντα μυστήρια τοῦ μνονογενοῦς σου Γιοῦ, τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰ σωτηριώδη αὐ-
τοῦ παθήματα ἡμῖν ὀμοιόγηται.»

ιε' 'Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἀρχαίῳ Κώδικι ἐπεται καὶ ἡ Ἀλεξανδρινὴ πα-
λαιὸς λειτουργία τοῦ Θεοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγραφωμένη.
'Αλλ' οὐτος ἀρα τυχόν ἔστιν ἐ τὴν τῷ Πρωτηιασμένων λειτουργίαν

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρητικὴν, καὶ...

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδογὰν, σύλεων τῶν ψυχῶν....

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμφοτιῶν καὶ...

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ...

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ὃν εἰρίνη καὶ...

Χριστιανὰ τὰ τέλει τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀνάθεντα....

Τὴν ἐνότητα τῆς θίστεως, καὶ τὴν κειώγιαν τοῦ...

‘Ο Ιερεὺς ἔκφάνως.

Καὶ καταξίωσον, ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρόντια; ἀνατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι, σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

‘Ο λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, καὶ ὁ Ιερεὺς ἔκφώ ω·

Οτι σοῦ ἔστι η Βασιλεία, καὶ η δύναμις, καὶ η δύξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πίνεύματος, νῦν, καὶ πέπλος, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰώνιῳ.

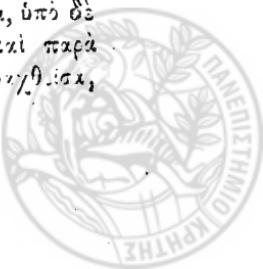
‘Ο Ιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρῷ κλίνωτεν,

‘Ο Ιερεὺς κλινόμενος ἔπειτεκτι μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔπλαγχος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κιτοῖς, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπιδε εὔπλάγχῳ ὁμας

προσαγαγών; Ἡ πιθανώτερον ὁ Νεοκαισαρείας Γρηγόριος ὁ Θαυματουργὸς, ὁ περὶ τὰ μέσα τῆς τρίτης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἔνα αἰώνια πρὸ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀκμάζων; ὃν διατρίψες ἐκ νεότητος αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὃπου ἐν ταῖς ἑκεῖσε σχολεῖς, τὸν τῶν ἑλλήνων παιδείαν πάσαν μεμάθηκε, μεθητής, είτα τοῦ Ωνυγένους ἐγένετο, ἦν δὲ σύγχρονος Διονυσίῳ τῷ Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου, καὶ ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν κινηθέντων κατὰ Χριστιανῶν διωγμῶν, ὃς περὶ τούτου τοῦ τρισολβίου φησὶν ὁ τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Νύσσης Ἐπίσκοπος Θείος Γρηγόριος, καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου αὐτάδελφος, ἐν τῷ φυτορικωτάτῳ αὐτοῦ ἐγκαμίῳ Τοιγαροῦν ἐκ τῶν εἰρημένων σαφὲς καθίστανται, ὅτι η τῶν Προηγιασμένων ἐπὶ τῶν χρόνων μὲν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ὑπεγίεσται, ὅποι δὲ τῶν δμιλητῶν καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἐπομένως τετύπωται, καὶ παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Γρηγορίου τελευταίου, εἰς ἣν ὁ ἄτα ταῖς πράγμασι, τῷ τούτου ὄντι μετέπειτα ὁ μέζεσθαι.

ἐπὶ παντα τὸν Λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν· καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς, ἀκαταχρίτως μετροῦσεν τῶν ζωηποιῶν σου τούτων Μυστηῖων. Σοὶ γὰρ τὰς ἐιστῶν ὑποκεκλίκημεν κεφαλᾶς ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεον.

‘Ο Ιερεὺς ἔκφωνως.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ τιλανθρωπίᾳ, τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὐ εὐλογητὸς εἰ, σὺ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Παντοκράτορι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Ιερεὺς ρυστικῶς.

Πρόσχες Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δέξῃς τῆς Βασιλείας σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιαστὴν ἡμᾶς, ὁ ἀνω τῷ Ήατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὡδε ἡμῖν, ἀστάτως συνών· καὶ κατεξίωσον τῇ κρητειᾳ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀγράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου σου Αἰματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶς τῷ λαῷ.

‘Ο Διάκονος.

Πρόσχωμεν

Καὶ ὁ Ιερεὺς κάτωθεν τοῦ Αέρος βιχλῶν τὴν χεῖρα καὶ ἔγγιζων μόνον τὸν ἄγιον Ἀρτον, χωρίς νὰ ὑψοῖ αὐτὸν λέγει μαγαλοφώνως.

Τὰ Προηγιασμένα Ἀγια τοῖ, Ἀγίοις.

ιγ'. Είσιν οἱ ταύτην τὴν τῶν Προηγιασμένων λειτουργίαν τῷ Πάπᾳ Γρηγορίῳ τῷ Διαλόγῳ ἐπιγρίφουσι, τῷ, ληγούσης τῆς ἔκτης ἀπὸ Χριστοῦ ἐκτονταετρίδος, ἀκμαζοντι. 'Αλλ' αὐτὸς πρὸς Εὔσεβιον τὸν Θεσσαλονίκης ('Ἐπιστ. ΞΘ' Βιβλ. Β') γράφει ταῦτα· εἰτεὶς οὗτε ἐλληνιστὶ γινώσκομεν, οὗτε τι πόνιμα ἐλληνιστὶ ποτε συνεγράψαμεν. Όθεν οὐδὲ δυνατόν ἐστιν εἰπεῖν, ὡς ὁ μὲν Λατινιστὶ, ἐζέθετο, ἄλλος δέ τις ἐπειτα ὑπῆρξεν ὁ τὴν Λειτουργίαν ταύτην ἐξελλινίσας· ἀλλὰ πρὸς πειθώ τυπτου προσδεῖ καὶ λόγων βεβαιών, δι' ὃν καὶ πιθανὸν δοξειεν. 'Ετι καὶ ἐτέρα δεῖξις, ὅτι ὁ Γρηγόριος αὐτὸς μαθών τινας περὶ αὐτοῦ ὑποφίεντιζοντας, ὡς ἄρα τοῖς ἐθιμοῖς τῆς Εκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρακολουθοῦντος, αἴματις, Βιβλ. Β. τῆς Βιογραφ.) ἐφη, ἐν οὐδενὶ τούτων ἐτέρᾳ τινὶ ἐκκλησίᾳ παρηκολουθηκότες ἐσμέν.

'Εὰν οὖν αὐτοῦ τούτου ἦν ἔργον τὸ τῆς Λειτουργείας τῶν Προηγιασμένων ἐξελληνισθὲν, ἡθύνατο ἐκ τοῦ ἐναγτίου ἀπαντῆσαι καὶ

Εἰτ' ἀμέσως ἀνακαλύπτει αὐτὰ, καὶ ἐκπληροῖ τὴν μετάληψιν τῶν Θείων Δώρων. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν ἀγίων Λειψόνων ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηφέω ἀποσπογγίσθεντων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν δλων Θῷ, ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μετελήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθά σου ἀπεσποτα φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς; ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου· καὶ δός ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπεξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰ; Βασιλείας οὐρανῶν κληρινομίαν.

* * *
Ο Διάκονος.

Ορθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀγράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωηποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἔσαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ . . .

Ο Ἱερεὺς ἐκφώνως.

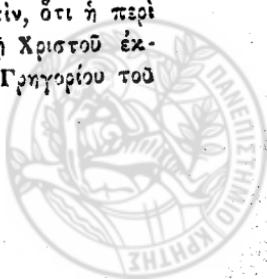
Οἱ σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ φέτι καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. . .

Ο Ἱερεὺς. Εν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ο Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ἱερεὺς ἐκφώνως τῇ, Οπισθάμβωνον Εὐχήν.

Δέσποτα Παντοκράτωρ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσεις: ὁ διὰ τὴν ἀρχάτων σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαλλίας ἀπελέγεις, ὅτι ἄλλοι μᾶλλον αὐτῷ παρηκολούθησαν, ἢ αὐτὸς ἄλλοις. 'Αλλ' ὅπως ποτ' ἀν ἔχῃ τὸ περὶ τούτου, ἐκεῖνο ξδῆ, ἐκ τῶν εἰς τόδε εἰρημένων, ἐκτὸς πάσῃς ἀμφιβολίας ἐστίν, ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος Λειτουργία, καὶ ἡ αὐτῆς παράδοσις ἐν τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ χρήσις, πολὺ τῶν χρόνων τοῦ Πάπα Ρώμης Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐστίν ἀρχαιοτέρα.

τοὺς ψυθυριστὰς ἀπελέγειται, ὅτι ἄλλοι μᾶλλον αὐτῷ παρηκολούθησαν, ἢ αὐτὸς ἄλλοις. 'Αλλ' ὅπως ποτ' ἀν ἔχῃ τὸ περὶ τούτου, ἐκεῖνο ξδῆ, ἐκ τῶν εἰς τόδε εἰρημένων, ἐκτὸς πάσῃς ἀμφιβολίας ἐστίν, ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος Λειτουργία, καὶ ἡ αὐτῆς παράδοσις ἐν τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ χρήσις, πολὺ τῶν χρόνων τοῦ Πάπα Ρώμης Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐστίν ἀρχαιοτέρα.

Θότητα ἀγαγῶν ἡμᾶς σὶς τὰς πνυσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγχράτειαν πάθων, πρὸς ἑλπίδα σ্নκαστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ Θεοχάρκητα γρίμματα τῷ θεράπευτί σου Μωσῆ, παράσχου καὶ ἡμῖν Ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρίμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρήσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλίσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτος φθίσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. "Οἱ εὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄντομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰώνῳ. Ἀμήν.

Εἶτα τὴν ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ "Ἄγια εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς; ἡμῶν, ὁ ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοῦ; ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψων τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τοὺς Ψαλμοὺς τὸ, Δέξεσθε Χριστὸν ὁ Θεός· καὶ γένεται ἡ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΑΙΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΩΡΤΩΝ.

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ, ΟΡΘΡΟΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

‘Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν
ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

‘Ο ἐν τῇ ὄγδῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμε-
νος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφύνεια.

‘Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Υπαπαντήν.

‘Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βαπτισθῆναι καταδε-
ξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

‘Ο δι’ ἡμᾶς σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν
σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

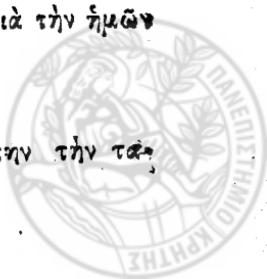
‘Ο ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡ-
μῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν αὔτην Κυριακὴν ἔσπέρας.

Ἐργόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν
σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Μεγάλην Πέμπτην.

‘Ο δι’ ὑπερδάλλουσαν ἀγαθότητα, ὃδὸν ἀρίστην τὴν τάξην

πείνωσιν ὑπεδειξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πέδας τῶν μαθητῶν,
καὶ μέχρι Σταυροῦ, καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν.

Εἰς τὴν ἀπόλυτιν τῶν ἀγίων Παθῶν.

Οἱ ἐμπιτυσμοὺς καὶ μάστιγας, καὶ κολοφομούς, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Εἰς τὴν ἀγίαν καὶ Μεγάλην Παρασκευήν.

Οἱ δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Ηλήθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἔκουσιον ταφὴν σαφκὶ καταδεξάμενος.

Εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ χρόνου.

Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὲς Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Οἱ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ
ἐν δεξιᾷ καθήσας τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Οἱ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν σύρανθεν καταπέμψας τὸ
Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς, καὶ Ἀ·
ποστόλους.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἑσπέρας.

Οἱ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν,
καὶ ἐξ σύραντοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην
ἀναλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν. Μετὰ δὲ ταῦτα
εἰς οὐρινοὺς αὔθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ, καθίσας τοῦ Θεοῦ
καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον, καὶ ἄγιον, καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμο-
δύ αμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ουναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας
ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητάς, καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ
τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι’ αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκου-
μένην.

Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.

Οἱ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθεὶς, ἐν δόξῃ ἐνώπιον
τῶν ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀ-

ληθινὸς Θεῖς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείξις τῆς παναχράντου καὶ παναρώμου ἀγίας αὐτοῦ Μιτρὸς, τῶν ἀγίων, ἐνδέξων, καὶ πανεφήμων, Θεοχρύσων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῖσαι, καὶ εῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

**ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΓΙΝΟΜΕΝΗΝ
ΕΝ ΤΩΙ ΑΠΕΚΑΥΓΕΣΘΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΑΤΙΚΗΝ ΣΤΟΛΗΝ.**

Πρῶτον λέγει τὸ, Νῦν ἀπελύεις . . . τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀ· πολυτίκιον τῆς ἡμέρας, τοῦ ἀγίου, ωū ἡ λειτουργία τελεῖται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, τοῦ ἀγίου, ως πρεσβέρηται, καὶ τὸ Ούρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἀπαντας φωτιζούσα τοὺς πιστούς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε· καὶ ἀπόλυσις ὡς σύνηθες. Εἰτε ἀσπαζόμενος τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, παρ' ἣς ἐλαβε τὸ γέρον τῆς Ιερωσύνης, ὡς πηγὴν τῶν θείων χρέτων καὶ τοῦ ἀγία σμοῦ, λέγει τὸ, Δι' εὐχῶν. . . καὶ ἀντιχωρεῖ οἶκαδε, ἐπει τόπον καὶ εὐλογῶν τοὺς εὔσεβες καὶ λεγων τὸ, Διαφυλέξαι Κύριος ὁ Θεός πάντας τοὺς εὔσεβας καὶ ὁρθοδόξους Λαούς στιανούς, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ Πόλει καὶ ἐνορίᾳ ταύτη, σὺν γυναιξὶ καὶ τέχνοις αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ τάξις γίνεται καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΙΣΟΔΙΚΑ ΤΩΝ ΛΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΩΡΤΩΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΗ ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΩ,

τῆς Θείας Λειτουργίας μετὰ τὸ, Σοφίᾳ ὄρθοι.

—
Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὡμοσε Κύριος,
καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Εἰς τὰ ἀγία Θεοφάνεια.

Εὐλογημένος ὁ ἑρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύ-
ρος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν
ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Εὐαγγελίζεοθαι ἡμέραν ἔξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν,

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Εὐλογημένος ὁ ἑρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰς τὴν ἀγίαν καὶ Μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν
Ιερατᾶ.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ὅλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἀσωμέν καὶ ϕαλοῦμεν
τὰς δυναστείχας σου.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Θαῦάρ, καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσοντας.

Εἰς τὴν Ὀψισιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὅ-
ποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ΕΥΧΑΙ

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΩΡΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὄμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός,
ὁ Γίδες τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρ-
τωλεὺς αὐσταῖ, ὃν πεπάτος εἴ μοι ἔγω. Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο
αὐτό ἐστι τὸ ἀχραντὸν Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τί-
μιον Αἵμά σου. Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με, συγχώρησόν
μοι τὰ παραπιώματά μου, τὰ ἔκούσια, καὶ τὰ ἀκεύσια, τὰ ἐν
λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ ἀξιώσον
με ἀκτακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μησιηρίων,
εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ίδοὺ βαδίζω πρὸς θείαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργὲ μὴ φλέγης με τῇ μετουσίᾳ.

Πῦρ γάρ ύπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.

Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοί-
νωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστή-
ριον εἴπω, σὺ φίλημά σοι δώτω, καθάπερ ὁ Ιούδας· ἀλλ' ὡς ὁ
Ληστῆς ὄμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Θεουργὸν Αἷμα φρίξον ἀνθρωπε βλέπων.

Ἀνθραξ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα καὶ Θεοῖ με καὶ τρέφει.

Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

ΤΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ.

Ἐθελέας πόθω με Χριστὲ, καὶ ἡλλοίωτας τῷ θείῳ σου
ἔρωτε· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ ἀύλω τὰς ἀμαρτίας μου, κα-
ὶ μπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρ-
τῶν μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου πᾶς εἰσελεύσομαι ὁ
ἀνάξιος; ἐκν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα,
ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστι τοῦ γάμου, καὶ δεσμοις

ἐκδαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗΝ ΕΓΧΗΝ.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρῖμά μοι γένειτο τὰ Ἀγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με· ἀλλ’ εἰς κάθαροιν καὶ ἀγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἔστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν τὸ, τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν Μετάληψιν ὡς ἀκολούθως.

Δόξα σοι ὁ Θεός· Δόξα σοι ὁ Θεός· Δόξα σοι ὁ Θεός·
Εἴτα τὴν εὐχαριστήριον Εὐχήν.

Εὐχαριστῶ σει Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σύκ ἀπώσω με τὸν ἄμαρτωλέν, ἀλλὰ κοίνωνόν με γενέσθαι τῶν ἀγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου, καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε, καὶ ἀναστάς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα, καὶ ζωοποιά σου Μυστήρια, ἐπ’ εὐεργεσίᾳ καὶ ἀγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὲς γενέσθαι ταῦτα κάμπι, εἰς οὓσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὄφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκίωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἀγιασμῷ σου δι’ αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ· καὶ οὕτω τοῦ τῇ δε βίου ἀπάρας, ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου, εἰς τὴν ἀίδιον καταντήσω ἀνάπταυσιν, ἐνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἥχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἥδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἀρρήτον. Σὺ γάρ εἰ τὸ ὄντως ἐφετέν, καὶ ἡ ἀνέκραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις εἰς τεὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεός, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, εύχαριστῷ σοι ἐπὶ πᾶσιν οἷς παράσχεις μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων δέομαι οὖν σου ἀγαθῆς, καὶ σιλάνθρωπε, φύλαξόν με διὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ, καὶ δώρησά μοι ἐν καθηρῷ ουνειδότι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἅφεστον ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γάρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο δοῦς τρεφήν μοι σάρκα σὴν ἔκουσίως.
 Ο πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους,
 Μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μὴ πλαστουργέ με.
 Μᾶλλον δίελθε, πρὸς μελῶν μου συνθέσεις.
 Εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δὶς ἀκάνθης τῶν ὅλων μου πταισμάτων.
 Ψυχὴν κάθαρον, ἀγίαστον τὰς φρένας.
 Τὰς ἴγνυας στήριξον, ὀστέοις ἄμα,
 Λίσθησεων φώτισον ἀπλῆν πεντάδα.
 Όλον μὲ τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Αεὶ σκέπτος φρεύρει τε, καὶ φύλαττέ με.
 Ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Αγνιζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζέ με,
 Κάλλυνε, σύνετιζε, καὶ φώτιζέ με.
 Δειξόν με σκήνωμα Πνεύματος μόνου,
 Καὶ μηκέτι σκήνωμα τῆς ἀμαρτίας.
 Ιν' ὡς σὸν οἶκον εἰσόδῳ κοινωνίας.
 Ως πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος,

Πρέσβεις φέριο σοι πάντας ἡγιασμένους,
 Τὰς Ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 Τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφεὺς Ἀποστόλους.
 Πρὸς τιῖς δὲ, σὴν ἀχραντον ἀγνὴν μητέρα,
 Ὡν τὰς λιτὰς, εὔσπλαχνε δέξαι Χριστέ μου,
 Καὶ ζωτὲς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡγιασμὸς καὶ μόνος,
 Ἡμᾶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης,
 Καὶ σοὶ πρεπόντως ὡς Θεῷ, καὶ Δεσπότῃ,
 Δόξαν ἀπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἄγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 γένοιτο μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς
 ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένειτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὗτη εἰς χα-
 ρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ
 ἐλεύσει σου, ἀξίωσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν, στῆγαι ἐκ δεξιῶν
 τῆς σῆς δόξης, πρεσβεύεις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς,
 καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ ἔδις τῆς ἐσκοτισμένης
 μου ψυχῆς, ἡ ἐλπὶς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγὴ, ἡ παραμυθία,
 τὸ ἀγαλλίζμα μου εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἡξίωσάς με τὸν ἀνά-
 ξιον, κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ
 τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθι-
 νὸν Φῶς, φώτιεόν μου τοὺς νοητοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς καρδίας,
 ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθνασίας κυήσατα, ζωοποίησόν με τὸν τε-
 θανατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγ-
 χνος Μήτηρ, ἐλέγοσόν με καὶ δὸς κατάνυξιν, καὶ συντριβήν
 ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπείνωτιν ἐν τοῖς διανόμασί μου,
 καὶ ἀ-ἀκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου
 καὶ ἀξίωσόν με μέχει τελευταίας μου ἀναπνεῖς, ἀκατακρί-
 τως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχρίντων Μυστηρίων τὸν ἡγιασμὸν,
 εἰς ἵσσιν ψυχῆς τε, καὶ σώματος, καὶ παράσχου μει δάκρους
 μετανοίας, καὶ ἔξωμοιογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δεξάζειν
 πάσας τὰς ἡμέρις τῆς ζωῆς μου. Ὁτι εὐλογημένη, καὶ δε-
 δοξασμένη, ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΕΙ ΑΡΤΩΝ.

Τοῦ ιερέως μετὰ τοῦ Διακόνου ἐλθόντων μετὰ λαμπίδων,
ὅπου οἱ πέντε Ἀρτοὶ μετὰ τοῦ οἴνου καὶ ἐλαχίρυ προετέθη-
σαν, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέητρῳ νήμῃ ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγχ ελεός σου δεόμεθα-
σου ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐτεθῶν καὶ ὄφθοδόξων Χριστιανῶν.

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, συγχω-
ρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμφοτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων
τῶν εὐτεθῶν, καὶ ὄφθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατεικούντων
ἐν τῇ Πόλει, (ἡ Χώρᾳ) ταύτη σὺ γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ
τῶν δούλων σου τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἔօρτὴν ταύτην.

Εἶτα μνημονεύει ὡν ἔχει, κατ' ὄνομα, ἀκολούθως δὲ λέγει.

*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὸν ἄγιον Οἰκον
τοῦτον, τὴν Πόλιν (ἡ Χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ
χώραν, ἀπὸ ὄργης, λοιποῦ, λιμενὸς, σεισμοῦ, κατεποντισμοῦ,
πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέ-
μου. ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιαλλακτον γενέσθαι τὸν
ἄγαθὸν, καὶ φλάθισμαπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψθαι πᾶσαν
διηγὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινημάτην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

*Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσικούσαι κύριων τὸν Θεὸν ἡμῶν
φωνῆς τῆς διῆσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

'Ο Ιερεὺς ἐκρώνως.

Ἐπάκουουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων
τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν καὶ ἴλεως
ἴλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμφοτιαις ἡμῶν, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρ-
χεις, καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ φέτι καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι. 'Ο Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο. Ιερεὺς ἔκφώνως.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς πανχράντου Δειποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν Σταυροῦ· Ηροτασίαις τῶν τιμίων ἐπευρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βιττιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄντων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων Διεδασκάλων, καὶ Ιεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γεηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου· Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θευματουργοῦ· τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἀγίου (τοῦ δεῖνος) εῦ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῷ ἀγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν σκέπτσον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδόψεον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμον· εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν· Κύριε ἐλέηζον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ εῶσσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγρυθός καὶ φιλάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ Θεοτέκον Προθένε, λέγει διάίκουν·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο δὲ Ιερεὺς εὐλογῶν τοὺς ἄρτους, ἐπεύχεται ἔκφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἑρήμῳ. καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας γέροτάτας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μονῇ (ἢ Πόλει, ἢ Χώρᾳ) ταύτη, καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἀπαντά, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγίασσον. Ὅτι σὺ εἶ δὲ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων, καὶ τρέφων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παντογίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἅζε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα εἰσέρχονται εἰς τὸ ιερατεῖον, ψύλλοντες ἀμφότεροι, τὸ

Πλούσιοι ἐπιτώχευσαν καὶ ἐπείνχοσαν· οἱ δὲ ἔκηγτες τελεταὶ τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὶς ἀγαθοῦ.

Δόξα, καὶ Νῦν καὶ ἀπόλυτις.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ. ΕΙΣ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. Καὶ εὐθὺς τρισάγιον, Δόξα
Πατρὶ, Παναγίᾳ Τριάδι. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστιν καὶ
τὰ τρεπτίρα. Μετὰ Πνευμάτων δικαίων. Εἰς τὴν κατάπαυ-
σίν σου Κύριε. Δόξα Πατρί. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν.
Ἡ μόνη ἀγνή. Εἰτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέηστον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου, δεόμεθα
σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπάσιως, καὶ συγχωρήσεως τῆς
ψυχῆς τοῦ κεκοιτημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), καὶ
ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε
καὶ ἀκούσιον.

Οπως Κύρος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθι οἱ δί-
δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βροτείχην τῶν
οὐρανῶν, καὶ ἀφεσιν τῶν ἑαυτοῦ ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ
ἀθανάτῳ Βροτείχη καὶ Θεῷ ἡμῶν, αἰτησώμεθα. Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς τῶν Πνευμάτων, καὶ πάσοις σαρκὸς, ὁ τὸν θάνα-
τον καταπατήσας, τὸν δὲ διάδολον κοιταγήσας, καὶ ζωὴν
τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτὸς Κύριος ἀνέπαυσον καὶ
τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιτημένου δούλου σου (τοῦδε) καὶ τάξον
αὐτὴν ἐν τόπῳ φωτινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως,
ἐνθα ἀπέδρα πᾶσι ὅδι, λύπη, καὶ στενχυμός. Πᾶν ἀμάρ-
τημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραγθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ ξιανοΐᾳ, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀν-
θρωπος, δε ζήσεται, καὶ οὐχ ἀμαρτίσει. Σὺ γὰρ μόνος Κύ-
ριος ἔκτος ἀμαρτίας ὑπάρχεις. ἢ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ο Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ἱερεὺς.

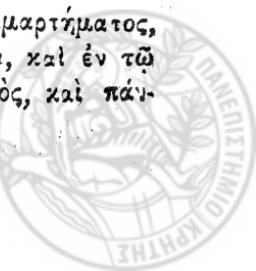
Οτι σὺ εἶ ἡ Ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κε-
κοιτημένου δούλου σου (τοῦδε), Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ
τῷ παναγίᾳ καὶ ἀγριθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀστι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐτεραὶ εὐχαὶ συγχωρητικαί.

Οἱ Διάκονοι. Τοῦ Κυρίου δειθῶμεν. Οἱ Ιερεῖς

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ γού, καὶ τοῦτοι ἀναμορφώσας εἰς εἶδος, καὶ κάλλος, καὶ ἔξωραίσας ὡς τίμιον, καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δέξης καὶ Βασιλείας, διει τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ καθ' ὅμοιώσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σοῦ πρεστάγματος, καὶ μεταβαλόντα τῆς εἰκόνος, καὶ μὴ φυλάξαντα, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κράσιν καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρηκτόν σου τούτον δεσμὸν, ὃς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι, καὶ διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐνεῖσαι χωρεῖν, ἐνθα καὶ τὸ εἶγαι προσελάβετο, μέχοις τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συντεθῆ ἀναλύεσθαι· διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς τοῦ Μονογενοῦς σου Γεού, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὅμο. ουσίου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὰ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετεθῆ, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἀμετρον ἔλεως, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνεκαστος, καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀνυθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου σύτος, εἴτε τινὰ τῶν Ιερωμένων παρεπίκρανε, καὶ περ' οὐτεῦ δεσμὸν ἀλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ καὶ ράχυμιᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως. συγχώρησον αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συντέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς ἀγίων κατάταξον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τοῖς ἀγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν δεὺς ταύτην, ὥστε τῶν ἀμαρτημάτων· διδόναι τὴν ἀφεσίν καὶ εἰπών. ὅσα ἂν δήσητε, καὶ λύσητε, ἵνα ὡς δεδεμένα, καὶ λελυμένα· δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀνοξίους, ὠσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν φιλανθρώπως διαβάσας, λῦσον τὸν κοιμηθέντα δούλον σου (τὸν δεῖνα) τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἀμαρτήματος, καὶ ἔτω συγχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, πρεσβείας τῆς πανχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων. Αμήν.

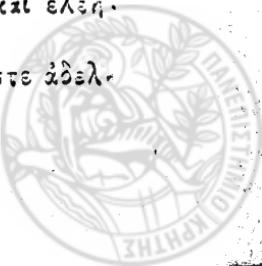
Εὐχὴ ἐτέρα.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δ τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ τῇ οῇ χάριτι τὴν τοῦ δεσμεῖν, καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, μετὰ τὴν ἀγίαν σου ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξ ἀνάστασιν, τοῖς σοὶς ἀγίοις Μαθηταῖς, καὶ ἑρεῖς Ἀποστόλοις δω:ηςάμενες ἔξουσιαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα ἐι' αὐτῶν ἐν γῇ δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ σύρρανῳ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ λέλυνται, ἐιαδόχους ἡμᾶς τοὺς εὔτελεῖς, καὶ ἀναξίους δεσύλου σου τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σεῦ ὑπερχίας δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς εὕτω δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ λαῷ σου συμβαίνοντα. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀγρέσιον δούλου σου, συγχώρησον τῷ δεσύλῳ σου (τῷ δεῖν); εἴτε ἐν τῷ παρόντι ὡς ἀνθρωπὸς ἐπλημμέλησε· καὶ ἄφεις αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἡμαρτε, λύσας αὐτῷ καὶ τὸν ἐπικείμενον, μεθ' οἰωνδήποτε τρόπων δεσμὸν, δι' αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἀλλης τινὸς; αἰτίας ἔδησε, καὶ εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴτε πάρ' ἄλλου τινὸς, φθίνω καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιεῦτον ὑπέστη ὀλίσθημα. Εὐδόκησον ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐχρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σου δηδιουργηθείσῃ φύτει δοθῆναι. "Οτι εὐλογητὸς καὶ δεδηξμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

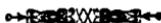
"Η δὲ ἀπόλυτις ὡς ἀκλούθως.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Πνευχράντου ἀρίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων, ἐνδέξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἑσίων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων ἐνδέξων Προπατόρων, Ἀδραζίμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου τετραημέρου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, καὶ πάτω, τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μετενκατάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀδραζίμ ἀναπαῦσαι, καὶ μετὰ Ἀγίων, καὶ Δικαίων συνεργιθῆσαι, καὶ ἡμᾶς ἐλεησαι, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη, ἀξιομακίρεστε, καὶ φέρνητε ἀδελφὲς ἡμῶν ἐκ γ̄.

ΕΤΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

·Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου ἐνθῶμεν.

·Ο Ιερέυς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Γιὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Πα-
μὴν, καὶ Ἀμνὲ, ὁ αἰρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Κέσμου, ὁ τὸ δά-
νειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτιώλῳ
δοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς. Αὐτὸς Δέσποτα, ἀνες, ἀφες,
συγχώησον τὰς ἀμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα
τὰ ἔκουσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ,
τὰ ἐν παρχθάσει, καὶ παρακεῆ γενόμενα παρὰ τῶν δεύλων
σου τούτων, καὶ εἴτι, ὡς ἀνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν
κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λά-
γῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λό-
γον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο,
εἴτε τῷ ἴδιῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς
ὡς ἀγαθὸς, καὶ ἀμητίκκος Δεσπότης, τούτους τοὺς δού-
λους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ
ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὄρκον, κατὰ τὸ μέγιστον ἔλεος. Ναὶ
Δέσποτα φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουειν τὴν ἡμῶν δεομένων τῆς
σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε
ὡς πολυέλεος τὰ πταισμάτα αὐτῶν ἀπεντάξεις αὐ-
τοὺς τῆς αἰώνιου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα. "Οσα
ἄν δήσυτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ
ὅσα ἀνλύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
"Οτιὶ σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξην ἀνκερέμπο-
μεν· σὺν τῷ ἀνάργῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παντργίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωωποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες
τῶν αἰώνων.

ΤΡΟΓΑΡΙΑ.

ΟΤΑΝ ΣΤΑΥΡΟΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΠΑΘΩΣ ΝΟΣΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΛΟΓΧΗΣ.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνηρέθη ἡ ταυτηνία, ἐπατήθη ἡ
δύναμις τοῦ ἔχθροῦ· εὗτε γὰρ Ἀγγελος, οὐλαῖς ἀνθρώποις, ἀλλ᾽
αὐτὲς ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Ἐξηγόρεσας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ
σου Αἷματι, τῷ Σταυρῷ προτυηλωθεὶς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντη-
θεὶς, τὴν ἀθανακοίαν ἐπήγαγες ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δό-
ξας.

Kai νῦν.

Λόγχη πλευρὰν ὡς Χριστέ μου υγείς σου, τὴν ἐκ πλευ-
ρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσα, ὀλέθρου πᾶσι βροντοῖς γεγονοῖς
πρόξενοι, τῆς κατάρας ἡλευθέρωσις.

Δόξα καὶ νῦν· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΓΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΤΩΝ.

‘Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ιερεὺς.

Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς, εἰς ἀπόλαυσιν, καὶ τροφὴν ἡμετέραν ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παιδίχους καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαθύλῶν ἀδροδιαιτῶν λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτὸς πανάγαθες Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα, σὺν τοῖς διεφόροις καρποῖς; εὐλόγησον, καὶ τοὺς; ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον. “Οτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ ἀγίου (τοῦδε), ταῦτα προτετέθησαν παρὰ τῷ: σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὔτεσθεῖ τῇ πίστει τελεοφέντων. Προτίχου δὲ ἀγαθὲ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν πλήττειντα, καὶ τῷ αἰώνιῳ σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Πρεσβείας τῆς πανχροάντος Δεσποίνοις ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Αειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἀγίου (τοῦδε) οὐ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. “Οτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπτυντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ Μονογενεῖ σου Γίᾳ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ διὸ, καὶ εἰς τεὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ
ΤΗΣ ΣΤ'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Ο Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιερεύς.

Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τεῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τεῦ ἀέρος εὐρασίες, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν κατιῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὥριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν τύχοντος. Ήνα γάρ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφρεσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δᾶρον, εἰς ἔξιλασμὸν ἀμύρ τιῶν, διὰ τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος, τοῦ Χριστοῦ σου· οὐ εὔλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Αμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΕΙΣΑΙ ΤΑ ΒΑΪΑ,

τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ο Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ιερεύς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερούλιμ, ὁ ἔξεγεις τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστειλας τὸν Νοογενῆ, σου Τίδιν, τὸν Κύρον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ σταυροῦ, τῆς Τοφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὐ παραγενεμένου ἐν Ιερουσαλήμ ἐπὶ τοῦ ἑκούσιου παθος ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανατου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τεὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαΐα τῶν Φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμή υστεν αὐτὸς δέσποτα καὶ ἡμᾶς τοὺς κατὰ μίμησιν ἔκεινων τῇ πρεερτίᾳ ταύτη ἡμέρᾳ Βαΐα, καὶ κλάδους δενδρων ἐν χεροὶ φέροντας, οἰατήρησον, καὶ ὡς ἔκεινοι οἱ ὄχλοι, καὶ οἱ παῖδες, τὸ Ωσανάσοι βοῶντας, διαφύλαξον ὅπως ἐν ὅμινοις, καὶ ὡδοῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ, καὶ τριημερου Ἀναστάσεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' εὑρισκομένης τῆς παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Αμήν.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,

Λόγος Κατηχητικὸς εἰς τὴν λιψιπροφόρον ἡμέραν τῆς
ἀναστάσεως, λεγόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῇ
ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας.

Εἴτις εὔσεβής καὶ φιλόθεως, ἀπελαυέτω τῆς καλῆς ταύ-
της καὶ λαμπρᾶς Πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰ-
σελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκα-
με νηστεύων, ἀπελαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώ-
της ὥρας εἰργάσατο, δεχέοθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα.
Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἡλίθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴτις
μετὰ τὴν ἔκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν
ζημιούται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω,
μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ
φοβηθῇ τὴν βραδύτητα. Φιλότιμος γὰρ ὁ δ Δεσπότης, ἐ-
χεται τὸν ἔσχατον καθάπερ τὸν πρῶτον ἀναπαύει τὸν τῆς ἐν-
δεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὑστε-
ρογ ἐλεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ
τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην
ἀσπάζεται· καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ.
Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ
πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι, καὶ
πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς, καὶ φάθυμοι,
τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες,
εὐφράνθητε σήμερον. Ή τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες.
Ο Μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε
τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ πλούτου
τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πενίαν. Ἐφάνη γὰρ ἡ

κοινὴ Βασιλείᾳ. Μηδεὶς ἔδυρέσθω πταίσματα, συγγνώμη γάρ ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον, ἡλευθέρωσε γάρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος· ἔσθεσεν αὐτὸν ὥπερ αὐτοῦ κατεχόμενος· ἐσκύλευσε τὸν Ἀδην ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἀδην. Ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας ἐδόσεν· ὁ Ἀδης φησὶν ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἐλαβεν γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. Ἐλαβεν δπερ ἔβλεπε, καὶ πέπιωκεν δθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον! Ποῦ σου Ἀδη τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπιώκασι δαιμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἀγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γάρ ἐγερθεὶς ἐξ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ η δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἐκφωνήσεις γινόμεναι ἐν τῷ Κανόνι τὸ Μέγα
Πάσχα, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Δικαιιησίμῳ
Ἐβδομάδι, μέχρι τοῦ σαββάτου.

Ωδὴ ἀ.	ὅτι σὸν τὸ κράτος.	Ωδὴ γ.	ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν
Ωδὴ δ'.	ὅτι ἀγαθός.	Ωδὴ ἐ.	ὅτι ἡγίασται.
Ωδὴ ε'.	σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς.	Ωδὴ ζ'.	Εἴν τὸ κράτος.
Ωδὴ η'.	ὅτι ηὐλόγηται.	Ωδὴ θ'.	ὅτι σὲ αἰνοῦσι.

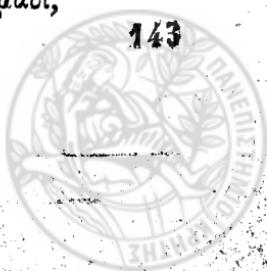
ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΦΕΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

ΠΙΝΑΚΕΣ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Χρέη τοῦ Ἱεροδιακόνου.	3
Ἄκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.	35
Ἄκολουθία τοῦ Ὁρθρου.	44
Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας.	53
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	64
Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.	87
Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.	109
Ἀπολύσεις τῶν Δεσποτικῶν ἔορτῶν.	125
Ἀπόλυσις τοῦ Ἱερέως μετὰ τὴν θείαν Λειτουρ- γίαν, γνωμένη ἐν τῷ ἀπεκδύεσθαι τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἐντὸς τοῦ ἴε- ροῦ Βήματος.	127
Εἰσοδικὰ τῶν Δεσποτικῶν ἔορτῶν	128
Εὐχαὶ τῆς Μεταλλίψεως.	129
Ταξὶς ἐπὶ εὐλογήσει Ἀρτων.	133
Ἄκολουθία τοῦ Τρισαγίου.	135
Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων.	138
Τροπάρια, ὅταν σταυροὶ δὲ Ἱερεὺς πάθος νησῆμα- τος διὰ τῆς ἀγίας Λόγγης.	139
Εὐχὴ τῶν Κολύβων.	140
Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς.	141
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαῖα.	—
Λόγος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου εἰς τὴν λαμπρεφό- ρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως.	142
Ἐκφωνήσεις γινόμενοι ἐν τῷ Κανόνι τοῦ Πάσχα καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Διακεινησίμῳ Ἐβδομάδι, μέχρι τοῦ Σαββάτου.	143

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

Εύρεσκεται καὶ πωλεῖται παρὰ τῷ Τυπογράφειῳ ἡμῶν.

Τιμᾶται Δραχ. 3.